

Рада молодих учених при Міністерстві освіти та
науки України
Рада молодих учених при Харківській обласній
військовій адміністрації
Рада молодих учених Харківського національного
педагогічного університету імені Г.С.Сковороди

«МОЯ АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ»:
збірка конкурсних есе здобувачів вищої освіти

Харків – 2023

УДК 001:343.533
М87

Редакційна колегія:

Бойчук Ю. Д. – д-р пед. наук, професор, член-кор. НАПН України, ректор ХНПУ імені Г. С. Сковороди, головний редактор;

Бережна С. В. – д-р філос. наук, професор, проректор з наукової, інноваційної і міжнародної діяльності ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

Башкір О. І. – д-р пед. наук, професор, професор кафедри освітології та інноваційної педагогіки ХНПУ імені Г. С. Сковороди, голова ради молодих учених ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

Коробкіна О. Г. – директор наукової бібліотеки ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

Скидан Я. А. – здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 035 «Філологія», заступник голови ради молодих учених ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

Іващенко Т. В. – здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 033 «Філософія», член ради молодих учених ХНПУ імені Г. С. Сковороди.

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди
(протокол № 5 від 17 травня 2023 року)*

Моя академічна доброчесність [Електронне видання]: зб. конкурсних есе здобувачів вищої освіти / Харків. нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди ; [редкол.: Ю. Д. Бойчук (голов. ред.) та ін.]. – Харків : ХНПУ ім. Г. С. Сковороди, 2023. – 88 с.

У збірці відображені конкурсні есе здобувачів вищої освіти закладів вищої освіти України. Конкурс есе «Моя академічна доброчесність» з нагоди Дня науки проходив з метою популяризації академічної доброчесності серед здобувачів освіти та окреслення перспектив розвитку корпоративної культури учасників освітнього процесу закладів вищої освіти.

Матеріали стануть у нагоді науковцям, практикуючим освітянам, здобувачам усіх рівнів освіти.

© Харківський національний
педагогічний університет імені
Г. С. Сковороди, 2023

Вступне слово

Стратегія розвитку Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди враховує власний багаторічний унікальний досвід та передовий досвід інших вишів України, Європи та світу. Учасники освітнього процесу ХНПУ імені Г. С. Сковороди спрямовують свою діяльність на забезпечення динамічного лідерства за освітньо-науковими напрямками, що є пріоритетними для університету. Один із таких напрямів – створення освітнього середовища закладу вищої освіти з дотриманням унікальних цінностей академічної культури та академічної доброчесності кожним і кожною.

В університеті ось уже впродовж багатьох років активно розробляється нормативна база з дотримання принципів академічної доброчесності, проводяться інформаційні та просвітницькі заходи з питань академічної доброчесності, створюються відповідні структурні підрозділи та вповноважені комісії, апробуються дієві інструменти контролю. Усе це спрямоване на вдосконалення та прозорість наукового сектора діяльності університету, підвищення рівня його конкурентоспроможності, популяризації науки серед молоді.

Конкурс есе «Моя академічна доброчесність» уже вчетверте проводиться радою молодих учених ХНПУ імені Сковороди і вже другий рік поспіль є всеукраїнським на підставі співпраці з радами молодих учених при Харківській обласній військовій адміністрації та Міністерстві освіти та науки України. Не дивлячись на академічну витримку тематики конкурсу, його учасники вдаються до креативності подачі власних міркувань і роздумів, що робить конкурс дедалі цікавішим та популярнішим серед молодих науковців України.

Конкурентоспроможність є визначальним показником потужності кожного закладу вищої освіти, однак подібні заходи об'єднують наукову спільноту України, що є дуже важливим в умовах воєнного часу. Популяризація добра і чесності, віри в людину та її можливості попри всі негаразди та виклики, любові до ближнього та щирості стосунків та співпраці була, є і буде актуальною завжди. Подібні конкурси, ініційовані та реалізовані молоддю, мають бути визнаними та всесторонньо підтримуватися з боку держави.

*Юрій Бойчук,
доктор педагогічних наук,
професор,
член-кор. НАПН України,
ректор ХНПУ імені Г. С. Сковороди*

Белименко Орина Сергіївна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти фізико-математичного факультету Харківського національного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди

Моя академічна доброчесність

Нині дуже важливою та актуальною, безсумнівно, темою можна назвати академічну доброчесність. Гадаю, кожен чув, а, можливо, і був свідком хабарництва, плагіату або навіть фальсифікації. На жаль, ці проблеми стали нашим сьогоденням, що як хвороба, розповсюджуються по всьому світу. Звичайно, порушення академічної доброчесності жорстоко карається. Так, наприклад, у 2011 році відправився у відставку міністр оборони Німеччини Карл-Теодор цу Гуттенберг, який був звинувачений у запозиченнях із чужих робіт під час написання своєї докторської дисертації. Того ж року пішла з посади заступника голови Європарламенту та голови парламентської фракції Вільної демократичної партії Німеччини Сільвана Кох-Мерін – і знову через плагіат, знайдений у її науковій роботі. І таких прикладів дуже багато: 2012 року були звинувачені у недотриманні правил академічної доброчесності прем'єр-міністр Румунії Віктор Понта та президент Угорщини Пал Шмітт. Усі були позбавлені наукового ступеню та посади. До речі, в українському законодавстві є Закон «Про повну загальну середню освіту», який стверджує, що кожен учасник освітнього процесу зобов'язаний дотримуватися принципів академічної доброчесності.

Як казали мудрі люди: «Якщо хочеш змінити світ, починати краще з себе». Як саме? Можна виділити такі (легкі з першого погляду) поради. З боку здобувачів освіти, – правильне цитування, відмова від запозичення текстів інших робіт, а також перевірка своєї праці, на всякий випадок, на плагіат. З боку викладачів, – моніторинг виконання пунктів академічної доброчесності, проговорювання важливості її положень на уроках або парах. В ідеалі: періодично проводити інтерактивні уроки, так краще запам'ятовується інформація й учні більш активно беруть участь в обговоренні проблемних питань.

Сподіваюся, що людство ніколи не побачить наслідків недотримання принципів академічної доброчесності, не відчує стагнації науки та відсутності розвитку. Бо в такому випадку нас неминуче чекає лише повна деградація суспільства.

Білозерська Вікторія Володимирівна
 здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти
 факультету соціально-педагогічних наук та іноземної філології
 Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»
 Харківської обласної ради, Харків, Україна,

Мистецтво бути чесним

Останнім часом академічна доброчесність стала в Україні предметом гострих дискусій на різних академічних платформах. Проте, результати навряд чи можна вважати вичерпними через складність та неоднорідність проблеми. Тому вкрай актуальним для сьогодення є створення удосконаленого освітнього середовища, метою якого стане виховання майбутнього фахівця на засадах доброчесності, людської моральності, відповідальності до навчання та поваги до суспільства.

Якщо ми не виявлятимемо доброчесність під час навчання, то у майбутній діяльності ми ризикуємо власним авторитетом як фахівця, повагою колег, авторитетом та ім'ям закладу освіти, своїм майбутнім професіоналізмом, підвищенням на роботі, рівнем власних доходів. Тому студентам необхідно засвоїти 6 фундаментальних цінностей академічної доброчесності: чесність, повага, відповідальність, мужність, довіра, справедливість.

Хочеться детальніше зупинитися на чесності. Адже, на мою думку, це найголовніша цінність. Яскравим прикладом її порушення може слугувати така ситуація: кмітливий студент з високими оцінками вирішив дати списати тест своєму другу, який не розбирається в предметі, та не відвідує пари. У таких обставинах помітний прояв недоброчесності обох юнаків. Адже, один вирішив піти легшим шляхом і просто списати, а інший псує можливість свого друга розвиватися як особистості. Як сказав Марк Аврелій: «Людина повинна бути чесною по натурі, а не за обставинами».

Також я згодна з цитатою Естелли Еліот, що чесність, правда і порядність пов'язані один з одним. Демонструючи ці якості, ми зможемо поліпшити наші родини, громади і наше суспільство. Якщо кожен студент під час спільних проектів виконає своє завдання гідно, або з мужністю зможе визнати, що в нього щось не виходить і йому потрібна допомога, адже він не хоче підвести одногрупників, то тоді результат буде довершеним і людські стосунки між собою стануть міцнішими.

Отже, можна зробити висновок, що академічна доброчесність – це кропітка робота над собою, яка вимагає щоденних зусиль, адже кожна важлива для досягнення бажаного результату – оволодіти мистецтвом бути чесним, у першу чергу, із собою. І це має бути свідомим вибором кожного студента. Списати – не означає виконати якісніше. Обманути – не означає перемогти чи стати розумнішим. Тому варто не тільки помічати в інших студентах прояви недоброчесності, але і самому запобігати навіть думкам про шахрайські методи виконання дій. Все починається з нас, і саме нам вирішувати, який вибір зробити.

Ван Цзивень

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 015 «Професійна освіта» Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

UNIVERSITY AUTONOMY AND ACADEMIC FREEDOM OF CHINESE UNIVERSITY TEACHERS

People have talked enough about university education, but the current situation of the university is still the same, and the Shenzhen Southern University of Science and Technology, which is being established, has once again voiced its voice for reform. After President Zhu Qingshi, who was selected by the global selection, was hired, his first words were "To run a university, we must first de-officialize and de-administrate". For those concerned about education reform, these words seem to offer renewed hope.

The biggest constraint factor in Chinese colleges and universities is the trend of administrativeization, or the administrative intervention of superiors, and the administrative trend of the school management system, so that such an academic institution as a school cannot be done in accordance with the laws of education, but in the form of administrative administrative orders. To sum up, to solve the dilemma of today's university administration, there are three goals involved: university autonomy, professors governing the university, and academic freedom. I personally take a wait-and-see approach to this, because in the current environment, these efforts may eventually go awry.

In an interview, President Zhu Qingshi actually only talked about professors governing the school, that is, half of the future school leaders will be directly elected by professors, and professors will directly participate in school management. And the administrative staff will not have any administrative rank, but only serve the school, professors. The so-called professor governance refers to the participation of the professor group in major school decisions through the consultative democratic mechanism. If only some professors were elected as school leaders, such professors would have already existed to govern the school, and now many cadets are originally teachers and are still leading graduate students. In fact, professors are not the only way to promote higher education, Tsinghua University under the leadership of Mr. Mei Yiqi has achieved remarkable achievements, but Peking University under the leadership of Mr. Jiang Menglin has also achieved outstanding achievements. The key is also whether the principal is an educator with an independent school philosophy, and whether there are conditions for producing educators today.

As for university autonomy, the current situation that can be discussed mainly refers to the excessive power of the education administration. The result of administrative intervention was to turn the university into a subordinate and a subordinate. In the short term, the status quo of national universities relying on state financial funding is unlikely to change, and it must be arranged through the

overall arrangement of a government department, according to which education funding comes from national taxpayers, and what the education administrative department has to do is to do a good job of logistics, rather than using education funds as a lever to become the direct superior of the university. In recent years, the public curriculum, teaching evaluation, title evaluation, rating and job setting, etc., seemingly for teaching, are actually revolving around the baton of the administrative department, reflecting the self-proof of power. I personally believe that under the current circumstances, university autonomy means that the education administration should further delegate power, only manage the funding allocation, and leave the teaching and research of the university to the university itself, rather than the teaching of the national university is managed by one department, so that all universities are like branches of a university, without their own characteristics.

Whether professors govern schools or universities are autonomous, the ultimate goal is academic freedom. This is determined by the nature of the university. Universities, constantly seeking the place of knowledge. If human understanding is not at its extreme, there should be no limit to thought, there should be no forbidden area for scholarship, and the essence of power intervention is to restrict academic freedom. However, without academic freedom, where is academic innovation? The value of Mr. Chen Yinke's "independent spirit and free thinking" lies here.

Reform requires people of insight who have the courage to explore, but I have also seen many universities advocating reform, which has been lively for a while, but the result is a tiger. As for the current so-called reforms, they are not reforms at all, but further interference by power in academia, using various cumbersome checks of scientific research results to reflect the performance of officials. Ultimately, education reform requires the environment. Only when the institutional reform of the whole society is launched, will university reform truly enter the fast lane, and the bold rhetoric of establishing a world-class university is not just an empty phrase, but a reality of Chinese education.

Вітчинкіна Катерина Олександрівна

здобувачка третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 015 «Професійна освіта» Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Дотримання академічної доброчесності у процесі підготовки фахівців із графічного дизайну у ЗВО КНР: досвід реалізації міжнародних освітніх програм

Графічний дизайн є суспільно важливим мистецтвом, що впливає на візуальне сприйняття та розуміння інформації. Плагіат у графічному дизайні може включати копіювання творів інших авторів без відповідної атрибуції або створення робіт, що є збігами з іншими проектами, що вже були створені.

Проблема плагіату у виконанні навчальних завдань здобувачами освіти з графічного дизайну є досить важливою, оскільки його наявність може мати

негативний вплив на якість навчання та майбутню професійну діяльність фахівця.

Для пошуку вирішення цієї проблеми доцільно звернутися до досвіду дотримання академічної доброчесності в інших країнах.

З огляду на це, для аналізу було обрано міжнародну освітньо-професійну програму (далі – міжнародна ОПП), що використовується в освітньому процесі Уханьського технологічного університету та Університету Уельсу Трініті Сент Девід.

Міжнародна ОПП базується на освітніх стандартах Великобританії та КНР [11; 13; 12].

У міжнародному співробітництві між ЗВО КНР та Великобританії китайські виші повинні дотримуватися стандартів доброчесності досліджень, що впроваджено у Великобританії [10].

Основним документом, що регулює положення академічної доброчесності у ЗВО Трініті Сент Девід та міжнародній ОПП є «Політика щодо академічних проступків», що базується на принципах, зазначених Агентством зі забезпечення якості вищої освіти Великобританії [2; 8; 9; 3; 6]. У цьому положенні визначається основна термінологія щодо академічної доброчесності, організація заходів із дотримання академічної доброчесності – таких, як процедура перевірки, розслідування заяв про академічні проступки [2; 1].

Сесії з питань академічної доброчесності, проблем плагіату, авторського права, вимог до посилань та реферування здійснюються на базі наукової бібліотеки університету [7; 5].

У «Політиці щодо академічних проступків» Університету Трініті Сент Девід роз'яснено алгоритм перевірки робіт здобувачів на плагіат. Тези та презентації проектів перевіряються за допомогою сервісу Turnitin [2]. Перевірці на плагіат підлягають дипломні бакалаврські тези, а також усі семестрові бакалаврські проекти здобувачів освіти, майбутніх фахівців із графічного дизайну [11]. Академічна доброчесність та посилання на використані джерела висвітлено в Додатку «Специфікація оцінки» як одна з вимог до кожного проєкту здобувачів [4].

Отже, на міжнародній ОПП питанню академічної доброчесності приділяється багато уваги, перевірки підлягають усі проєкти здобувачів - майбутніх фахівців із графічного дизайну.

Здійснене дослідження не вичерпує всіх аспектів висунутої проблеми. Перспективним вважаємо осмислення шляхів залучення зарубіжного досвіду чіткого структурування процесу перевірки та розслідування академічних проступків в освітній процес ЗВО України.

Список використаних джерел

1. Academic Misconduct Investigation Form. UWTSd. URL: <https://www.uwtsd.ac.uk/media/uwtsd-website/content-assets/documents/academic-office/aqh-appendices/sc/sc05-academic-misconduct-investigation-form-09-2020.docx>

2. Academic Misconduct Policy. Official edition. University of Wales Trinity Saint David, 2020. 21 p. URL: <https://www.uwtsd.ac.uk/media/uwtsd-website/content-assets/documents/academic-office/aqh-chapters/chapters---en/Academic-Misconduct-Policy-02-2020.pdf>.

3. Contracting to Cheat in Higher Education Third edition. Official edition. Gloucester : The Quality Assurance Agency for Higher Education, 2022. 54 p. URL: <https://www.qaa.ac.uk/docs/qaa/guidance/contracting-to-cheat-in-higher-education-third-edition.pdf>.

4. GA36a Level 4 Appendix GA36a Level 4 Assessment Specification. UWTSD. URL: <https://www.uwtsd.ac.uk/media/uwtsd-website/content-assets/documents/academic-office/aqh-appendices/ga/ga36a-level-4-assessment-specification-template.docx>.

5. Know Your Rights: Copyright and You. UWTSD. URL: <https://www.uwtsd.ac.uk/library/infoskills/know-your-rights-copyright-and-you/>

6. QAA Viewpoint Plagiarism in UK higher education. Gloucester : The Quality Assurance Agency for Higher Education, 2016. 2 p. URL: https://www.qaa.ac.uk/docs/qaa/about-us/qaa-viewpoint-plagiarism-2016.pdf?sfvrsn=ce38f681_4

7. Referencing and Plagiarism: The Basics. UWTSD. URL: <https://www.uwtsd.ac.uk/library/infoskills/referencing-and-plagiarism-the-basics/>

8. The Good Practice Framework: Disciplinary Procedures OIA. Official edition. Reading : Office of the Independent Adjudicator for Higher Education, 2018. 36 p. URL: <https://www.oiahe.org.uk/media/2045/good-practice-framework-disciplinary-procedures-section.pdf>

9. UK Quality Code for Higher Education Advice and Guidance Assessment. Official edition. Gloucester : The Quality Assurance Agency for Higher Education, 2018. 14 p. URL: https://www.qaa.ac.uk/docs/qaa/quality-code/advice-and-guidance-assessment.pdf?sfvrsn=ca29c181_4

10. University of Wales Trinity Saint David Research Ethics & Integrity Code of Practice. Official edition. University of Wales Trinity Saint David, 2022. 29 p. URL: <https://www.uwtsd.ac.uk/media/uwtsd-website/content-assets/documents/research/REICoP-July-2022.pdf>

11. University of Wales Trinity St. David - Wuhan University of Technology BA(Hons) Art and Design Programme Document. Effective from 2013-11-01. Official edition. PRC, Hubei province, Wuhan city, 2013. 99 p.

12. 中华人民共和国中外合作办学条例实施办法 (Заходи щодо здійснення положень Китайської Народної Республіки про китайсько-зарубіжне співробітництво в управлінні закладами освіти) : 中华人民共和国教育部 (Міністерство освіти Китайської народної республіки) 2004年06月02日 (02.06.2004 p.) 20号 (№ 20). URL: http://www.moe.gov.cn/jyb_xxgk/xxgk/zhengce/guizhang/202112/P020211208566513965928.pdf

13. 武汉理工大学中英艺术本科项目2022年报考指南 (Керівництво на подання заявки на китайсько-британську програму бакалавра мистецтв)

Уханьського технологічного університету 2022). 武汉大学 (Уханьський технологічний університет). 2022-05-17 URL: http://www.whut.edu.cn/gjyy/zwhzbx/bxzk/202205/t20220517_528569.htm.

Віхляєва Дарина Олегівна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету соціальних і поведінкових наук Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

У ході розгляду проблематики академічної доброчесності, можна зазначити, що з розвитком інтернет-мереж багато студентів займаються плагіатом, тобто копіюванням вже готового матеріалу, видаючи його за свій. Відразу у голові виникають питання: «Що для мене академічна доброчесність?», «Чому велика кількість людей її не дотримується?», «Які наслідки можуть виникнути?» та як щодо чесності до себе?

На мій погляд, академічна доброчесність – це великий спектр можливостей для саморозвитку та самореалізації, а саме аналітична та практична робота над науковими матеріалами та розвиток у собі нових якостей. Не менш важливими є прояви чесності, гуманності, справедливості та поваги до самого себе. Тож почнемо більш детальний розгляд.

Частіше за все студенти не хочуть приділяти час вивченню нових тем, не ознайомлюються з рекомендованою літератураю, а корегують уже готовий матеріал, вважаючи це найшвидшим та найзручнішим шляхом виконання поставленої цілі. Для мене плагіат неприйнятний, бо це є проявом неповаги як до себе, так і до автора, який поклав велику кількість зусиль та часу на виконання поставленої задачі. Іншими, більш простими словами, це можна охарактеризувати, як непорядність та несправедливість.

Розглядаючи наслідки копіювання та плагіату, можна більш наочно продемонструвати проблематику цього процесу. Візьмемо банальний приклад: при копіюванні матеріалів студент мінімально занурюється у поставлену перед ним задачу та не може дати відповідь навіть на найлегші питання за начебто «його» роботою. У підсумку, людина не виходить на новий етап власного розвитку та не отримує новий досвід. Її орієнтованість по темі, така сама, як у слухачів або людей, які вперше ознайомилися з матеріалом.

Найважливішим моментом для мене є чесність до себе. Потрібно мотивувати себе на розвиток власних здібностей, бо отримувати гарні бали, приємні відгуки, значно приємніше за власні досягнення, а не за копійовану працю.

З вище зазначеного, можна безсумнівно стверджувати, що академічна доброчесність – розвиток власної особистості та перспективний шлях у

майбутнє. Ми повинні пам'ятати, що архітектори нашого майбутнього – це ми та наш вклад у суспільство.

Го Цзянькунь

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 015 «Професійна освіта» Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Academic Freedom of Chinese University Teachers

The academic profession possesses a sanctity that no ordinary profession possesses, and its nobility is manifested in its academic autonomy. Academia is the product of spiritual freedom. The development of academia is a process of striving for freedom. The motivation for academic development comes from academic freedom. Therefore, academic freedom has become a kind of constitutional right—a kind of necessity. Academic freedom is different from freedom of speech. It includes freedom of academic thought, freedom of academic research and freedom of teaching, communication and publication of academic research results. Freedom of research and freedom of publication of results belong to everyone, while freedom of teaching belongs to teachers, universities and teachers. Of course, the right to academic freedom is not absolute. Compared with other basic rights of citizens such as personal freedom, the right to academic freedom does not have a natural priority. Scholars cannot abuse the right to academic freedom. At the same time, academic freedom is also restricted by academic norms.

Academic freedom and university autonomy have an intrinsic relationship. Academic freedom is the legitimacy basis of university autonomy. The unique operating logic of universities lies in the realization of academic freedom. University autonomy is an institutional guarantee for academic freedom. Due to the autonomous regularity of academic affairs in universities, this makes university autonomy a necessity for the realization of academic freedom, and the university autonomy system has gained legal support and a constitutional status. At the same time, the purpose of university autonomy is to realize academic freedom, and the relationship between the realization of academic freedom is a means and purpose. As a result, academic freedom has the dual characteristics of individual rights and institutions. Institutional guarantees can not only defend against infringement from the state, and it can also require the country to create a system to promote the development of academic freedom.

The purpose of university autonomy is to protect academic freedom. This purpose determines the content and boundaries of university autonomy. University autonomy cannot deviate from the protection of academic freedom. Although the affairs of university autonomy are based and cored on academic freedom, they are not limited to the inherent content of academic freedom. It also includes affairs and rights necessary for the realization of academic freedom and the philosophy of the university, matters directly related to the realization of academic freedom. Generally, it includes financial autonomy, personnel autonomy, academic autonomy and management autonomy. University autonomy is obviously

unilateral and compulsory, and has the characteristics of certainty, binding force, and executive force. It is a typical administrative behavior. There are mainly two types of relatives involved: one is students, and the other is teachers.

Since university autonomy is a means of academic freedom, it must accept state supervision for the purpose. Supervision is mainly legal supervision, and the state must respect the independent judgment of universities on professional affairs. Supervision can be either administrative supervision or judicial supervision, but judicial supervision is not unlimited, and the principle of importance must be followed whether administrative litigation can be filed.

Although our country clearly stipulates the right to academic freedom in the constitution, there are many deficiencies in the construction of a specific rights protection system. Especially in terms of the protection of academic freedom in universities, no institutional safeguards have been established to achieve academic freedom, and there is no mention of university autonomy. Instead, the concept of school-running autonomy is adopted, and school-running autonomy does not belong to the category of academic freedom from the very beginning. Universities are simply regarded as organizations authorized by laws and regulations. So as to implement strict management and supervision on the university. Therefore, there is a lack of an internal, means-and-purpose direct relationship between the autonomy of running schools and academic freedom in Chinese universities, making the autonomy of running schools only a means of administrative decentralization implemented by the state for the sake of administrative efficiency, rather than a means for academic freedom.

Measures to improve my country's autonomy in running schools can start from the perspective of the protection of academic freedom of the three subjects of students, teachers and universities. To protect the rights of students, the first is to improve the appeal system, and establish a complete and complete system through the connection with administrative reconsideration and administrative litigation. An unimpeded channel from administrative relief to judicial relief. The second is to expand the scope of judicial relief, and include school division, enrollment and school evaluation into the scope of administrative litigation. In terms of review standards, it is necessary to distinguish between academic disputes and administrative disputes, adopt review standards of different densities, and mainly conduct legal rather than purposeful review.

For the protection of teachers' rights, it is necessary to solve the problem of teachers' legal positioning. The employment system of teachers must be based on the premise of two-way selection, based on contracts, and centered on statutory job security and professional security. Establish the status of teachers as professional workers, and gradually bring teachers into the framework of labor law protection. As far as the relationship between teachers and education administrative departments is concerned, the status of non-civil servants determines that teachers are not subordinate to the latter, and the two constitute an external administrative relationship. For infringements from the latter, teachers should be allowed to seek protection through administrative litigation. As far as the relationship between

teachers and schools is concerned, the two constitute a labor contract relationship. For infringements from schools, teachers can use their own labor dispute resolution channels to seek relief and protect their legal rights through arbitration and litigation. In addition, in order to protect the rights of teachers, it is necessary to strengthen the subject status of teachers in university autonomy, and build an academic evaluation mechanism in line with my country's national conditions to promote teachers' academic freedom.

The core of protecting the rights of universities is to establish the status of public legal persons of universities. The legal status of universities in our country is generally recognized as public institutions, which makes universities a vassal of the government. Although the legal person status of universities has been established in the Higher Education Law, this kind of legal person only has the meaning of private law, not public law. We should learn from the experience of the public legal personification of civil law universities and establish the status of the university as a public legal person, which can obtain a larger space for activities under the condition of ensuring academic freedom. It can also be included in the category of "administration according to law" according to the nature of its public law organization. At the same time, when the autonomy of running a school is violated by the right to education, an administrative lawsuit can be filed to seek judicial relief.

Голенков Антон Андрійович

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки» Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Шлях до академічної доброчесності

Що таке академічна доброчесність і які шляхи формування в собі усвідомленого ставлення до навчання, наукового пошуку? Таке запитання ставлять перед собою не тільки здобувачі, а й досвідчені освітяни, науковці. Насамперед дамо визначення терміну «академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової творчої діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання або наукових досягнень». Саме визначення цього терміну доволі прозоре і зрозуміле для всіх учасників освітнього процесу.

Але постає питання, чи варто її дотримуватися? У багатьох людей, які тим чи тим чином причетні до освітнього процесу, виникало бажання полегшити собі життя в ході навчального процесу, при написанні статей, наукових робіт. Найпоширені приклади цього «полегшення» є списування, плагіат, фальсифікація й інші нелегальні способи виконання роботи, але це все веде нас на хибний шлях, на якому, здається, ми полегшуємо собі виконання тієї чи тієї роботи.

Коли ми вчилися у школі, більшість батьків намагалися зробити завдання за дитину, а це, на мою думку, не правильно. Дитині необхідно пояснити, вказати, у якому напрямку рухатися і дати попрацювати самостійно. Такі кроки дадуть можливість усвідомити та відчути відповідальність за свою роботу. І у подальшому житті звичка працювати самостійно перенесеться у доросле життя. Для того, щоб «формула самостійності» втілилася в життя, треба формувати її зі школи та вдосконалювати в закладах вищої освіти.

Необхідно розуміння того, що, обравши шлях недоброчесності, ми не прогресуємо, а навпаки, починаємо процес деградації, тому що не набуваємо нових знань, умінь і навичок. Звісно, легше схитрити замість того, щоб самостійно розібратися з навчальним матеріалом, шукати нові джерела інформації, проводити дослідження, адже саме ці рушійні сили є джерелом натхнення до нових звитяг.

Отже, давайте підсумуємо, ми визначили, що таке «академічна доброчесність», але дотримуватись її чи ні, на це питання кожен має дати відповідь для себе самостійно. На мою думку, кожен здобувач, викладач, науковець, повинен отримувати задоволення від роботи й самостійного подання перешкод, які виникають на тернистому шляху освітнього процесу.

Гонтар Анна Сергіївна

здобувачка третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки» Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Справедливість як складова академічної доброчесності

Великі зміни починаються з маленьких вчинків. Зміни, які відбуваються в освіті в цілому, повинні торкнутися кожного учасника освітнього процесу. І всі, від викладача до здобувача, мусять усвідомлено дотримуватись принципів академічної доброчесності. А це надасть змогу зберегти в нашій освіті такі фундаментальні цінності, як довіра, справедливість, повага, чесність та відповідальність.

Справедливість – це мораль та чеснота, людські відносини та вчинки. Пригадався вислів Арістотеля: «Усі люди високо цінують справедливість, але кожен розуміє її по-своєму». Так воно й відбувається, що кожна людина трактує справедливість у діях та вчинках так, як розуміє. Немає чітких рамок розумінню, але є мораль та чеснота, очікування прозорості та взаємоповага. Саме такими повинні бути взаємовідносини між викладачами, здобувачами та адміністративним персоналом.

Буває, що здобувачі помічають несправедливість з боку викладачів: в оцінюванні, відносинах, ставленні. У свою чергу, здобувачі досить часто шукають легкі шляхи виконання завдань, складання іспитів, проходження тестування, що також є недоброчесними вчинками по відношенню до

викладачів та однокласників. За допомогою хитрощів виконують завдання, списують, обманюють. Я впевнена, знайдеться безліч прикладів, де здобувачі є «борцями за справедливість», при цьому самі не намагаються досконало виконувати свої обов'язки.

Як ви вважаєте, чи справедливо ставити меншу оцінку здобувачам, які не завжди відвідували заняття, але краще засвоїли матеріал та виконали завдання, аніж тим, хто просто «відсиджувались» на заняттях? Саме з цією несправедливістю я зустрічалась неодноразово. Вважаю, що знання повинні бути «вище» оцінок, відвідування занять – задоволенням, а не примусом. Спілкування, дискусії, міркування та виконання творчих завдань покажуть рівень володіння матеріалом більше, ніж присутність. Над цим питанням можна міркувати по-різному. У цій ситуації кожен має свою думку та свою справедливість, як з боку здобувачів, так і викладачів.

Отже, система освіти й виховання повинна формувати справедливість між усіма учасниками освітнього процесу. Справедливість, як морально-духовна цінність особистості, є неодмінним принципом академічної доброчесності. Вона створює відповідальне покоління, позбавлене дискримінації та нечесності.

Гукова Дарія Олексіївна

*здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету
дошкільної освіти Харківського національного педагогічного
університету імені Г.С. Сковороди*

Моя академічна доброчесність

Питання академічної доброчесності зараз є дуже актуальним, оскільки сьогодні багато хто з дітей не хочуть вчитися, не розуміють ролі знань, їм значно легше списати з Інтернет-ресурсів, ніж написати або поміркувати самим над завданням. На жаль, така ситуація зустрічається не лише серед учнів, а й серед студентів.

На мою думку, академічна доброчесність розпочинається з чесності перед собою та іншими, з відповідальності за своє професійне майбутнє. Я вважаю, що саме чесність є важливою якістю майбутніх вихователів і педагогів, оскільки в цій професії не лише потрібно бути обізнаним, щоб передати свої знання, навички та вміння дітям, а й вихованим і чесним, щоб виховувати майбутні покоління.

Як же саме передати маленьким дітям свої знання, вміння, чесність та любов до навколишнього світу? На мій погляд, це залежить від декількох обставин. По-перше, від умінь вихователів, учителів і батьків зацікавити дитину. Так, педагог має бути для дітей помічником та порадиником, який поєднує в собі любов до справи й до вихованців, вміє не лише дати дітям щось нове, а й здатний сам вчитися в них. Він має бути і професійним педагогом, і професійним психологом, доброю, щирою, терплячою людиною, яка перш за все любить дітей. Існує дві речі, яких не можна жалкувати для

дітей – це любов і час, бо, лише спілкуючись та граючи з дитиною, можна помітити, як змінюється її внутрішній світ. У такій спільній діяльності народжується довіра дитини до дорослого, тому, саме в цей момент можна її зацікавити. По-друге, слід пам'ятати, що діти завжди копіюють дорослих, тому, на мою думку, треба бути завжди прикладом для них, навчати бути чесними, справедливими, вміти відстоювати себе в цьому світі, вміти пізнавати в ньому щось цікаве, вміти міркувати своїми думками та не хвилюватися їх розповідати, а головне потрібно навчати дітей творити добро та допомагати іншим.

Отже, підсумовуючи, можна впевнено сказати, що кожен сам будує свій шлях у майбутнє і вирішує наскільки прозорим і чесним він буде. Потрібно будувати своє професійне майбутнє на чесності, відповідально накопичуючи багаж знань, який буде дієвим інструментом і під час навчання, і в подальшій професійній діяльності.

Гуріна Софія Сергіївна,
*здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету
початкового навчання Харківського національного педагогічного
університету імені Г.С. Сковороди*

Моя академічна доброчесність: історія однієї помилки

Навчальний процес нашого закладу освіти керується «Кодексом академічної доброчесності ХНПУ імені Г. С. Сковороди», який регламентує надання достовірної інформації про результати власної наукової діяльності із обов'язковим посиланням на джерела запозиченої інформації. Кожен здобувач, який відповідально ставиться до навчання, на початку свого наукового шляху впевнений, що саме він-то буде дотримуватися норм доброчесності. Але, як кажуть, «не так сталося, як гадалося»: виявляється, що цих правил не так легко дотримуватись. Поділюся своїм досвідом зростання в напрямку академічної доброчесності.

За чотири роки навчання в університеті я досить часто виконувала завдання, які можна віднести до наукового напрямку: писала тези, статті, курсові роботи. Теми моїх робіт були дуже різні, що яскраво характеризує багатовекторність підготовки вчителя початкових класів: «Формування сімейних цінностей в учнів початкової школи», «Формування здорового способу життя в учнів початкових класів», «Застосування диференційованого підходу під час навчання розв'язувати сюжетні задачі учнів з порушеннями інтелектуального розвитку», «Освітнє середовище для дітей з особливими освітніми потребами», «Викриття негативних людських рис у творах Г. Х. Андерсена», «Формування техніки читання у дітей із затримкою мовленнєвого розвитку». Кількість наукових робіт достатня, щоб відчути себе фахівцем, чи не так? Фахівцем, який багато чого вміє, який дотримується принципів доброчесності. Мабуть, так я себе і почувала. Я б і

далі вітала в хмарах, якби одного разу, подавши свою статтю до публікації в збірнику конференції, не отримала неприємну відмову.

Зазвичай, працюючи над певною темою, я читаю дослідників, учених і практиків. Майже завжди ловлю себе на думці: «Як добре сказано! Я ж так не зможу...», але десятки разів промовлена викладачами на різні лади думка «плагіат – це дуже погано» не давала схибнути. А от з цього річної статтею вийшов казус. Публікацію не прийняли, зауваживши, що не всі посилання правильно позначені. Спочатку я обурилася: як так, чому, у мене все гаразд. А потім перевірила і ... знайшла ОДНУ неформлену належним чином цитату. Чи було мені соромно? Так! Чи хотілося виправдатися, пояснити, що я це скопіювала, щоб не загубити? Так! Так!

Коли емоції трохи вщухли, цитата була правильно оформлена з лапками та вказівкою на джерело, а роботу прийняли до публікації, я раптово відчула, що не серджуся на організаторів конференції, а десь у душі відчуваю вдячність. Вдячність за те, що вони не прийняли автоматично всі матеріали, які надіслали, а прочитали, та ще й знайшли те, що обов'язково треба виправити, сказали мені про це. Звичайно, відчуття вдячності було ще не дуже сильним, такий собі «паросток», але я розумію, що завдяки цьому я почала змінюватися, почала зростати.

Дидіна Валерія Ігорівна

*здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
факультету фізичного виховання і спорту Харківського національного
педагогічного університету імені Г.С. Сковороди*

Моя академічна доброчесність

Академічна доброчесність є надзвичайно важливим поняттям для будь-якого студента або вченого. Це означає дотримання етичних принципів в академічному середовищі, таких як чесність, інтелектуальна чесність, відповідальність та повага до прав інших людей.

Особисто для мене, моя академічна доброчесність є основною складовою мого успіху в навчанні та дослідженнях. Я завжди дотримуюся правил та норм, що встановлені моїм університетом.

Наприклад, я ніколи не використовую чужих ідей без належної атрибуції та згоди автора, завжди згадую джерела інформації, що використовую у своїх роботах, та дотримуюся правил цитування.

Крім того, я завжди ставлю інтелектуальну чесність на перше місце. Це означає, що я ніколи не копіюю роботи інших людей, не вдаюся до плагіату і не використовую чужі роботи без належного дозволу та згоди автора. Я завжди пишу свої роботи самостійно та дотримуюся правил форматування та стилю, встановлених моїм університетом та науковими журналами, в яких я публікую свої роботи.

Також я завжди відповідально ставлюся до своїх зобов'язань та завдань. Я завжди дотримуюся строків подачі робіт та виконання завдань, які мені доручені. Я завжди планую свій час таким чином, щоб мати достатньо

часу для написання, редагування та перевірки своїх робіт, щоб вони були найкращої якості.

Окрім цього, я завжди поважаю права інших людей. Це означає, що я ніколи не розголошую конфіденційну інформацію, не використовую особисті дані інших людей без їх згоди та не порушую права на інтелектуальну власність інших авторів.

Я розумію, що моя академічна доброчесність не тільки впливає на мій успіх у навчанні та дослідженнях, але і відображає мої моральні принципи та особистість. Я завжди ставлю себе на місце інших людей та дотримуюся тих же етичних принципів, які я очікую від інших.

Також важливою складовою моєї академічної доброчесності є постійне вдосконалення своїх знань і навичок, що дозволяє мені бути більш компетентним у своїй галузі та бути готовим до викликів, які можуть виникнути у майбутньому.

Висновуючи, моя академічна доброчесність є основою мого успіху в навчанні та дослідженнях, а також відображає мої моральні принципи та особистість. Я завжди намагаюсь дотримуватися правил та норм, що встановлені моїм університетом, завжди ставлю інтелектуальну чесність та відповідальність на перше місце та завжди поважаю права інших людей.

Дмитренко Інна Михайлівна

здобувачка другого (магістерського)

*рівня вищої освіти Інституту післядипломної освіти і менеджменту
Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди*

Моя академічна доброчесність

Вступ. Дотримання принципів академічної доброчесності впливає на репутацію закладу освіти, у якому навчаються учень чи студент, працюють учитель чи науковець. Закономірність дуже проста: де більше доброчесності, там більше знань; де більше знань, там більше професіоналізму; де більше професіоналів своєї справи, там вище імідж закладу та довіра до нього, більш успішними стають випускники.

Теза. Учасник Конференції Міжнародного центру академічної доброчесності Юнгсуп Кім наголошує, що спочатку слід змінити університет, а вже потім – світ. Навчаючись у виші, я також працюю в школі. Отож про неї й поговоримо.

Академічна доброчесність починається із доброчесної поведінки кожного суб'єкта освітнього закладу: учнів, батьків, учителя, директора. Учителі досить часто отримують звернення від батьків щодо необ'єктивного оцінювання дітей. Педагоги, у свою чергу, скаржаться на тиск батьків, на несамотійне виконання домашніх робіт учнями.

Діти й батьки мають спокусу: готові домашні завдання в Інтернеті. Навіщо витрачати час, якщо можна списати? Іноді батьки підштовхують дитину до недоброчесної поведінки, купуючи їй сумнівні книжки з

виконаними домашніми завданнями. А то й навіть самі роблять за них домашню роботу: розв'язують задачі, малюють, пишуть твори тощо. Таким чином, дитина звикає, що вчитись можна без проблем. Завдання вчителя – довести дитині та батькам, що переписування готових робіт під час навчання у школі у дорослому житті трансформується у некваліфікованого спеціаліста, неможливість працевлаштуватись за фахом, низький рівень життя. Дуже важливо, щоб норми академічної доброчесності формувалися ще у школі, адже їх дотримання учнями – запорука успіху в майбутньому.

Висновок. Завдання прогресивного учителя – поширювати принципи академічної доброчесності, запалювати іскру допитливості, пізнання учнів, яка згодом розгориться полум'ям наукових знахідок та професійних здобутків.

Ємченко Юлія Сергіївна

*здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
факультету історії та права Харківського національного
педагогічного університету імені Г.С. Сковороди*

Моя академічна доброчесність

Академічна доброчесність – лише два слова, а скільки сенсу. В наш час багато школярів та студентів не тільки не дотримуються її принципів, а навіть ніколи не чули це словосполучення. Людина має бути чемною, вона не повинна красти працю інших – це плагіат. Треба поважати чужу інтелектуальну власність. Списати у сусіда? Наразі це щоденна справа. Школярі навіть можуть не замислюватись, що це порушує принципи академічної доброчесності. Вони не бажають створювати щось своє, унікальне, особливе і це може мати негативні наслідки для їхнього власного освітнього процесу.

З моєї точки зору, це повністю неприпустимо. Я вважаю, що кожна людина є унікальною і має свою власну думку, і ця думка варта того, щоб бути висловленою. Я вірю, що кожна людина може творити щось нове і цінне, якщо вона прикладає зусиль і робить це чесно. Саме тому, плагіат є морально неетичним і порушує принципи академічної доброчесності.

Крім того, плагіат також є порушенням закону про авторське право та суміжні права. Кожна робота, яка створюється, має автора, і цей автор має право на визнання своєї інтелектуальної власності. Кожен має виконувати навчальні та наукові завдання самостійно, якщо взяли якусь ідею, обов'язково вказати автора.

Я свої роботи завжди створюю сама, за необхідністю правильно цитую, до чого закликаю й усіх інших.

Одні з причин, які можуть вплинути на виникнення плагіату, це брак часу, незацікавленість в предметі, страх зробити неправильно, або лінощі. Багато студентів можуть відчувати тиск від вимог викладачів, великого обсягу роботи, або просто втоми. Це може призвести до того, що студенти

вибирають найлегший шлях і скопіюють роботу інших, замість того, щоб самостійно виконувати завдання.

Щоб запобігти поширенню плагіату, необхідно створити відповідні умови. Вчителям варто надавати підтримку в розвитку індивідуальності кожного учня, університети повинні забезпечити можливість вивчати цікаві курси, а вчених заохочувати до здійснення зовсім нових відкриттів. Тому, розвивайте свої вміння, не копіюйте ідеї інших, не давайте хабарів за написання дипломної роботи, і наш світ стане трохи кращим.

***Заліська Анна Анатоліївна**
здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультет
початкового навчання Харківського національного педагогічного
університету імені Г.С. Сковороди*

Моя академічна доброчесність

Останнім часом тема академічної доброчесності стає дедалі актуальнішою в українському суспільстві. Кожен політик, науковець, громадський діяч, студент замислюються над питаннями дотримання відповідних приписів щодо грамотного викладу власних думок. Як же не схибити, правильно проаналізувати, відповідно оформити? Для початку засвоїти, що академічна доброчесність – це певна низка етичних принципів, які визначені законом та мають дотримуватися всіма учасниками освітнього процесу. Для того, щоб бути академічно доброчесним слід дотримуватися певних правил, які регламентовані. Бути академічно доброчесним – це насамперед, бути відповідальним перед собою та іншими.

На мою думку, академічна доброчесність є запорукою якісної та досконалої освіти, що базується на чесності, порядності, довірі, справедливості та відповідальності. Порушенням принципів академічної доброчесності вважається плагіат, фальсифікація та шахрайство. Але найбільш серйозним порушенням можна вважати привласнення чужих наукових здобутків, у результаті чого втрачає свою оригінальність і цінність саме наукове дослідження.

Уявіть себе окраденим автором, неприємно, чи не так? Тому дотримання академічної доброчесності перш за все формує порядну поведінку, основи професійної етики та сприяє підвищенню мотивації для подальшого навчання.

Ми маємо формувати своє життя на таких загальнолюдських цінностях, як чесність, повага, відповідальність, довіра, толерантність, справедливість та самостійність. Академічна доброчесність – це шлях до успішного майбутнього без плагіату та фальсифікації. Неприпустимо плямувати українську наукову спільноту примітивними крадіжками, адже наш інтелектуальний потенціал зростає разом із духом нескореності й волею до перемоги.

Зінов'єва Ольга Олегівна

*здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти Інституту
післядипломної освіти і менеджменту Харківського національного
педагогічного університету імені Г.С. Сковороди*

Моя академічна доброчесність

Вступ. Кожна сфера людської діяльності пов'язана із морально-етичними нормами. Шлях, яким піде людина, залежить, перш за все, не від встановлених правил чи законів, а від власного розвитку моральних якостей, таких як: чесність, повага, відповідальність, справедливість. Вочевидь, що сфера науки і освіти також потребує розвитку духовних цінностей та ідеалів у її учасників.

Теза. Академічна доброчесність у сучасній науці та освіті виступає критично важливою та значущою категорією, моральні принципи якої, а саме: рівність можливостей, повага прав і свобод інших, прозорість діяльності, сумлінність – є обов'язковими для дотримання усіма суб'єктами.

На мою думку, основною причиною недотримання академічної доброчесності у професійній діяльності є, з одного боку, несформованість моральних переконань та етичних принципів людини, а з іншого – недооцінювання вагомості власних ідей і поглядів, важливості особистих можливостей і результатів. Якщо у людини розвинені моральні якості, коли у неї є прагнення до самовдосконалення та усвідомлення своєї самоцінності, тоді вона буде принципово дотримуватися своїх переконань у будь-яких питаннях і прагнути до свого удосконалення шляхом саморозвитку.

Особисто для мене притаманні такі відчуття, як справедливість, совість, чесність, які б я хотіла також бачити і у своїх колег. Тому, працюючи в закладі дошкільної освіти над черговою авторською програмою чи в університеті над науковою статтею, завжди прагну створити унікальний матеріал, який мав би цінність та свіжість погляду, враховуючи сучасні тенденції та потреби, а також з повагою та вдячністю ставлюсь до вже існуючих напрацювань колег, якими я можу користуватися, поглиблюючись в тематику досліджуваної мною проблеми.

Висновок. Вважаю, що дотримання принципів академічної доброчесності приведе науковця чи освітянина у світ пізнання, нових відкриттів, поваги та гідної репутації; допоможе отримати відчуття професійних досягнень та усвідомити власну значущість, підвищити авторитет та створити позитивний професійний імідж; дозволить відчувати захищеність на законодавчому полі.

Іванов В. Л.

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти фізико-математичного факультету Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Академічна доброчесність – це найважливіша складова успішного навчання та наукових досліджень. Це поняття охоплює більше, ніж просто

дотримання правил етики в наукових дослідженнях чи викладанні. Воно включає в себе такі аспекти, як інтелектуальна чесність, захист авторських прав, точність посилань, прозорість та інші значущі принципи, яких дотримуються спеціалісти у галузі науки та освіти.

Одним з ключових аспектів академічної доброчесності є інтелектуальна чесність, яка включає в себе знання, отримані шляхом власної роботи та повну відданість основним принципам науки. Інтелектуальна чесність виявляється в дотриманні правил цитування та посилання на джерела. Це дозволяє запобігати плагіату та захищати авторські права різних наукових дослідників та письменників.

Для мене, як для студента, академічна доброчесність є важливою складовою успішного навчання. Я завжди ставлю перед собою високі стандарти етики та доброчесності у своїй академічній роботі. Я дотримуюся правил цитування та посилання на джерела, щоб уникнути плагіату. Я завжди виконую свої завдання, підписуючи на них свої імена та відповідаючи за свої дії.

Наступним ключовим аспектом академічної доброчесності є захист авторських прав. Розуміння того, хто володіє правами на статті, книги, наукові дослідження та інші матеріали – це надзвичайно важлива проблема в академічному середовищі. Науковці повинні дбайливо читати, досліджувати та використовувати інформацію, щоб уникнути порушення авторських прав.

Нарешті, академічна доброчесність дозволяє мені не тільки отримувати задоволення від моєї академічної роботи, але й заохочує мене до подальшого розвитку моїх знань і навичок. Я постійно вдосконалюю свої знання та компетенції, щоб стати кращим у своїй дисципліні і зрозуміти більше про світ, в якому я живу.

Точність посилань є ще одним важливим аспектом академічної доброчесності. Успіх наукових досліджень та проєктів залежить від того, наскільки точно дослідники посилаються на статті та інші джерела інформації. Прикраси та необґрунтовані посилання можуть призвести до серйозних наслідків для автора та організації, яку він/вона представляє.

Прозорість є іншим аспектом академічної доброчесності, який дослідники повинні дотримуватися. Це означає, що наукові дослідження повинні бути зрозумілі та логічні для всіх зацікавлених сторін. Досягнення прозорості вимагає ясного викладу фактів, пояснення термінів та невикористання неясних та необґрунтованих припущень.

Таким чином, академічна доброчесність стала невід'ємною частиною моєї ідентичності як студента та професіонала. Я розумію важливість дотримання етичних норм і даю обіцянку продовжувати підтримувати ці норми та розвивати свою академічну кар'єру на засадах доброчесності та інтегритету. Визначені переваги від розвитку академічних знань та навичок міцно утримають мене на цій шляху.

Ісадкова Олександра Геннадіївна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету соціальних та поведінкових наук Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Ми живемо в часи, коли вже все відкрито, винайдено? Хіба не так? Чому ж тоді люди прагнуть у когось скопіювати або навіть вкрати роботи, дослідження, видаючи їх за власні? Прогрес в інформаційному просторі повинен розширювати можливості, надавати доступ до різнобічної інформації, а не бути основою плагіату. Саме тому і виникає поняття «академічна доброчесність». Воно ніби вмикає червоне світло перед тими, хто не хоче, не може створити власний інтелектуальний продукт. Це стосується не лише здобувачів освіти, які, готуючись до занять, використовують чужі нароби (хоча все починається з малого), а й поважних осіб, які претендують на науковий ступінь різного рівня.

Не можна не згадати нещодавні резонансні заяви щодо оригінальності наукової роботи ексміністра освіти Сергія Шкарлета, якого звинувачують у недотриманні академічної доброчесності у своїй статті для докторської дисертації. І, якщо це буде доведено, то що ж говорити про пересічних науковців? Можливо, це буде показовим процесом (як би він не закінчився), оскільки ми живемо в демократичній державі і маємо змогу слідкувати за цим особисто.

Проти академічної доброчесності, зазвичай, виступають здобувачі загальної середньої та вищої освіти. Вони здебільшого намагаються знайти вирішення задач, написаний кимось твір чи реферат, а потім видати його за свій. Тому було прийнято рішення ввести це поняття, що змусить здобувачів освіти більш сумлінно та самостійно ставитись до навчання, відповідати за свої вчинки, чесно отримувати оцінки, взаємоповажати та підтримувати інших. Так ми можемо подолати списування в школі, хабарництво в університеті, плагіат серед викладачів та фальсифікацію результатів дослідження на міжнародних наукових конкурсах. На жаль, в Україні досі можна спостерігати всі вищезазначені процеси під час навчання, що призводить до того, що після закінчення закладів вищої освіти, випускники не можуть влаштуватися на хорошу роботу, вітчизняні дипломи знецінюються, розвиток інформаційно-комунікативних технологій є на низькому рівні, гальмується розвиток економіки та наша освіта і наука стає менш конкурентоспроможною серед інших держав. Якщо громадяни України прагнуть змінити життя та не бути третьою країною світу, то необхідно бути чесними із самого початку свого становлення особистості, тобто зі школи та університету, оскільки людина, яка звикла завжди давати хабарі, буде чекати, коли принесуть конвертик з грошима тощо.

Чи є шляхи боротьби з плагіатом? Звісно. І один із них – це створення загальноукраїнського сервера для перевіри плагіату, який був би в загальному доступі для усіх авторів наукових робіт. Це дасть можливість, у першу чергу, самому автору перевірити унікальність роботи і зменшити

відсоток плагіату, а також захистить авторські права і унеможливить плагіат, що і буде втіленням у життя академічної доброчесності.

Українці – талановитий народ. А тому здатні відкривати нові таємниці Всесвіту, мови; винаходити те, чого раніше не було; досліджувати минуле, щоб зробити правильні висновки і не повторювати помилок. У нас є етнічний фундамент і час уже будувати стіни, а не перевіряти його на міцність. Нестандартність мислення, натхнення, завзятість, але водночас і досвід поколінь – це основні чинники, які здатні рухати науку вперед, до нових відкриттів.

Іщенко Олександра Сергіївна
*здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету
початкового навчання Харківського національного педагогічного
університету імені Г.С. Сковороди*

Моя академічна доброчесність

Сьогодні в Україні все частіше використовують поняття, яке прийшло з освітньої сфери країн західної Європи «Academic Integrity», яке при дослівному перекладі означає «академічна цілісність», а при смисловому може звучати, наприклад, як «академічна чесність». Під терміном «академічна чесність» прийнято розуміти «сукупність етичних та прийнятих законом принципів та правил, на які мають спиратися всі учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та наукової діяльності».

На мою думку, порушення правил академічної доброчесності недопустиме. Прикладами несумлінного наукового поведіння є академічний плагіат, фабрикація отриманих результатів дослідження, посилок, або будь-яких інших даних, що стосуються освітнього процесу, хабарництво, задля отримання неправомірної вигоди в освітньому процесі, шахрайство на іспитах тощо.

Особливо поширеним і найбільш серйозним порушенням є саме плагіат, адже більшість здобувачів не знають визначення цього поняття і тому ставляться до нього легковажно, що й сприяє його виникненню. Через присвоєння авторства елементів чужого наукового дослідження, запозичення елементів чужого наукового твору страждає багато професіоналів і втрачають своє значення оригінальні ідеї наукових досліджень. Якщо і брати вислови видатних науковців, то краще цитувати та дотримуватись авторського права. Задля боротьби з плагіатом та іншими видами порушень академічного сумління варто проводити виховну роботу серед здобувачів з питань академічної доброчесності та пояснювати відповідальність за недотримання цих норм, навчати граматично правильному викладу власних думок.

Отже, академічна сумлінність включає в себе дотримання правил моралі й справедливості в навчанні, наукових дослідженнях та викладанні з боку всіх учасників освітнього процесу. Такий підхід забезпечує довіру

суспільства до сучасної науки від початку процесу дослідження до отримання результатів. Оскільки інтелектуальні запозичення найбільш поширені саме в галузі освіти, боротьба з академічним «шахрайством» має починатися з тлумачення цього поняття, засвоєння алгоритму перевірки всіх робіт на оригінальність і залучення нас, студентів, до такої копіткої, але важливої роботи.

Коваленко Тетяна Віталіївна

*здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти українського
мовно-літературного факультету імені Г. Ф. Квітки-Основ'яненка
Харківського національного педагогічного університету імені
Г.С. Сковороди*

Моя академічна доброчесність

Академічна доброчесність – найголовніший обов'язок, якого повинен дотримуватися кожен учень, студент, учитель, викладач тощо. Якщо ж ці норми ігнорувати, можна отримати зауваження, або ж найстрашніше – відрахування чи звільнення з закладу освіти.

Однією з найголовніших рис моєї академічної доброчесності є чесність та «прозорість». Я, як і кожен студент ЗВО, повинна дотримуватися правил, які забороняють плагіат, списування, роботи на замовлення тощо. Це, по-перше, підвищить унікальність моїх робіт, які, можливо, оцінюватимуться більше та будуть краще. По-друге, мої знання покращуватимуться і я все більше і більше відкриватиму для себе нове. І, по-третє, це рухатиме нашу країну вперед, і, нарешті, ми вийдемо на той рівень освіти, до якого так наполегливо йдемо, і який мають уже більшість країн ЄС.

Кожен доброчесний студент знає, що всі роботи, які він здає, перевіряються на рівень унікальності тексту, а тим, хто нехтує цим, повертають завдання на перероблення. Тож, щоб не витратити свій час та час викладача, можна самостійно написати реферат, доповідь, тест тощо. Нехай це буде складніше, довше, але ти знатимеш, що ти витратив чимало часу та нервів для того, щоб здати достойну роботу та отримати позитивну оцінку.

Отже, для мене академічна доброчесність є невід'ємною складовою навчального процесу, адже саме цей пункт є синонімом до слова «чесність», «справедливість», «прозорість» та безліч інших. Люди, які хочуть, аби їхні праці були високо та достойно оцінені, докладають чимало зусиль, щоб зробити свою роботу досконалою, а найголовніше – авторською.

Закінчити хочу словами видатного українського письменника, Тараса Григоровича Шевченка: «Учітесь, читайте, І чужому навчайтесь, Й свого не цурайтесь». А й справді, треба переймати досвід в інших і брати собі щось на замітку. Але й не треба забувати про свою унікальність, адже немає нічого кращого, ніж своє, рідне.

Коваль Єва Станіславівна

*здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету
іноземної філології Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди*

На сьогоднішній день питання академічної доброчесності дуже гостро постає в освітньому просторі. Студенти, які прагнуть відмінних оцінок за будь-яку ціну, порушують принципи моральних та правових норм академічної поведінки. Все частіше викладачі стикаються з випадками шахрайства та фальсифікації у роботах здобувачів. Наразі питання академічної доброчесності особливо гостро постає у світлі стрімкого розвитку та використання штучного інтелекту, а також легкого доступу до нього. Піддаючись спокусі швидкого виконання практичних завдань, студент наражає себе на неприємності та подальшу недовіру до його праці. То чому ж так важливо дотримуватися принципів академічної доброчесності?

Дотримання академічної доброчесності це, насамперед, повага до себе. Студент, який використовує результати досліджень інших та видає їх за свої без посилання на авторів, займається крадіжкою інтелектуальної власності. Крім того, він ошукує й самого себе і вже ніколи не зможе по-справжньому реалізувати свої ідеї та креативний підхід, бо замість того, щоб витрачати час на свої розробки, він займається плагіатом. Багато молодих людей втрачає таким чином свій потенціал через відсутність бажання створювати щось своє або через страх помилитися. Бути відкритим до критики та змін означає вміти визнавати свої помилки та не боятися звернутися за допомогою до викладача або наставника, які, в свою чергу, можуть допомогти, надати студенту корисні поради та ідеї для покращення результату. Однак, якщо науково-педагогічний колектив закладу освіти все ж таки виявляє випадок порушення правил та принципів академічної доброчесності, то вживаються відповідні заходи задля запобігання подальшої роботи здобувача, результатом яких може стати втрата репутації та відчутне зниження довіри до нього. У подальшому такій людині буде складно довести свою компетентність та професійність.

На мою думку, дотримання академічної доброчесності важливе, бо це допомагає забезпечити довіру до досліджень та підтвердити інтелектуальну порядність людини. Сучасному суспільству необхідно підтримувати культуру академічної доброчесності серед учнів, студентів та колег, а заклади освіти, у свою чергу, повинні оперативно реагувати на факти її порушення та вживати відповідних заходів.

Козлова Олена Сергіївна

здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти Інституту післядипломної освіти і менеджменту Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Що для мене означає академічна доброчесність?

Чесність, справедливість, порядність, відповідальність – у сфері інтелектуальної власності, академічного письма, освіти й науки...

А що означають ці слова для вас?

На мою думку, вони набувають особливого значення в наш час, у вік інформаційних технологій і війн, коли живе, загальнолюдське, відійшло на другий план. Ми всі – творці своєї реальності, власних проєктів. Ніхто не проживе нашого життя за нас і не зробить нічого для нас якнайкраще, окрім нас самих. Так само і з інтелектуальною власністю: у кожного вона має бути своя – неповторна, виключна, не схожа на інших, так само, як кожен із нас має своє обличчя...

Щодо академічної доброчесності хочу висловити думку: перш за все, слід бути чесним перед власною совістю, не красти чужі думки й не видавати їх за свої власні, адже не забороняється використовувати чийсь досвід, але ж не слід забувати вказувати авторство і позначати цитати, це ж так просто – поважати працю інших!

Було би дуже добре, якби кожен студент нашого університету міг впевнено сказати: «Я чесний перед самим собою та перед іншими. Я справедливо ставлюся до світу, і це навзаєм. Я порядна людина, і мене оточують такі ж самі люди. Я відповідаю за кожне своє слово!»

Сподіваюся, що всі учасники освітнього процесу, кого хвилює тема академічної доброчесності й порядності, прагнуть постійно вдосконалюватись і бути кращими, ніж учора. Вони завжди працюють на результат і досягають успіхів у житті. Тому сьогодні можна бути спокійними за нашу освіту й науку. У нас усе гаразд, а буде ще краще!

Коновальчик Євгенія Олександрівна

здобувачка третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти кафедри державно-правових дисциплін, кримінального права та процесу Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Що для мене академічна доброчесність?

Обравши майбутню професію, ми вступаємо до закладу вищої освіти, щоб закласти підвалини свого професійного шляху та здобути необхідні компетентності для успішної кар'єрної реалізації.

Незалежно від обраної спеціальності, я порівнюю професійний шлях з процесом будівництва, який розпочинається зі вступу до закладу вищої освіти та триває багато років.

Для звичайного процесу будівництва необхідні будівельні матеріали, цемент для їх скріплення, арматура, що забезпечуватиме міцність конструкцій, та інструменти, які безпосередньо дозволяють будувати.

А що ж потрібно для будівництва успішної професійної споруди? Все теж саме.

БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ – це ті **КОМПЕТЕНТНОСТІ**, які ми опановуємо під час навчання на всіх трьох рівнях освіти. Саме з них у подальшому ми будемо свою кар'єру та, спираючись на них, розкриваємо свій потенціал.

ЦЕМЕНТ – це та наша **МОТИВАЦІЯ**, яка з'єднає цегли отриманих знань та навичок. Саме наша мотивація та наша особиста зацікавленість дозволяє взяти для себе ті компетентності, які надаються нам під час навчання, та йти далі, реалізуючи їх у практичній професійній діяльності.

АРМАТУРА – це **ДОБРОЧЕСНІСТЬ**, яка як стрижень, що забезпечує міцність будівлі нашого навчання та кар'єри. Якщо цей стрижень буде міцний, то твоя споруда витримає усілякі навантаження, зовнішній тиск та, незважаючи на все, буде непохитно триматися. Якщо ж ні, то одного разу все може рухнути як картковий будинок.

ІНСТРУМЕНТИ – це **МИСЛЕННЯ**. Успішна кар'єра у сучасному світі вимагає критичного, аналітичного, логічного способу мислення, але разом з тим ще винахідливості, креативності, гнучкості, здатності швидко реагувати на зміну зовнішніх обставин. І саме такими інструментами ми маємо озброїтися протягом навчання.

ДАХ будівлі – це **ЖИТТЄВА ПОЗИЦІЯ**. Знання та навички, які ми здобуваємо, породжують в нас не лише професійні компетентності, а й формують розуміння процесів, що відбуваються у суспільстві, та окреслюють шляхи, через які ми можемо використати свої вміння на користь своєї держави та інших людей, навіть через маленькі дії у повсякденних ситуаціях.

Кожен з нас побудує свою споруду, яка буде унікальною та індивідуальною. Один з нас збудує невеличкий одноповерховий будиночок, другий зведе великий триповерховий маєток, третій зупиниться тільки розбудувавши хмарочос, четвертий буде увесь час знаходитись у постійному будівництві, щось змінюючи, модернізуючи, додаючи нові поверхи, прибудови чи навіть нові споруди, а п'ятий взагалі може кинути будівництво ще на самому початку.

Але всіх нас буде об'єднувати одне – кожен захоче, щоб його споруда була міцною, здатною витримати негоду, зовнішні негаразди, а про це потрібно турбуватися саме на початковому етапі її будівництва. При закладенні фундаменту та придбанні будівельних матеріалів необхідно подбати про стійкість майбутньої будівлі та забезпечити її належним укріпленням за допомогою арматури.

Із чого ж береться ця арматура? Це наш час та наші старання, що ми вкладаємо у здобуття знань та навичок. Це наші хвилювання, нервування, радощі від виконаного завдання, докладені зусилля, коли щось не виходить

або потрібно переробити чи перескласти, творчий пошук, відкриття нового, захоплення проектом, подекуди примушування себе зробити цю вправу, кроки вперед, повернення назад, до того, упустив, що треба навестати, повторення, що вкупі призводять нас до успішного опанування бажаних компетентностей.

Дотримання академічної доброчесності загартовує та зміцнює нас, наше мислення та нашу поведінку. Вона чітко вказує нам напрямок руху, спрямовує нас через терни, які зустрічаються на навчальному, а потім на професійному шляху, адже під час навчання закладаються принципи, які будуть з нами протягом усієї подальшої трудової діяльності.

Процес звичайного будівництва обов'язково супроводжується контролем за його якістю, який здійснюють спеціальні комісії. Під час навчання також провадяться контрольні заходи. З одного боку, заклад вищої освіти зсередини втілює свій контроль за якістю результатів шляхом проведення атестацій. З іншого боку, здійснюється зовнішній контроль за якістю освітніх та освітньо-наукових програм, які в певному сенсі є планами та кресленнями при навчальному будівництві. На це уповноважена спеціальна установа – Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти.

Але існує ще один чинник, який є дуже важливим у процесі розбудови споруди для нашої успішної кар'єри. Це наш внутрішній контролер. І це є саме доброчесність. При чому, під час навчання вона буде академічною, а під час трудового шляху – професійною. Без першої не буде другої. А за їх відсутності твоя кар'єрна споруда може розпастися, не встояти перед викликами та тиском зовнішніх обставин, оскільки відсутня та внутрішня арматура, що забезпечує її міцність та непохитність. І навіть вчитися недоброчесно, коли ти саме на своїх знаннях та навичках будеш будувати свою кар'єру?

Багато зі здобувачів від початку студентства паралельно роблять свої перші трудові кроки. Академічна доброчесність трансформується у професійну, або навіть дає їй народження. А якщо студент подальше обирає своєю сферою трудової діяльності науку, тоді його професійна доброчесність є тотожною з академічною.

Ба більше, неможливо уявити, щоб людина була доброчесною у навчанні або у роботі, проте така риса була відсутня у її звичайному повсякденному житті.

Тому для мене академічна доброчесність буде однією з форм прояву загальної людської доброчесності. Спираючись на неї, ми маємо змогу закласти міцний фундамент для своєї професійної споруди, накопичити компетентності, за допомогою яких ми будемо розбудовувати кар'єру, сформувати професійне мислення, що як інструмент буде допомагати нам будувати, стимулювати свою мотивацію, яка як цементова суміш буде все утримувати разом.

Нам завжди треба пам'ятати, що саме арматура, яку ти маєш закласти у фундамент будівлі своєї професійної кар'єри якраз під час академічного навчання, буде визначати її міцність і стійкість.

І споруда твоєї кар'єри, яку ти збудиєш, залежить тільки від тебе. Цей вибір лише за нами, здобувачами, бо саме ми є найбільш зацікавленими особами, щоб процес будівництва був успішним, та ми могли пишатися створеною нами побудовою, її якістю та незламністю.

Копилова Дар'я Андріївна

здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Україна багата на відомих і талановитих педагогів, наприклад Г.С. Сковорода, В.О. Сухомлинський, І.А. Василенко та інші. Ці науковці зробили великий внесок у розвиток сучасної педагогіки. Їхні праці є у відкритому доступі в інтернеті, і виходячи з цього, кожна людина може привласнити їх собі. Ця проблема називається плагіат, і вона дуже актуальна у сфері освіти, тому що студенти іноді використовують чужі дослідження. У вищих закладах це стосується таких робіт як реферати, курсові та дипломні. Я хочу розглянути шляхи зниження рівня цієї проблеми. Термін, який допоможе мені в моєму прагненні – академічна доброчесність.

Можна сказати, що академічна доброчесність – збірник моральних та етичних правил, визначених законом, якими слід керуватися студентам, під час навчання і впровадження їхніх праць у життя.

Усі, хто має відношення до освіти, мають дотримуватися таких цінностей: прозорість, чесність та соціальна справедливість. Це необхідно для стимулювання освітян створювати їхні власні дослідження, які покращать життя країни.

Плагіат є одним з найголовнішим порушенням академічної доброчесності. На мою думку, викоринити цю проблему повністю – неможливо, тому що, люди схоже мислять, і з кожним разом все важче придумати щось оригінальне, але знизити рівень порушення – можливо.

Пропоную розглянути 6 кроків вирішення цього питання:

1. Усвідомлення і глибоке розуміння студентами «академічної доброчесності». Я маю на увазі не лише моральні цінності, а й також відповідальність.

2. Надання студентам безкоштовного доступу до електронної бібліотеки з усіма необхідними матеріалами.

3. Проходження студентами курсів для розвитку їх креативності, критичного мислення і навичок копірайтингу.

4. Онлайн/офлайн зустрічі з психологами, тому що ця проблема може інтерпретуватися, як страх людини зробити щось невірно або низька/зависока самооцінка.

5. Консультації з науковцями, які поділяться своїм досвідом написання робіт.

6. Збільшення рівня відповідальності за плагіат – анулювання роботи або відповідальність перед законом.

Як висновок, я хочу сказати, що українці дуже розумні і освічені люди, які розуміють важливість академічної доброчесності, але іноді помиляються, використовуючи плагіат. Для того, щоб знизити кількість таких порушень, треба комплексно підходити до цього питання і робити певні кроки для подолання проблеми.

Короваєнко Поліна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету історії і права Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Актуальним питанням розвитку сучасної науки є дотримання академічної доброчесності, адже це сприяє зміцненню довіри та авторитету в академічній спільноті окремих її представників, а також створює передумови для нових інтелектуальних проривів. Але що собою являє академічна доброчесність та як її дотримуватися?

Відповідно до Закону України «Про освіту», «академічна доброчесність – це сукупність принципів та правил поведінки учасників освітнього процесу, що направлені на формування самостійної відповідальної особистості, яка може вирішувати низку завдань відповідно до свого освітнього рівня та керуючись нормами права та моралі». Закон стверджує, що питання академічної доброчесності є важливим для розвитку сучасної науки. Нехтування цими принципами призводить до втрати поваги як до окремих науковців так і до цілих галузей.

Академічна доброчесність має вирішальне значення у вищій освіті, оскільки вона забезпечує справедливість і рівність можливостей для отримання освіти. Коли студенти зневажають академічною доброчесністю, вони отримують несправедливу перевагу над однолітками, що підриває цілісність освітньої системи. Крім того, академічна доброчесність сприяє дотриманню особистої та професійної етики, які необхідні для успіху в будь-якій сфері. Підтримуючи академічну доброчесність, студенти вчаться цінувати чесність, повагу та відповідальність, ці якості високо цінуються роботодавцями та суспільством. Нарешті, академічна доброчесність підтримує репутацію академічних інституцій.

Наслідки академічної недоброчесності можуть бути серйозними та довготривалими. Коли студенти вдаються до плагіату чи списувань, вони втрачають довіру та повагу своїх однолітків і викладачів. Крім того, академічна недоброчесність може призвести до дисциплінарних стягнень і таких наслідків, як відсторонення або виключення, а це негативно впливає на академічний прогрес студента та перспективи майбутньої кар'єри.

Слід уникати таких порушень академічної доброчесності: академічного плагіату, самоплагіату, списування, шахрайства, фальсифікації чи фабрикації фактів. Є кілька стратегій, які студенти можуть використовувати, щоб зберегти академічну доброчесність. По-перше, студенти повинні розвинути сильну трудову етику та навички управління часом. Встановлюючи реалістичні цілі та терміни, студенти можуть уникнути спокуси шахрайства чи плагіату. По-друге, студенти повинні дотримуватися академічної політики та вказівок наукових керівників, а саме розуміти наслідки неналежних методів цитування та посилань.

Тож, академічна доброчесність є фундаментальним аспектом вищої освіти. Дотримання принципів академічної доброчесності має вирішальне значення для студентів, викладачів та установ, оскільки це сприяє довірі та авторитету в академічній спільноті, інтелектуальній доброчесності та етичній поведінці.

Костенко Олени Валеріївни

здобувачка третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки» Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Людина може опуститися до нижчих істот і уподобитися звірам.

Людині ж дано піднятися до божественної висоти і стати нарівні з янголами.

Все виключно у її власній волі.

Джованні Піко делла Мірандола

Питання академічної доброчесності є фундаментальним для наукової сфери, оскільки при її відсутності остання перетворюється на такий-собі симулякр і починає функціонувати ради себе самої. Вивчати і всіляко підтримувати академічну доброчесність – першочергова задача всіх людей, пов'язаних з освітньою та науковою сферами.

У даному есе я пропоную поглянути на питання академічної доброчесності комплексно, висвітливши її місце на філософсько-етичній палітрі загальнолюдських цінностей. На мою думку, починати правильно «лікувати» академічну недоброчесність необхідно із загальних морально-етичних норм та з «душі» кожної окремої людини.

Питання етики, моралі, сенсу життя глибоким корінням тисячолітньо пронизують усі, без виключення, культури, віддзеркалюючи одвічне прагнення зрозуміти для чого живе людина та як «правильно» прожити тее життя. На цьому шляху розуміння людину підстерігають підступні пастки у вигляді егоїзму, жадоби влади та насолод та породжені ними маніпуляції, рабське поклоніння, помста, ба навіть вбивства, тілесні або ж соціальні.

Академічну доброчесність слід неодмінно розглядати у контексті загальнолюдської (добро)-чесності. Тільки тоді вона буде справжньою і охопить усе життя дослідника, педагога, вихователя. Вона має плекатися,

усіляко підтримуватися ще з дитинства. Списаний твір, виконані батьками завдання, гроші за іспити, написана іншою людиною наукова робота – ось початок подальших проблем, що, як оті баобаби на планеті маленького принца, непомітно розростаються та порушують підвалини суспільної моралі.

Зрозуміло, що говорити про повне викорінення зла або ж зникнення добра було б утопією. Найголовнішим є те, що у кожного з нас завжди є вибір. І якщо ми своєю щоденною працею примножимо кількість чесних вчинків, і у суспільстві буде присутнім прагнення до загальної доброчесності, то академічна доброчесність розквітне сама собою як результат морального підйому усього суспільства.

А для цього кожен день треба починати з себе. Прагнути до кращого, самовдосконалюватися, розвиватися емоційно, інтелектуально та фізично. Позитивно ставитися до людей, бути чесним зі своєю совістю і вміти прощати. Треба розуміти, що легко не буде, і все-одно йти вперед.

Тож подякуймо за ще один крок уперед, що робить цей конкурс, у напрямку підтримки і поширення дискурсу про академічну доброчесність. Зростаймо, викорінюймо «баобаби» у своїй душі та працюймо задля всіх людей на планеті!

Котелюх Марія

*здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти
Інституту післядипломної освіти і менеджменту Харківського
національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди, кандидатка
медичних наук, доцентка*

Академічна доброчесність у процесі навчання майбутніх лікарів діловому спілкуванню

Вступ. Освітні орієнтири євроінтеграції та шляхи її поширення в Україні активізують учасників освітнього процесу до перегляду й оновлення змісту вищої освіти, перебудови її з огляду на сучасні тенденції, в тому числі й академічної доброчесності. Останнім часом формалізується думка про академічну доброчесність здобувачів вищої освіти як реагування на дотримання унікальності текстових напрацювань і упередження щодо етики запозичення думок інших авторів, визнання авторського права. Проте, недостатньо, на жаль, питання академічної доброчесності розглядаються в практичній площині освітнього процесу, наприклад, у підготовці майбутніх лікарів.

Теза. Навчання діловому спілкуванню майбутніх лікарів у закладах вищої медичної освіти розглядаємо як мету і результат цілеспрямованої взаємодії педагога та здобувачів вищої освіти, у процесі якої здійснюється формування позитивного ставлення до партнерів комунікації та змісту спілкування, знань і вмінь установлювати контакт, слухати співрозмовника, розуміти проблеми, що пов'язані з лікарською діяльністю, розв'язувати поточні й неординарні професійні ситуації. Закладені під час навчання

принципи академічної доброчесності, до яких відносимо принцип партнерської взаємодії, маємо надію, будуть перенесені на професійну діяльність.

Реалізація принципу партнерської взаємодії в процесі навчання майбутніх лікарів діловому спілкуванню полягає в поважному ставленні до учасників освітнього процесу, відповідальному виконанні поставлених завдань, виробленні колективної думки, об'єктивному оцінюванні як власних результатів, так й результатів інших учасників. Важливо розвивати критичне мислення, щоб мати змогу самостійно приймати рішення й висловлювати оцінне судження. Визнання лідера й наслідування його дій, звичок, поведінки впливає на партнерські стосунки й морально-етичний аспект ділового спілкування.

Висновок. Майбутніх лікарів необхідно навчати діловому спілкуванню, бо встановлення контакту й взаємодії в лікарській діяльності є важливими чинниками продуктивної допомоги хворим. Особливо важливим є етика добросовісної і моральної поведінки лікаря в період загострення суспільних проблем і катастроф, як пандемія ковіда, військовий стан країни.

Кравцова Марія Ігорівна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти фізико-математичного факультету Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Уже як декілька років серед педагогів та здобувачів освіти став усе частіше лунає такий вираз: «академічна доброчесність». Яка ж людина є доброчесною? Доброчесним є той, хто живе чесно, дотримується всіх моральних правил [1]. А що ж тоді «академічна доброчесність»? Згідно зі статтею 42 Закону України «Про освіту», академічна доброчесність – сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень [2].

Студенти поділяються на два табори: одні вважають, що плагіятити – це нормально, легко та зручно, бо можна зекономити час для більш важливих, на їхню думку справ, навіть, просто прогулятися на свіжому повітрі, адже студентські роки, як кажуть, є найкращими моментами життя, які не слід витрачати на одне навчання. Такі здобувачі освіти з чистим сумлінням і з задоволенням натискають комбінацію клавіш «Ctrl+C» та «Ctrl+V» та сплять спокійно. Дехто вважає, якщо він спроможний вирішувати складні математичні рівняння та задачі, то він не зобов'язаний писати унікальні тексти, виписувати цитати, займатися пошуковими роботами та відчувати себе філологом. У більшості випадків, ці студенти так ще робили навіть у школі, коли обирали списування в однокласника або

однокласниці як найкращий спосіб, щоб отримати гарну оцінку та не докладати до цього зусиль, не тільки на контрольних роботах, а й під час виконання домашніх завдань.

А другий табір завжди ставить на перше місце принципи академічної доброчесності: чесність, довірливість, правдивість та відповідальність у своїй роботі; як студенти, дослідники та письменники, намагаються діяти чесно, навіть якщо це означає більше праці, повага права інших авторів та науковців, не використовуючи їхні ідеї та результати без належного цитування, а також ставлять на перше місце точність та об'єктивність у своїх дослідженнях та написаннях.

У реальному житті академічна доброчесність це ще і про достовірність. Наприклад, якщо ми кажемо, що почули новину, що хтось купив машину, то як це звучить: «А мені сказала тітка Маша, а їй розповіла баба Маруся, а їй переказав це син, що у Сашка нова машина». А тепер уявімо, що ми просто сказали: «Сашко купив нову машину», не згадуючи тітку Машу та інших родичів і це твердження наше виявилось хибним. І тепер виходить, що новина була недостовірною і виглядаємо ми тепер не найкращим чином. Академічна доброчесність – це про посилення на достовірні джерела інформації, а не на те, що хтось десь сказав чи почув щось. Ми впевнені у тому, що кажемо, бо посиляємось на закони, якісь підручники, що рекомендовані міністерством, на чийсь дослідницькі роботи, що вже пройшли процедуру захисту та опубліковані. Ніхто не зможе вже сказати, що ці факти, як то кажуть, «взяті зі стелі».

Я вважаю, що академічна доброчесність є надзвичайно важливою для успішного завершення університетської освіти та розвитку як професіонала. Ставлю чесність на перше місце у своїх дослідженнях та роботах.

Крім того, академічна доброчесність для мене також означає відповідальність за власні дії. Я намагаюся завжди дотримуватися термінів здачі робіт та виконання завдань, а також дбаю про те, щоб мої дослідження були об'єктивними та науково обґрунтованими, готова нести відповідальність за свої помилки та недоліки, і шукаю шляхи їх виправлення.

На мою думку, академічна доброчесність також включає в себе повагу до інших людей та їх думок.

А Вам би було б приємно, якщо Вашу роботу, на яку витратили велику кількість часу та зусиль, хтось видав за свою?

Список використаної літератури

1. http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/ua/elib.exe?Z21ID=&I21DBN=UKRLIB&P21DBN=UKRLIB&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=online_book&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=FF=&S21STR=ukr0000728%5F3
2. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>

Красновський Микита Сергійович

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету історії і права Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Сучасне суспільство перебуває в умовах постійних перетворень та модернізації навколишнього середовища. Розробка комп'ютерів, поява смартфонів та Інтернету – нам вже складно уявити поточне життя без цих елементів повсякденності. Хтось намагався поцікавитися системою освіти, яка була повсякденною навіть 15 років тому?

Це справжня «романтична» історія, яка наповнена елементами неповторності. Студенти вбивали свій час у бібліотеці, гортали величезні томи літератури у пошуках певного елемента, що бракує, для курсової роботи або реферату. Викладач в очах громадськості трансформувався у справжню криницю профільної інформації.

Сьогодення передбачає безліч пошукових можливостей. Інтернет став інструментом, який при вмінні використання здібний перетворитися на головного помічника науковця. Безперервний доступ до безлічі іноземних та вітчизняних літературних та наукових видань, статей, монографій. В цей момент залишається головне «але»...

Хоча зараз є безліч інструментів, які допомагають дослідникам у зборі, аналізі та інтерпретації даних, одним із ключових аспектів є неухильне дотримання принципів етичності.

Плагіат – це уявлення чужої інтелектуальної власності як своєї власної, і це вважається серйозним порушенням в академічному світі. Використання чужого матеріалу без відповідного посилання на джерело може призвести до непорозуміння, помилок у дослідженні та навіть до втрати довіри з боку колег та громадськості. Зараз немає сенсу наводити багато прикладів, хочу тільки нагадати про причини відставки колишнього міністра освіти та науки України.

Уникнення плагіату у своїх наукових працях не лише забезпечує етичність, а й дозволяє розвивати власні наукові навички. Дослідники повинні не тільки мати змогу аналізувати та інтерпретувати дані, а й створювати нові знання на основі своїх досліджень. Копіювання чужих робіт може зменшити значущість їхніх власних досліджень та відкриттів.

Особисто хочу сказати, що написання наукової роботи спокійно інтерпретується в «цікаву гру». Опрацювання джерельної бази здатне наживо перенести мене в епіцентр досліджуваного часового відрізка. Це, власне, ідейний аналіз принципів роботи здобувача освіти факультету історії і права.

Дотримання етичних принципів у наукових дослідженнях є необхідною умовою для створення нових знань. Головним залишається поняття «нових» і для мене немає підстав копіювати напрацювання інших. Багатьом відомі методи проходження на плагіат, навіть банальне переписування тексту «власними словами» вже робить роботу «унікальною». Але у чому полягають ваші старання, в чому полягає ваша робота?

Наукове життя – це передача власних думок, переживань та гіпотез, які можна буде підтвердити фактами досвідченіших дослідників. Таким чином, я вбачаю трактування поняття «Моя академічна доброчесність».

Краснокутська Анастасія Василівна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету дошкільної освіти Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Кожен розуміє поняття «доброчесність» по-своєму. Аналізуючи існуючі джерела, ми дійшли висновку, що це визначення відомо давно. Ще давньогрецькі філософи та вчені вважали, що доброчесність є важливою ознакою людини. Чесність, справедливість та розсудливість повинні бути притаманні людям, але не кожна людина володіє цими якостями.

Я вважаю, що академічна доброчесність, дуже важлива й актуальна тема перш за все у закладах вищої освіти. Поширення плагіату сприяє зниженню рівня знань здобувачів. Одні здобувачі гарно навчаються, щоб отримати користь у майбутній професії, бути професійно готовими надавати кваліфіковану допомогу у своїй роботі, інші просто заради позитивних оцінок, щоб отримати схвалення родини та авторитет у групі. У багатьох здобувачів мотивація різна, тому деякі, не дуже доброчесні, на жаль, вдаються до різних форм шахрайства.

Значне поширення студентського плагіату зумовлено розвитком соціальних мереж. Однак, розвиток соціальних мереж – це не єдиний фактор у розповсюдженні плагіату. Через плагіат люди втрачають можливість мислити, розмірковувати, висловлювати власні думки.

Деякі здобувачі вважають плагіат вірним вирішенням проблем. Але, якщо людина просто перефразує текст, не змінюючи смисл та не роблячи власного висновку, то таку роботу можна вважати марною.

Написати унікальний текст нескладно, але слід дотримуватися простих порад у написанні таких робіт. Перед тим, як надсилати виконану роботу викладачу, треба перевірити унікальність тексту. У наш час дуже легко це зробити, треба всього лише знайти сайт для перевірки тексту, скопіювати сам текст та вставити у поле і запустити генератор унікальності. Треба зазначити, що унікальність тексту повинна бути не менш 75%. Також, слід зазначити, що роботи повинні бути виконані вчасно. Не треба надсилати завдання в останню мить, тому, що треба мати повагу до викладачів. Виконання робіт вчасно, допоможе вам зберегти час на виправлення помилок та обговорення їх з викладачем. Також, в процесі усної співбесіди, можна перевірити знання здобувачем змісту поданого ним тексту.

Отже, реаліями сьогодення повинна стати перевірка всіх наукових робіт на плагіат, будь-то диплом чи звичайне есе, задля оригінальності та наявності академічної доброчесності. І я вважаю, це правильним рішенням у

боротьбі за авторські права. Тільки так, здобувачі можуть нести відповідальність за використану інформацію. Перевага такого підходу полягатиме в тому, що здобувачі не тільки будуть просто копіювати матеріал, а й реально заглиблюватися в суть, щоб завершити своє наукове дослідження на максимальний бал.

Тож, на завершення хочу наголосити, що правила академічної доброчесності надзвичайно важливі для нашого суспільства.

Крисенко Ілона Андріївна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету історії та права Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Академічна доброчесність у ЗВО

Академічна доброчесність є невід’ємною складовою навчального процесу в ЗВО, бо саме за допомогою неї формуються доброчесні фахівці, які самостійно здійснюють наукові дослідження, виконують завдання навчальних дисциплін відповідно до вимог, які існують в університеті.

Академічна доброчесність в Україні регулюється на законодавчому рівні, відповідно з цією метою Верховною Радою України було прийнято закон який регулює дотримання правил академічної доброчесності. У статті 42 Закону «Про освіту» зазначається, що академічна доброчесність – це «сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової або творчої діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання або наукових, творчих досягнень» [2].

Основна мета академічної доброчесності у закладах вищої освіти полягає у боротьбі з плагіатом, шахрайством, фабрикацією, фальсифікацією студентських робіт (наукових статей, курсових, дипломних або магістерських досліджень). Поширеними формами порушення правил академічної доброчесності є списування наукових робіт і видання їх під власним авторством, хибне співтовариство, тобто під час створення наукових робіт вносяться імена студентів, які при цьому не брали участь у науковій діяльності. Однією з форм порушення вимог є хабарництво, коли учасник освітньо-наукового простору за допомогою матеріальних ресурсів намагається отримати вигоду в освітньому процесі. Великою проблемою під час навчання є те, що студенти замовляють наукову роботу і певна особа на безкоштовній або платній основі виконує наукове завдання, яке було призначено студентові [4].

Під час написання наукових робіт учасники освітньо-наукового процесу можуть ненавмисно порушувати вимоги академічної доброчесності. Прикладом цього може слугувати неправильне використання цитат, коли студент їх перефразовує і вони не відповідають змісту оригіналу, або не

зазначають автора чий матеріал був використаний, або комбінування тексту у власні роботі використовуючи декілька джерел різних авторів [4].

У закладах вищої освіти відбуваються порушення академічної доброчесності, на мою думку, через те, що: по-перше, студенти не ознайомлені з правилами і вимогами щодо академічної доброчесності, виконання навчальних і наукових завдань; по-друге, відсутні чіткі норми відповідальності у разі її порушення; по-третє, через відсутність в університетах власних кодексів честі щодо дотримання академічної доброчесності.

Дотримання академічної доброчесності здобувачами вищої освіти передбачає таке: самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю, атестації. Посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей, дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права. Надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації [3].

За порушення академічної доброчесності здобувачі освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності: повторне проходження оцінювання (контрольна робота, іспит, залік тощо); повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми; відрахування із закладу освіти (крім осіб, які здобувають загальну середню освіту); позбавлення академічної стипендії; позбавлення наданих закладом освіти пільг з оплати навчання [3].

Я вважаю, що без знання цих вимог і правил не може відбуватися повноцінний навчальний процес. Якщо студенти не будуть дотримуватися цих вимог з них не зможуть сформуватися фахівці, які будуть сумлінно, чесно виконувати свої обов'язки на роботі. Потрібно популяризувати серед студентів академічну доброчесність, бо багато хто про неї не знає, а ті, хто знає, нехтує даними правилами і отримує диплом про завершення навчання на підставі обману, плагіату, фальсифікації, а навчальна діяльність має реалізуватися на принципах чесності, справедливості, достовірності, оригінальності.

Список використаної літератури

1. Астахова В.И. Академическая культура как фундамент формирования современного специалиста // Вчені зап. Харк. Гуманіт. Ун-ту «Нар. Укр. Акад.». Харків, 2013. Т. 19.
2. Закону України «Про освіту» від 05.09.2017 № 2145-VIII. Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2145-> (дата звернення 01.04.2024)
3. Що таке академічна доброчесність? URL: https://lib.zsmu.edu.ua/p_78.html (дата звернення 01.04.2023)

4. Що потрібно знати про академічну доброчесність. URL :<https://unichек.com/ua/blog/shho-potribno-znaty-pro-akademichnu-dobrochesnist> (дата звернення 01.04.2023)

Кузнецова Карина Ігорівна
*здобувачка третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти кафедри
 цивільно-правових дисциплін і трудового права імені професора
 О.І. Процевського Харківського національного педагогічного університету
 імені Г.С. Сковороди*

Моя академічна доброчесність

Навчаючись наразі в аспірантурі, для мене помітною та актуальною стала тема академічної доброчесності. Практично на кожному занятті, вебінарі, конференції дуже багато приділяється уваги академічній доброчесності.

Маючи певний досвід у судовій системі, можу стверджувати, що, на мій погляд, принципи академічної доброчесності перекликаються з принципами, якими повинен керуватися суддя, приймаючи те чи те рішення.

Як правник не можу не процитувати ч. 1 ст. 42 ЗУ «Про освіту», у якій визначено на законодавчому рівні поняття «академічної доброчесності». Так, це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Складається враження, що академічною доброчесністю може користуватися лише людина, яка навчається у закладі вищої освіти. Але, гадаю, що з академічною доброчесністю ми починаємо стикатися значно раніше – ще під час навчання у школі.

Так, дійсно, у школі нам прищеплюють такі навички, як повагу, довіру, зусилля, чесність, відповідальність, індивідуальність, свободу мислення. З цього всього і надалі формується академічна доброчесність. Як у школі людина засвоїть та навчиться користуватися даними інструментами, так і в подальшому вона не буде відчувати складність у самостійному виконанні робіт, написанні рефератів, контрольних, дипломних робіт тощо. Після школи людина повною мірою стикається з академічною доброчесністю під час складання іспитів до закладів вищої освіти.

Академічна доброчесність може охоплювати багато в собі принципів, але я вважаю, що найголовнішими з них, які дадуть повну картину того, що в собі несе «академічна доброчесність», достатньо буде виділити саме працелюбність, толерантність, чесність.

Працелюбність для мене охоплює або включає також і відповідальність, зусилля. Людина на етапі отримання освіти виховує в собі любов до праці. Життя не складається з легких доріжок, і щоб чогось у ньому досягнути, потрібно мати працелюбність та хист. Маючи мету, людина

повинна для себе вирішити, яким вона піде шляхом. І якщо в неї, дійсно, є бажання досягнути цієї мети, то вона не аби як повинна проявити старанність та зацікавленість у своєму результаті. У тезах, статтях, доповідях, наукових дослідження повинна прослідковуватися праця людини, яка їх створювала. Добросовісна праця приведе до бажаного результату, і цей результат у подальшому буде ототожнюватися з людиною, яка з відповідальністю, повагою ставиться, у перше чергу, до себе і до своїх праць та зусиль. На практиці дуже помітно, коли наукові дослідження зроблені «швидкоруч», і авторитет цієї людини в очах інших, як науковця, може впасти.

Чесність – найважливіша умова успішного навчання. Людина, яка навчається та яка хоче розвиватися, отримувати нові знання та навички, повинна, впершу чергу, бути перед собою чесною та сміливо собі відповісти на питання: а для чого їй це потрібно, що вона отримала нового сьогодні, або місяць потому, або рік, чого навчилась.

Не даючи відповіді на це питання собі, ми можемо зайти в глухий кут, з якого буде важко вибратися. Адже процес зростання людини як науковця є поступовим та не може бути реалізовано за один день.

Ми мусимо чесно та відповідально готуватися до виконання самостійних робіт, іспитів, захисту дипломної роботи, бо ми прагнемо стати науковцями.

Під час навчального процесу в нас є можливість відкритися, висловити чесно свою думку, свій погляд на речі, підхід. Важливо не соромитися, відкриватися, вступати в діалог з іншими науковцями, брати участь у круглий столах, вебінарах, доповідях, школах молодого науковця, обмінюватися досвідом. Це все розширює кругозір.

Толерантність як запука академічної доброчесності. Такий ледве помітний принцип для когось, але, як для мене, це дуже вагомий принцип, адже через толерантність ми проявляємо повагу до себе, до іншої людини, її поглядів, думок, поведінки, наукового процесу та досліджень. Вільний обмін ідеями і свобода висловлювань базуються на взаємній повазі один до одного.

Кожна людина хоче, щоб до неї та до її праць відносились з повагою, і зовсім не хотілось б, щоб ці праці були використані іншими, не важливо з яких причин. Використання чужих робіт, перш за все, свідчить про вас як про науковця, та як ви ставитися до оточуючих вас колег.

Я впевнена, що любов до доброчесності ще необхідно втілювати у школі, коли людина щойно нею починає користуватися під час виконання самостійних, лабораторних, контрольних робіт тощо. Після цього академічна доброчесність активно проявляється під час навчання у закладах вищої освіти, а згодом і в роботі.

Зрозуміло, що на дворі 21 сторіччя та використання підручних засобів значно економить час, а наразі ще й chat GPT запрацював, що є також спокусою для копіювання звідти певного матеріалу. Дотримуватися принципів академічної доброчесності кожен повинен самостійно, на власному прикладі показувати іншим що це не важко, це є гідною

поведінкою людини як науковця. Але не може людина бути академічно доброчесною під час навчання, а в роботі, в суспільстві, в сімейному побуті ні. Академічна доброчесність є однією зі складових внутрішнього всесвіту людини, її установ, її поглядів, та переконань.

Не можна не сказати, що наша країна та всі ми опинилися у стані війни, нас не питали, та наша задача пройти цей шлях максимально доброчесно. Як у більшості із нас в мене було нормальне життя, наповнене яскравими барвами, улюблена робота, навчання. Проте, після 24.02.2022 все перевернулось, не хочу занурюватися в ті події глибше. Так, опинившись на деякий час в іншій країні, я зрозуміла для себе, що хочу займатися улюбленою справою, рости та розвиватися у своїй країні, бути корисною. Було не легко змінити судову установу, але все можливо, коли в тобі втілені такі принципи, як чесність, працьовитість та толерантність. І це на сто відсотків був мій доброчесний вибір перед собою.

Курулюк Єлизавета Олексіївна,
*здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти українського
мовно-літературного факультету ім. Г. Ф. Квітки-Основ'яненка
Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди*

Моя академічна доброчесність

Останнім часом досить жваво обговорюється тема плагіату та різних форм академічної нечесності. Цей термін дуже часто зустрічається в нашому лексиконі, але, мабуть, не всі до кінця розуміють його значення. Я вважаю, що спочатку варто з'ясувати, що таке академічна доброчесність.

Академічна доброчесність – це сукупність визначених законодавством етичних принципів і правил, яких мають дотримуватись учасники освітнього процесу під час навчання та викладання. Здебільшого це стосується учнів або студентів, тому що учні в школах готують письмові роботи на різні теми, а студенти – готують реферати, курсові та дипломні роботи.

Чому учасники освітнього процесу не дотримуються правил авторського права? За результатами національного опитування «Вища освіта в Україні: громадська думка студентів» виявлено дві причини, через які студенти вдаються до списування чи купівлі робіт: 45% вважають, що купити чи списати потрібну роботу дуже легко та доступно, а 31% відповіли, що не бачать зв'язку між цими завданнями та майбутньою професією. На запитання «Що, на вашу думку, найбільш ефективно спрямовує до самостійної роботи?» 55% відповіли, що «розуміння, що ці завдання необхідні для отримання професійних знань».

Вищенаведені факти дозволяють підтвердити, що проблема порушення базових цінностей академічної доброчесності в українській вищій освіті існує і потребує вирішення.

На мій погляд, одним із найефективніших засобів боротьби з плагіатом може стати поширення професійної етики, стандартів, а також формування відповідальної позиції в школі.

Ще одним сучасним методом боротьби з плагіатом є його виявлення за допомогою штучного інтелекту. Для успішного підтримання академічної доброчесності керівництво багатьох країн світу контролює створення єдиного електронного архіву дисертацій та фінансує розробку або придбання програмного забезпечення для перевірки унікальності наукового матеріалу. Впровадження послуги з перевірки наукових робіт на плагіат здійснюється на державному рівні.

Таким чином, академічна доброчесність є невід'ємною складовою сучасного освітнього процесу, а її порушення може призвести до ряду негативних наслідків. Задля попередження цього потрібно поширювати інформацію про цінність, актуальність та корисність академічної доброчесності серед усіх учасників освітнього процесу, адже саме в ній ключ до успіху в освіті.

Лавриненко Анастасія Олександрівна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету історії і права Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Важливим елементом університетського життя кожного здобувача вищої освіти є саме академічна доброчесність. Це не тільки про дотримання правил і положень університету, але й про чесність, етичність в освітньому процесі.

Недотримання академічної доброчесності сприяє погіршенню академічних та професійних досягнень студента, а її дотримання призводить до успішного навчання та розвитку. Я вважаю, що академічна доброчесність показує готовність студента до викликів та його можливість працювати з етичними та моральними питаннями. Це може бути важливим фактором при пошуку роботи в майбутньому, тому що багато роботодавців цінують етичні та моральні якості своїх працівників. Відома американська психологиня Карен Кінгстон казала: «Академічна доброчесність – це етична норма наукового світу, і ми повинні дотримуватися її, щоб зберегти довіру та повагу до нашої професії». Цей вислів дуже влучно описує принциповість дотримання академічної доброчесності, адже, використовуючи чужу інтелектуальну власність, люди не тільки порушують законодавство, вони порушують довіру між науковим керівником та здобувачем вищої освіти. Без довіри наукова ціль не буде досягнута, плагіат може негативно вплинути на репутацію студента, тому в очах перевіряючого він має вигляд як копіювальний апарат без своєї точки зору та прагнення до знань та самовираження в науковій роботі.

У підсумок можу сказати, що я завжди перевіряю свої роботи на наявність плагіату та вказую джерела використаної літератури в роботі, адже я ставлю собі за мету дотримуватися академічної доброчесності, оскільки це необхідно для досягнення успіху в майбутньому професійному житті та поваги до інтелектуальної власності інших людей.

Лейба Андрій Романович

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету соціальних та поведінкових наук Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Сьогодні, на жаль, ми постійно стикаємося з академічною недоброчесністю, шахрайством і фальсифікацією в Інтернеті. І мова тут йде не лише про «піратські» сайти, а й про безліч пропонованих плагіативних наукових робіт, статей та іншої літератури.

Дуже багато людей навіть і не помічають того, що вони вчиняють шахрайство, просто копіюючи якийсь текст із джерела і, навіть, не цікавляться, а кому ж він належав? Вони просто привласнюють ідеї автора та ганебно видають їх за власні. Ця проблема стала поширюватися у добу цифрових технологій, коли так швидко та зручно стало копіювати великі об'єми інформації, майже, не докладаючи до цього власних інтелектуальних зусиль. Ці інтернет-крадіжки, на мій погляд, є абсолютно принизливим явищем, яке наносить шкоду, в першу чергу, автору тексту, що працював над ним багато місяців, а іноді, навіть, і років. Ми завжди маємо пам'ятати, що в інтернеті немає робіт, які нікому не належать і, тому, вказувати авторів – необхідно, бо це – повага до роботи іншої людини.

Іноді непорядний науковець міркує так: якщо взяти авторський текст і трішки його стилістично переробити, то це вже можна вважати власними думками, але – це не впливає на зміст та сенс роботи, тому – це також можна вважати крадіжкою, але завуальованою.

Роль закладів освіти полягає у створенні виховуючого захисного середовища, що має допомогти здобувачам освіти опанувати важливі у подальшому житті принципи суспільного співіснування, тому важливим напрямом тут є ознайомлення їх з принципами академічної доброчесності і засвоєнням важливих суспільно значущих цінностей, що з ними пов'язані. Саме соціальний педагог закладу загальної середньої освіти може ознайомити дітей та молодь з тим, що за плагіат передбачається покарання. Так, у нашому законодавстві дотримання авторського права та захист інтелектуальної власності мають гарантувати Конституція України, Кодекс про адміністративні порушення, Цивільний кодекс, Кримінальний кодекс, та закон «Про авторське право та суміжні права». У 2017 році у ст. 42 Закону «Про освіту» на офіційному рівні введено термін «академічна доброчесність» та визначено основні засади її дотримання.

Тож я вважаю, що плагіат – це ганебне явище, яке має бути викоринене з нашого освітнього процесу і наукової діяльності шляхом виховання дітей та молоді на засадах академічної доброчесності у всіх соціально-виховних осередках суспільства.

Лисогор Т.О.

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти фізико-математичного факультету Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

У наш час академічна доброчесність є однією з найважливіших тем у вищій освіті та науці. Багато науковців, студентів та громадських діячів підносять це питання, та активно ведуть дискусії на цю тему, яка є насправді дуже актуальною. Академічна доброчесність є найважливішим компонентом будь-якої освітньої установи, та належить до етичних принципів та цінностей, що регулюють академічну діяльність. Поки ми не почнемо забезпечувати гарний рівень академічної доброчесності, ми ніяк не зможемо допомогти Україні розвинути в науковій сфері, та, відповідно, не зможемо забезпечити високе світове позиціонування української науки. Очевидно, за це треба боротися. То ж, як студент, я вважаю, що академічна доброчесність є життєво важливим аспектом мого академічного життя, і я ставлюся до цього серйозно.

Для мене академічна доброчесність означає бути чесною та правдивою у всіх аспектах академічної роботи, включаючи дослідження, написання наукових робіт та оцінки. Це означає визнання джерела інформації та ідеї, уникання плагіату та повагу до права інтелектуальної власності. Це також означає бути відповідальним за свою роботу, стежити за тим, щоб відправлялася саме та робота, яка відображає свої власні ідеї, думки та зусилля. Одним зі способів забезпечення академічної доброчесності – це правильне цитування всіх джерел, які були використані у власній роботі. Будь то книга, журнальна стаття, вебсайт чи особисте спілкування, обов'язково треба вказати автора чи джерело інформації. Це допомагає уникнути плагіату і гарантує, що я, спираюся на знання, що вже існують, а не краду чужу роботу.

Насамкінець, хочу підбити підсумки, що академічна доброчесність є фундаментальним принципом, який лежить в основі кожного закладу освіти. Дотримання принципів академічної доброчесності приносить користь не лише окремій людині, а й ширшій академічній спільноті. Це створює середовище довіри та поваги, де можна вільно ділитися ідеями, знаннями та розвивати їх. Академічна неправомірна поведінка підриває цілісність навчального процесу та шкодить репутації окремих осіб та установ. Кожен студент зобов'язаний розуміти та підтримувати принципи академічної доброчесності. Цього можна досягти, знаючи відповідну політику та

рекомендації, практикуючи хороші дослідницькі звички та звертаючись за допомогою, коли це необхідно. Зрештою, підтримуючи академічну доброчесність, студенти роблять внесок у розвиток знань і покращення суспільства.

Лоцман Руслана Олександрівна

докторант УДУ імені М.П.Драгоманова,

кандидат педагогічних наук, доцент,

Заслужена артистка України

Для чого науці добро і чесність?

Наукове мислення людини – чи не найвищий прояв її розумової діяльності, що в поєднанні з власною творчістю збагачує світ новими відкриттями та знаннями. У кожного науковця свій шлях до пізнання раціонального, бо через розум з'являється усвідомлення свого призначення. Коли ж настає той момент, який відкриває людині двері до науковості – питання індивідуальне. Мій шлях почався з 10 класу школи, коли я готувала першу наукову роботу на конкурс робіт, оголошений Малою академією наук. Тема була мені близька, бо стосувалась збереження пісенних скарбів у рідному селі, чим все своє життя займаються мої батьки, а тепер мої сестри та я. А далі мої діти на практиці втілюють основні концепції вже сучасних моїх досліджень, які пройшли крізь магістратуру, аспірантуру, докторантуру.

Чи мріяла я бути науковцем і для чого це мені, я досі не знаю. Адже душа завжди прагнула до творчості на сцені, публічності, тоді, як наукова діяльність переносить в заглиблений стан роздумів та тривалої читацької, письменницької діяльності, ховаючи людину від людей за стопками книг. Та, відверто кажучи, ця відлюдкуватість наукової творчості сприяла пошуку чогось такого, що не лежало на поверхні і тільки там, на дні моря знань, можна було знайти перли, щоб показати їх світові, переосмисливши. Іноді доля вирішує за нас та веде шляхом, на який, здається би ніколи не ступив. Моє навчання в магістратурі дозволило узагальнити досвід виконавсько-концертний та педагогічний і було присвячене сакральній для мене темі – збереженню народного співу через дослідження теоретично-практичних і методичних аспектів його сучасного існування. Я помічала, що народні пісні мого села, які записувала школяркою від старожилів, цікавлять чи не мене одну з теперішніх молодих носіїв україноспіву. Всі мої однолітки сприймали їх і мене - виконавицю фольклору, музейними експонатами в купі, такими, що віджили своє і втратили актуальність. Мені хотілося довести, що це не так. Я робила сучасні обробки народних пісень, перемагала на міжнародних конкурсах, навчала маленьких дітей цьому мистецтву. Читаючи десятки книг, шукала серед них ту, яка б розповіла про правила народно-виконавської школи України, проте, основна література була присвячена академічному вокалу, що прийшов на нашу землю штучним паростком і вріс на дереві україноспіву як головний. Оця несправедливість щодо позиціонування народного співу як сільської непрофесійної культури привела мене до

аспірантури і моїм завданням було дослідити методику навчання народного співу в Україні. Я не могла знайти жодної книги, яка б відповіла на моє питання. Мандруючи по світу з піснями, відвідувала бібліотеки та шукала інформацію, як народний спів почуває себе в інших країнах. Але жодна з тих праць не могла адаптуватися до національної традиції нашої, бо від мови та діалекту, географічного положення, ментальності залежить сам спів. Я обрала складну і водночас дуже цікаву тему, яку не можна сплагіатити, бо нема звідки списати. Бо писати треба самій. І коли ти усвідомлюєш, що це твоя місія, ти робиш це з великим почуттям відповідальності. А коли після невиспаних місяців праці над дослідженням тобі пропонують викупити твою магістерську, щоб продати її тим, хто не хоче писати, але хоче диплом – ти вибухаєш. Ця перша пропозиція від шанованої для мене людини була шоком, бо я досі не думала про те, що продаються знання в такому відверто цинічному вигляді. Звісно, що мені було важко, але я відмовила, бо ні за які гроші не продала б своє дітище – те, що писала ночами. Тому я вирішила йти в аспірантуру, щоб захистити свої наукові здобутки. Але питання плагіату вискочило дивним співпадінням, коли я випадково шукала статті про народний спів України, вже через два роки після захисту своєї кандидатської. Для мене було шоком побачити свої тексти, видані в фаховому журналі під іншим прізвиськом. Писала людина, яка очолює одну з кафедр університету, в якому я захищалась у вересні 2013-го, мало того ця людина була присутня на захисті моєї кандидатської. Мої звернення до редколегії журналу та юридичного відділу університету завершилися успішно. Автор плагіату визнав це помилкою, але так і не був позбавлений посади чи наукового звання. Це велика проблема не тільки мого середовища внутрішнього, а й всієї України. Часто, перечитуючи праці вітчизняних науковців з вокального академічного мистецтва мені здавалося, що я опрацьовую переклад московських книг, я шукала ті книги і знаходила схожості. Навіть сьогодні в мене є кілька таких у власній бібліотеці. А перевірити плагіат дуже просто. Відкриваєш вкінці список літератури і 90 відсотків – матеріали з московії. Читаєш розділ про естрадний спів України, а в тексті монографії – жодного українського імені, а лиш ті, які стосуються радянського минулого та учасників «голубих огоньків». І складається враження, що гугл-перекладач добре зробив свою справу, тільки забули про Н.Яремчука, В.Івасюка згадати, бо ж їх у московській книжці-оригіналі не було. І диву даєшся, як можна дозволити собі друкувати таке, щоб потім люди сміялися? А це ж пишуть професори, чи не завідувачі кафедр, які керують процесом становлення наукової школи України. Нещодавно з призначенням нового міністра освіти України всі знов заговорили про плагіат. Сподіваюсь, він не буде підтверджений, бо так хочеться вірити, що в нашій країні є доброчесність в науці. Працюю над докторським дослідженням у складний час війни, але розумію, що це також наша зброя проти ворога, бо утверджуючи власну культуру та освіченість нації – зростаємо і стаємо сильнішими. Мої науково-популярні, методичні збірки, видані в попереднє десятиліття, пройшли крізь

нічні служби українській мистецькій педагогіці. Видаючи їх, я розраховую на те, щоб їх читали не тільки студенти, викладачі, а й пересічні громадяни. Моя публічність ставить нові вимоги до доброчесності наукової. Я готова пройти цей тест і писати далі самостійно, з чистою совістю зазначаючи власне авторство над своїми працями. Шануючи і згадуючи, цитуючи своїх попередників, які достойно представляють національну науку.

Не так давно в інтернеті мені трапилась книга лекцій про історію української культури Івана Огієнка, яку я прочитала на одному диханні. Перша лекція починається з пісні про чайку, що «вивела чаєнят при битій дорозі». Це надихнуло мене на новий проект «Оспівана книжка», відеоісторії з якого я викладаю на своєму ютуб-каналі. Для того, щоб ділитися зі світом тим, що відкрила для себе, щоб стимулювати студентів і всіх людей до пізнання власної культури, до бажання читати і шанувати рідне.

А ще для того, щоб зняти з себе обвинувачення тих, хто вважає, що науку можна купити-продати. Бо після свого попереднього захисту було особливо боляче чути, що я купила дисертацію, бо співачка точно не сиділа б над писаниною, а титул потрібен мені заради слави. Тому мені хочеться, аби ці люди прийшли на мій захист докторської, щоб більше не виникало питань. Про академічну доброчесність загальнонаціональну можна говорити довго. Я краще пригадаю ще один момент власного супротиву плагіату. Коли відмовилась керувати магістерською роботою через те, що студент на першому занятті спитав, де можна купити готову працю і чи не могла б я з цим допомогти. А ще був випадок, коли я в декреті за двома дітками продовжувала працювати під час карантину дистанційно та отримала пропозицію за 500 доларів написати магістерську для свого ж іноземного магістранта, бо той, мовляв, мовою не володіє і сам не напише. І про це мене переконувала колега, звертаючи увагу на те, що у мене маленькі діти і гроші зайві не будуть, а студенту однак треба допомогти. Я перепрошую, але для чого тоді випускати таких спеціалістів? Чому викладач має принижуватися і грати цю виставу під час захисту, нібито це студент писав (а насправді і не читав) магістерську, а викладач має давати, нібито, якість рекомендації-зауваження, щоб створити вигляд співпраці. Для мене це театр абсурду, в якому я не беру участі. І так, за це втрачаю години, стосунки, отримуючи взамін ворожі погляди. Бо не люблять в світі правди, краще солодка брехня. Але не для мене. І я закликаю всіх, щоб правди було більше, щоб ми не боялись тих, хто змушує нас іти на плагіат, а стояли на стороні світла і честі. Подібно до того, як не здаються в полон і не продаються за гроші війни честі – наші захисники, які боронять святе та відстоюють нашу з вами правду і доброчесність. Слава Україні! Переможемо з піснею!

Лютова Аліса Олександрівна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти фізико-математичного факультету Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Усі ми були учнями, багато з нас студентами, дехто аспірантами, науковцями і викладачами і стикалися з проблемою написання творів, курсових та дипломних робіт, наукових праць, монографій тощо. Мабуть, у багатьох з нас виникало бажання запозичити готову роботу, не прикладаючи зусиль. І боялися, що буде, якщо викладач помітить наш плагіат, зовсім не переймаючись доброчесністю.

На мою думку, академічна доброчесність полягає в тому, що ти маєш бути чесним перед самим собою, не дозволяючи собі приписувати результати чужої праці.

По-перше, є недобросовісні студенти, аспіранти, митці, які намагаються відкриття талановитих людей видати за свої. Проілюструю цей аргумент прикладом суспільного життя. Американське подружжя двох художників, Маргарет і Уолтера Кін, прославилися в 50-60-х роках минулого століття. Вони були художниками – мультиплікаторами і зображували дітей і дівчат з величезними очима. Насправді, персонажів малювала Маргарет, але авторство присвоював Уолтер, аргументуючи це тим, що вона звичайна домогосподарка. Справа навіть дійшла до суду, який в результаті виграла Маргарет, намалювавши усіх своїх героїв за 53 хвилини, а Уолтер, зіславшись на травму руки, відмовився брати участь у двобої.

По-друге, бувають випадки, коли відомі науковці, письменники використовують праці підлеглих або студентів. Наведу приклад з української літератури. Відомий у радянські часи письменник, п'ятикратний лауреат Сталінської премії, голова спілки письменників України Олександр Корнійчук був уповноваженим оцінювати твори молодих авторів. Даючи негативну оцінку, рукописи не повертав, натомість, змінивши деякі деталі та імена персонажів, видавав ці твори за свої, які видавалися величезними тиражами і були внесені до шкільної програми, зокрема «Загибель ескадри».

Отже, щоб бути доброчесним перед суспільством і перед самим собою, ти маєш чесно посилатися на авторство, коли цитуєш і уникати плагіату у своїх роботах.

Макаренко Катерина Андріївна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти фізико-математичного факультету Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

У 21 столітті академічна доброчесність – це важливе та актуальне питання. Я вважаю, що треба обов'язково всіх здобувачів освіти ознайомлювати зі статтею 42 Закону України «Про освіту». На мою думку, усі школярі знають, що списувати не можна, а студентам добре знайомий термін – антиплагіат. Звісно можна сказати, а що трапиться, якщо спишу, нічого страшного не трапиться, я же так роблю і ще ніхто не помітив. Але пам'ятайте, якщо ваш учитель помітить, тоді має право дати повторне оцінювання або задати питання з теми, щоб упевнитися у вашому знанні з цієї теми. Студентам потрібно пам'ятати, що для них може бути більш суворе покарання: відрахування із закладу, позбавлення стипендії та різних пільг.

Академічна доброчесність стосується і педагогічних, науково-педагогічних та наукових працівників. Якщо буде підозра на порушення правил, то можуть відмовити у присудженні наукового ступеня, відмовити в присвоєнні звання або навіть заборонити брати участь у роботах, визначених законом.

Хочу привести приклад із власного життя. Я гарно навчалася у школі та була задіяна у багатьох олімпіадах, писала наукові роботи. Перед тим, як робити завдання та шукати якусь інформацію, мій учитель посадив мене поруч за парту та розповів про академічну доброчесність. Коли він провів бесіду, зрозуміла, якщо візьму чужий матеріал, то обов'язково дам посилання на сайт, де брала інформацію. Адже ця людина проробила великий шлях для написання роботи. З ситуації, що була у моєму житті, хочеться, щоб вчителі проводили бесіди з учнями, студентами, розповідали, чому це важливо.

Отже, академічна доброчесність, дійсно, важливе питання.

Макущенко Надія Віталіївна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти фізико-математичного факультету Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Академічна доброчесність стосується етичних принципів і цінностей, якими людина керується в прагненні до здобуття знань і опанування вмінь та навичок. Вона охоплює чесність, справедливість і відповідальність у всіх академічних починаннях, включаючи дослідження, написання наукових публікацій та складання іспитів. Як здобувачки, моє зобов'язання щодо академічної доброчесності є важливим аспектом мого навчального шляху, і воно різними способами впливає на мої дії та рішення.

Окрім чесності, академічна доброчесність також передбачає справедливість. Це означає ставитися до всіх людей та їхньої роботи з повагою та чесністю, незалежно від їх походження чи переконань. Я

розумію, що справедливість вимагає від мене визнавати різні точки зору та ідеї в академічному дискурсі та уникати дискримінації, упередженості чи фаворитизму в моїй академічній роботі. Я також уникаю академічної неправомірної поведінки, як-от списування чи неналежної співпраці з іншими, оскільки це підриває справедливість і довіру до освітнього процесу.

Крім того, академічна доброчесність вимагає відповідальності. Це передбачає взяти на себе відповідальність за своє навчання та бути відповідальним за свої академічні досягнення та невдачі. Я розумію, що це моя відповідальність – ефективно розподіляти свій час, виконувати завдання своєчасно та звертатися за допомогою, коли це необхідно.

Я певною мірою усвідомлюю, що академічна доброчесність – це зобов’язання на все життя, яке виходить за межі моєї освітньої подорожі. Це впливає на мої дії та рішення не лише упродовж моїх академічних років, але й у моїх майбутніх починаннях. Дотримання принципів академічної доброчесності, таких як чесність, справедливість і відповідальність, є важливим не лише для мого особистого зростання та успіху, але й для сприяння створення позитивного академічного середовища та розвитку культури етичної поведінки. Я продовжуватиму надавати пріоритет академічній доброчесності в усіх моїх наукових починаннях, визнаючи її важливість у дотриманні стандартів освіти та просуванні доброчесності в усіх аспектах мого життя.

Підсумовуючи, академічна доброчесність різними способами впливає на мої дії та рішення. Дотримання чесності, справедливості та відповідальності в усіх моїх наукових починаннях має вирішальне значення для мого особистого зростання, а також для поглиблення знань і розвитку навичок критичного мислення. Я відповідаю за дотримання принципів академічної доброчесності та сприяння вихованню культури етичної поведінки в моїй освітній спільноті та за її межами.

Марголін Андріан Геннадійович

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки» Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

ChatGPT і академічна доброчесність: етичні аспекти в науковій сфері

30 листопада 2022 року було запущено прототип штучного інтелекту ChatGPT, у кінці лютого 2023 року він став доступний для українців. ChatGPT – потужний інструмент генерування тексту, працюючий на технології машинного навчання. Він дозволяє підвищити продуктивність, автоматично створюючи відповіді на електронні листи, підсумовувати текст, писати код, виправляти помилки. Останнім часом штучний інтелект використовують для створення контенту соціальних мереж, рекламних кампаній і навіть витворів мистецтва. Не виключена можливість використання штучного інтелекту для написання наукових робіт.

Етичні проблеми використання ChatGPT пов'язані не з тим, що людина не самостійно виконує (рутинну) роботу: абсурдно було б самостійно підраховувати знаки тексту, переписувати його, коли є ксерокс і фотографія. Цілком нормально користуватися засобами перевірки орфографії й граматики, для курсової роботи ми користувалися автоматичним оформленням джерел ВАК. Інструменти підвищення продуктивності дозволяють виконувати більший обсяг роботи та / або підвищити її якість. Натомість етичною проблемою є безоплатне використання або привласнення труда іншої людини, що називається експлуатацією.

Штучний інтелект не жива істота, тому не можна казати про його експлуатацію, однак його використання може бути засобом привласнення чужих думок: коли ChatGPT генерує тексти, він використовує за першооснову мовну модель – набір текстів, що мають автора, при цьому не відбувається на нього посилання. Визначити плагіат наразі достеменно неможливо. Тобто ChatGPT може бути інструментом, який пришвидшує та полегшує недоброчесне написання наукових робіт, внаслідок чого його користувачі потенційно зможуть бути більш плідними, привласнюючи чужі ідеї.

De jure, право інтелектуальної власності належить фізичній особі (користувачу, який генерує текст), а не юридичній (компанії-розробниці ПЗ), *de facto* людина краде інтелектуальну власність.

ChatGPT, на нашу думку, неетично використовувати для написання наукових статей, виконання домашніх завдань. З іншого боку вважаємо етичним користуватися ним для попереднього пошуку інформації, створення витворів мистецтва та навчальних матеріалів.

Отже, ChatGPT є інструментом, за допомогою якого можна не тільки збільшити продуктивність, а й порушити право інтелектуальної власності, і лише людина, яка ним користується, несе повну відповідальність, має дотримуватися академічної доброчесності, перевіряти факти.

Михайленко Алевтина Олегівна

здобувачка третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 015 «Професійна освіта» Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Академічна доброчесність для мене означає, що ви повністю чесні у своїй роботі. Ви не обманювали і не плагіатили жодну свою роботу, це все написано вашими власними словами. Усвідомлення того, що ви можете виконувати роботу самостійно, однозначно означає, що ви розумієте, чого навчають, і ви дійсно докладаєте зусиль, щоб дізнатися більше. Ви повинні бути в змозі виконувати будь-які завдання, іспити та будь-які інші надані завдання з цілковитою чесністю. Викладачі університету хочуть, щоб студенти були чесними у своїй роботі, яку вони подають. Якщо вони роблять

це своїми словами, то знають, що учні здатні навчитися і зрозуміти роботу, яку їм викладають.

Академічна доброчесність є головним ядром навчання. Чим більше ви розвиваєтеся в школі, це також означає, що ви більше ростете як особистість. Чим більше ви дізнаєтеся, тим більше ви дізнаєтеся про речі, про які ніколи раніше не думали. Починаєте цінувати уникнення таких речей, як шахрайство чи плагіат.

Деякі способи, якими студенти порушують академічну доброчесність - це списування. Вони дивляться на чужий папір або копіюють свою роботу, коли самі її не робили. Коли людина обманює, це свідчить про те, що вона нічого не навчилася.

Академічна доброчесність є важливою складовою третього рівня освіти, оскільки це фундаментальний будівельний блок, на якому ми черпаємо нашу професійну етику та доброчесність. Це встановлює зразок цілісності на все життя в усіх сферах життя. Наша робота як студентів полягає в тому, щоб будувати знання чесно. Культура чесності викликає велику повагу. Чесність є фундаментальною для всього, що ми робимо в університеті, я не думаю, що ми можемо отримати справжнє навчання без чесності. Важливим моментом академічної доброчесності є навчання. Це дає можливість академічній установі об'єднатися як спільнота, оскільки це забезпечує легітимність діяльності всіх студентів.

Молчанова Карина Костянтинівна

здобуачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Сучасний світ швидко розвивається, рік за роком життя в ньому стає складнішим. Незважаючи на це, кожен з нас бажає самореалізуватися та стати успішним. Для цього потрібно вчитися, вдосконалюватися, накопичувати життєву мудрість. Та основною складовою успіху є академічна доброчесність, бо жодні здобутки не є істинними, якщо вони досягнуті нечесним шляхом. Відповідно до Статті 42 Закону України «Про освіту»: «академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень» [1]. Лише людина, яка дотримується моральних норм, має почуття честі та власної гідності, зможе досягти ціль та стати взірцем для наслідування.

Я переконана, щоб стати успішною людиною, потрібно вчитися доброчесно, адже документ про освіту без знань – лише папірець. Як говорив В. О. Сухомлинський, «про справжнє знання можна говорити лише тоді, коли

воно стає фактором духовного життя, захоплює думку, продовжує інтереси і прагнення» [3].

Навчання – складний і трудомісткий процес. Його мета – засвоєння нового матеріалу, розвиток вже набутих навичок і формування нових. Щоб результат даного процесу був позитивним і ми розвивалися у професійній сфері й у повсякденному житті були більш освіченими, маємо наполегливо працювати.

Моя доброчесність щодо навчання мала початок ще в школі та триває до цього часу. Мені завжди подобалося здобувати нові знання, досягати власних успіхів, а не привласнювати чийсь. На жаль, іноді доводилося спостерігати деякі випадки недоброчесності здобувачів освіти, зокрема списування та плагіат. Дуже прикро, що не всі розуміють, що цим вони самі собі роблять недобру справу, тому що, не маючи знань, ніколи не матимуть власних досягнень. Звісно, студентське життя доволі складне, ми часто відчуваємося втомленими або навіть виснаженими, але це лише ознака того, що ми розвиваємося. Недоброчесні практики помітно полегшують життя, але від цього ми не станемо розумнішими й успішними.

Як свідомо особистість і майбутній педагог, я вважаю, що маю бути доброчесною студенткою, щоб мати знання, які зможу потім передати своїм учням. Г. С. Сковорода писав: «Що вподобав, на те й перетворився» [2]. Педагог – взірєць для наслідування, тож я хочу бути гідним прикладом для своїх школярів.

Список використаної літератури

1. Закон України «Про освіту» від 02.04.2020 р., №42, ст. 380.
URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>
2. Сковорода Г.С. Життя наше – це подорож. Львів: Априорі, 2021. 272 с.
3. Сухомлинський В.О. Вибрані твори: в 5-ти т. Т. 2. Київ: Рад. школа, 1976. 670 с.

Москальова Анастасія Олександрівна

здобуачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету історії і права Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Більшість студентів у своєму житті стикаються з написанням різних видів наукових робіт: статей, доповідей, курсових тощо. Приступивши до написання, починають виникати перші проблеми, а насамперед – з поняттям академічної доброчесності. Що ж це таке та чому з цих виникають чисельні проблеми? Академічна доброчесність є важливим компонентом при написанні роботи. Вона зосереджує в собі основні принципи, яких повинен дотримуватися здобувач освіти, а саме – повага до чужої праці, чесність та справедливість, відповідальність.

На моє переконання, кожен науковець у своїй роботі повинен дотримуватися цих базових цінностей та уникати плагіату. Тут виникає

логічне запитання: а як же його уникнути? Насправді все дуже просто. Існує декілька правил, що допоможуть дотримуватися правил академічної доброчесності:

1. При запозиченні чужих ідей або думок робити посилання в квадратних дужках на джерела інформації.
2. Потрібно надавати достовірну інформацію про власні наукові дослідження або використані джерела.
3. Також рівень унікальності роботи можна перевірити на різноманітних інтернет-ресурсах (Advego Plagiat, Etxt Antiplagiat тощо).

Дотримання правил академічної доброчесності є важливим, тому що за порушення цих правил науковець може бути притягнутий до, так званої, «академічної відповідальності»:

1. Повторне написання роботи без вже наявного плагіату.
2. Позбавлення академічної стипендії та інших заслуг.
3. Важливим фактором успішності будь-якого науковця є його академічна доброчесність, а тому найбільш болючим є втрата довіри колег, які будуть з пересторогою відноситися до його праць.

При написанні мені згадався мій власний випадок, який стався зі мною ще в перші місяці мого навчання. Приступивши до написання своєї першої статті, я зовсім нічого не знала про поняття академічної доброчесності, а тому звичайно ніяку перевірку на антиплагіат я не пройшла. В результаті, по-перше, було чесно кажучи соромно, через те що я нічого не знала про це поняття, а по-друге, було дуже прикро через своє незнання не взяти участь у цікавій конференції. Цей випадок навчив мене тому, що потрібно поважати чужу працю та уникати плагіату в своїх працях.

Отже, для того, щоб не потрапити в схожу ситуацію, потрібно розуміти та дотримуватися принципів академічної доброчесності. При написанні роботи необхідно задати собі питання: чи дійсно я хочу користуватися чужими ідеями та присвоювати їх собі? На мою думку, в будь-якій ситуації необхідно відганяти від себе будь-які думки про плагіат та сказати самому собі: «Я все зможу і без присвоєння чужих думок та ідей!».

Мудревська Олександра Андріївна

*здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти факультету
дошкільної освіти Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди*

Моя академічна доброчесність

Академічна доброчесність – це принципи, та правила, які поєднують у собі певні моральні, етичні правила, які повинні виконувати здобувачі освіти. Ця доброчесність будує якісну освіту в закладах вищої освіти, бо саме чесність, прозорість та якість знань є невід’ємною складовою освіти. Говорячи про сучасний світ, можна зробити висновок, що академічну доброчесність треба поширювати, більше обговорювати, та застосовувати, при цьому ця тема все більше буде виходити на міжнародний рівень.

Упровадження принципів академічності – процес складний та відповідальний, але я гадаю, що тільки наполегливість та бажання кращого результату є рушійною силою в цій справі.

Говорячи про мою академічну доброчесність, я можу сказати, що ще на першому курсі я не замислювалася про це. Але вже на другому курсі мала досвід з написання курсової роботи. Спочатку було складно описувати свої знання та досвід, а не копіювати інформацію з різних джерел. Через деякий час складнощів уже не виникало і я впевнено написала свою роботу на високому рівні. Бо академічна доброчесність – це чесність перед самим собою! Вона виховує етичні цінності в навчанні та загалом в житті кожного студента. Як казав видатний американський драматург: «Коли студенти плагіюють, чи то обманюючи навмисно, чи то у наслідок нерозуміння того, що від них очікують, то плагіат дозволяє такому студентові уникнути навчання». Я з цим висловом згодна і тому головним завданням є відповідальне ставлення до своїх робіт, бо в першу чергу ми навчаємося для себе.

Від кожного студента залежить якість академічної доброчесності в закладах вищої освіти України! У цивілізованому суспільстві повинен відбуватися розвиток і ми – студенти, які можемо робити цей розвиток. Тому треба починати цю справу з себе! Сьогоднішні студенти – це завтрашні лідери!

Остапенко Анастасія Віталіївна

здобувачка третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 015 «Професійна освіта (за спеціалізаціями)» Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Із розвитком технологій та появи інтернету однією з сучасних та важливих проблем став плагіат. Так як люди отримали безмежний доступ до інформації, це значною мірою полегшило освітню та наукову діяльність, але з іншої сторони спричинило проблеми на правовому, моральному та етичному рівні.

Відповідно до Закону України «Про освіту», академічна доброчесність визначається як сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень. Хочеться наголосити саме на понятті «довіра». Саме на довірі будуються професійні відносини в науковій спільноті, які є запорукою впевненого та стрімкого розвитку науки. Дотримання академічної доброчесності забезпечує відповідний рівень довіри та високу якість наукових досліджень та дотримання наукових стандартів. Порушення принципів академічної доброчесності а також плагіат інших робіт можна прирівняти до крадіжки особистого майна. Для успішної реалізації

академічної доброчесності мають бути вжиті відповідні заходи до запобігання основних порушень таких як плагіат, самоплагіат, фабрикація та фальсифікація. А наслідками надання неправдивої інформації наукові дослідження є хабарництво та корупція, що є прямим порушенням закону.

Тому дуже важливо в своїй науковій діяльності дотримуватися основних принципів академічної доброчесності. Бути чесним в науковій та дослідницькій діяльності. Сприяти розвитку високоморального характеру, що сприятиме самореалізації в професійному житті.

Павленко Світлана Павлівна

здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти Інституту післядипломної освіти і менеджменту Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Сила чесності настільки велика, що її цінують навіть у ворога. Чесною має бути будь-яка людина, незалежно від віку, роду занять, статусу. Академічна доброчесність починається з доброчесної поведінки всіх учасників освітнього процесу: учнів, батьків, учителя, директора тощо. На превеликий жаль, сучасне життя настільки бурхливе, швидкоплинне та непередбачуване, що багато людей забули про чесноти. Ї освітяни не є виключенням.

Як основа нашої системи освіти академічна доброчесність дуже важлива. Вона захищає академічну репутацію закладів освіти. Неправомірні вчинки кількох людей можуть знеохотити багатьох тих, хто чесно здобуває освіту. Іноді саме батьки підштовхують дитину до недоброчесної поведінки, купуючи їй книжку готових домашніх завдань, виконуючи замість дитини доробки або інші завдання. Отже, дитина звикає, що будь-яке завдання можна виконати не самотійно, порушує авторські права та знецінює роботу тих, хто працює самотійно.

Доброчесність – це про готовність узяти на себе відповідальність за те, що ти робиш. Якщо ти вчитель, то відповідаєш за дітей, за їхнє майбутнє. Усе починається з маленького: коли вчитель вчасно приходить на урок, не затримує дітей опісля, об'єктивно оцінює, заохочує, мотивує. Педагоги кажуть, що має бути бажання всіх учасників освітнього процесу створити таку школу, щоби вона була комфортною і для батьків, і для дітей, і для вчителів. Взаємини мають бути побудовані на партнерстві, співпраці, академічній свободі й доброчесності.

Першим кроком до уникнення педагогічної недоброчесності має бути проведення просвітницької діяльності в школах і серед освітніх управлінців. Учням, учителям, керівникам шкіл та управлінцям освіти необхідно розповідати про існування такого явища, його види та відповідальність за порушення принципів академічної доброчесності, оскільки саме учні – те покоління, яке згодом формуватиме майбутнє нашої країни, саме в них насамперед потрібно закладати цінності доброчесної поведінки.

Проте найважливіше те, що про академічну доброчесність важливо не просто говорити, а й намагатися жити за її принципами, виховуючи в собі сміливість відстоювати своє право на справедливе доброчесне освітнє середовище.

Павлова Анастасія Олегівна
здобувачка третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки» Харківського
національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди
Роль об'єктивного оцінювання в забезпеченні інклюзивної освіти:
виклики та перспективи

Академічна доброчесність педагогів – важлива складова професійної етики в інклюзивній освіті. Вона передбачає дотримання стандартів у наукових дослідженнях та роботі з учнями з особливими потребами. Об'єктивне оцінювання в інклюзивній освіті можливе тільки за умови дотримання академічної доброчесності педагогами, що є передумовою для ефективного впровадження і забезпечення високої якості освіти для учнів з особливими потребами. В інклюзивній освіті для застосування об'єктивного оцінювання, педагоги мають бути відповідальними та об'єктивними, дотримуючись принципів чесності, правдивості та уникнення впливу особистих поглядів чи побажань на результати.

Інклюзивна освіта – головна мета багатьох країн, створення середовища для розвитку кожного учня незалежно від його потреб та можливостей, що потребує від педагогів розуміння потреб і здатності забезпечити ефективне навчання та оцінювання. У цьому контексті, об'єктивне оцінювання є важливим інструментом, який може допомогти педагогам у забезпеченні якісної та інклюзивної освіти для всіх учнів. У даному есе будуть розглянуті виклики та перспективи ролі об'єктивного оцінювання учнів у забезпеченні інклюзивної освіти. Одним з викликів є різноманітність потреб та можливостей учнів, що може ускладнити завдання для педагогів. Оцінювання повинно бути здійснене з урахуванням індивідуальних особливостей кожного учня. Іншим викликом є потреба використовувати різні форми оцінювання для повної картини успішності учнів. Наприклад, поряд із традиційними засобами оцінювання, такими як контрольні роботи та іспити, педагоги можуть використовувати альтернативні форми оцінювання, такі як проєкти, дослідження, рольові ігри тощо. Такий підхід дозволяє виявити різні типи успішності учнів та забезпечити їм можливість виявити свої таланти та здібності. Окрім викликів, об'єктивне оцінювання є потенційно важливим елементом для забезпечення інклюзивної освіти. Воно може сприяти розвитку довіри між учнями та педагогами, зменшенню стигматизації дітей з особливими потребами та створенню інклюзивного середовища, де кожен учень має право на рівні можливості отримати якісну освіту. Проте, використання об'єктивного оцінювання може бути складною задачею, що вимагає підготовки педагогів

та інших фахівців до використання різних методик та інструментів оцінювання, які враховують особливості дітей з різними потребами. Крім того, необхідно забезпечити належний рівень доступності для кожної дитини, яка проходить оцінювання.

У світлі цих викликів та перспектив об'єктивного оцінювання в інклюзивній освіті, важливо розглянути найкращі практики та виклики їх впровадження, а також способи підвищення якості освіти та розвитку інклюзивної культури в освітньому середовищі.

Враховуючи з викладеного вище, об'єктивне оцінювання важливе для інклюзивної освіти, забезпечує якість освіти для кожного учня та допомагає уникнути емоційного вигорання педагогів. Однак, впровадження об'єктивного оцінювання потребує розробки методик та критеріїв оцінювання для учнів з різними потребами та підготовки педагогів до використання таких методик. Отже, забезпечення об'єктивного оцінювання є невід'ємним елементом покращення інклюзивної освіти. Необхідно постійно вдосконалювати методи оцінювання та здійснювати підготовку педагогів до роботи в інклюзивному середовищі, щоб забезпечити якісну освіту для кожного учня.

Педик Софія Віталіївна

здобуачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Академічна доброчесність – це набір цінностей, багатьох практик, які пов'язані з самою етикою дослідження, навчання та публікацій, а також повинні визнаватись у науковій спільноті. Ці практики та цінності доводять свою чесність, інтелектуальну чесність, сумлінне виконання роботи з дотриманням авторських прав.

Для забезпечення академічної доброчесності завжди потрібно пам'ятати про, перш за все, чесність у всіх аспектах навчання і дослідження, починаючи від збору і аналізу даних до створення наукових робіт, написання доповідей. Також, не мало важливою є інтелектуальна чесність, адже саме вона передбачає уникнення плагіату та підробки даних. Дотримання авторських прав означає, що науковці мають право на власні дослідження, ідеї, які вони публікують. Інформація, яку ви використовуєте для своєї роботи, повинна бути виключно достовірною, тому потрібно бути відкритим у спілкуванні з колегами та студентами. Пам'ятаємо обов'язково про приватність та конфідційність інформації, яку використовуємо.

Бути академічно доброчесним не так складно, як здається. Кожна доросла людина повинна цінувати себе та свій час, своїх колег. Важливо бути відповідальним та дисциплінованим у своїх діях, дотримуватись етичних

принципів і практик, і, насамперед, бути готовим до відповідальності за свої дії.

Навчання – це перш за все самовдосконалення! Ще сидючи за партами у школі, нас навчають рисам, які виховують людину бути чесною та відповідальною у подальшому у своєму житті.

Плетньова Катерина Олександрівна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету природничої, спеціальної та здоров'язбережувальної освіти Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Якими б студенти не були втомленими під час виконання домашніх завдань, їм не слід використовувати недобросовісні методи. Більшість університетів світового рівня застерігають від цього, тому що, роблячи це, студенти не тільки перестають бути чесними з одногрупниками та самими собою, але й загалом знецінюють освіту.

Міжнародний центр академічної доброчесності визначає академічну доброчесність як дотримання п'яти основних цінностей: чесність, довіра, справедливість, повага та відповідальність.

За Законом України «Про освіту», академічна доброчесність – це «сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень».

Що змушує здобувачів йти на обман? Лінощі, предмети, які вважаються марними чи неважливими, нецікаві заняття, багато домашніх завдань, суворі вимоги батьків до оцінок, невміння та небажання користуватися додатковою літературою. На жаль, копіювання чи плагіат – найпростіший спосіб уникнути більшості неприємностей.

Слід зазначити, що обман і плагіат є найсерйознішими порушеннями академічної доброчесності з боку наукової спільноти, оскільки завдають шкоди самій ідеї оригінального дослідження і не приносять користі науковому товариству.

Щоб бути академічно доброчесним, треба дотримуватись певних правил, встановлених законодавством, а саме: посилатися на джерела інформації, які використовувалися іншими науковцями; не порушувати авторських прав; надавати достовірну інформацію про методи, результати досліджень, використання джерел інформації (в тому числі власних досліджень тощо).

Так, справді, сьогодні є багато програм, які можуть робити аналіз щодо того, чи є у творі щось запозичене з інших джерел, але чи це стає доброчесністю? Хіба під впливом закону і страху вчені її дотримуються? Чи матиме це позитивні результати? На мій погляд, через це кількість

недобросовісних людей зменшиться, але не зникне зовсім, тому що завжди будуть люди, які знайдуть способи обійти закони та правила. На жаль, ці науковці зберігають академічну доброчесність під впливом зовнішніх факторів (позбавлення звань, штрафів, заборони обіймати певні посади тощо), а внутрішні спонукання (діяти по совісті, чесність, справедливість до себе та інших тощо) майже відсутні або недостатньо сформовані.

Треба зі школи звикати працювати самостійно і продовжувати протягом усього періоду навчання в закладах освіти. Важливо заохочувати до самостійної роботи, вчити відповідальності за власні вчинки, поважати працю інших. Розвиток науки та прогрес технологій були б неможливі без дотримання правил академічної доброчесності. Усе починається з себе: себе поважай, чужого не бери – нехай інші звикають до цього.

Полікарпова О. В.

здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти факультету дошкільної освіти Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Розуміння поняття «академічна доброчесність» має різні трактування в залежності від особистості, яка ними керується. Але всі ці трактування мають в собі ключовий, єдиний фактор – справедливість, відвага, довіра, чесність, повага та відповідальність. Загальні морально – етичні цінності академічної доброчесності були сформульовані у Бухарестській декларації етичних цінностей і принципів вищої освіти в Європі ще у 2004 році. Такий перелік цінностей академічної доброчесності був розроблений Офісом внутрішніх відносин Окстонського коледжу Дес – Плейнс у Іллінойсі для Центру академічної доброчесності.

Кожна з цих якостей є невід’ємною частиною академічної доброчесності. Чесність проявляється у сферах навчання, наукових дослідженнях, викладанні, при наданні різноманітних послуг у навчальних установах.

Така якість, як *справедливість* керується у взаєминах між викладачами, студентами, адміністрацією закладу освіти, набуває змісту у встановленні університетськими спільнотами прозорих та ясних очікувань, загальноприйнятих стандартів щодо навчальної діяльності.

Довіра виявляється у підтриманні вільного обміну ідеями між учасниками освітньої діяльності та якнайширшої реалізації наукових пошуків. Довіра формує психологічний сприятливий клімат, який сприяє такому вільному обміну.

Відповідальність між суб’єктами відносин сприяє підтриманню суспільно установлених стандартів у створенні спільної політики, використання спеціальних дій у випадку їх порушень, чи невідповідності їм.

Повага – ще одна невід’ємна компонента взаємин на основі взаємодії суб’єктів із незалежними думками і точками зору на навколишні зміни в

довкіллі, різні процеси тощо. Через це академічними спільнотами цінується здатність до кооперування, інтерактивність, спроможність взаємодіяти у процесі навчання та пізнання.

Відвага – потрібна для ситуацій, у яких доводиться відстоювати свої доброчесні цінності у випадку загрози. Це здатність кожного з учасників академічної спільноти проявляти впевненість, рішучість, мужність у протистоянні проти порушення загальних установлених вимог та стандартів академічної доброчесності в процесі навчальної діяльності [1, с.6-9].

Розвиток всієї освіти залежить від дотримання правил академічної доброчесності учасниками навчального процесу, що стосується як здобувачів освіти, так і викладачів. Адже саме вони мають безпосередній вплив на рівень та якість знань, які вони дають здобувачам, а ті, у свою чергу, мають відповідальність за засвоєння цих знань та на те, якими фахівцями в майбутньому вони стануть.

У сучасному світі плагіат є широко розповсюдженим, його використовують учні та студенти, подекуди і викладачі та науковці. Контроль з боку викладачів, введення санкцій не завжди виявляються гарними способами боротьби з плагіатом. На мою думку, слід розробляти більш ефективніші методи боротьби з плагіатом та установлювати жорсткіший контроль за учасниками освітнього процесу [2, с. 3-6].

Набуття молоддю навичок успішної наукової комунікації та прагнення до саморозвитку підвищить рівень культури наукової комунікації та сприятиме негативному ставленню до проявів академічного шахрайства.

Я гадаю, що на сучасному етапі академічна доброчесність є позитивною зміною в системі вищої освіти. Я дуже сподіваюся, що надалі все краще розвиватиметься культура у взаєминах між викладачами та здобувачами освіти, що ведуть спільну наукову діяльність. І побудований на етичних цінностях, довірі, справедливості, повазі та чесності навчальний процес сприятиме змінам у навчанні та викладанні та новим досягненням у науці та культурі [3, с. 3-5].

Список використаних джерел:

1. Гребенюк Т. В. Академічна доброчесність : навч. посіб. Запоріжжя : ЗДМУ, 2021. 108 с.
2. Ройбу О. С. Універсальний навчальний посібник з академічної доброчесності для вчителів : навч. посіб. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2017. 32с.
3. Шкіцька І. Ю. Основи академічної доброчесності : навч. посіб. Тернопіль : ТНЕУ, 2018. 64с.

Прилуцька Тетяна Дмитрівна

здобуачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету історії і права Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Сьогодні, завдяки ресурсам Інтернету доступ до різних наукових праць став дуже легким. З одного боку, це велике досягнення людства – є можливість здобути знання практично з усіх галузей. Але є і зворотній бік цієї ситуації: дехто не дотримується норм академічної доброчесності, тобто у їхніх роботах зустрічаються різні види академічного плагіату. На другому місці стоять не менш серйозні порушення академічної доброчесності, як фабрикація, фальсифікація, хабарництво та обман.

Академічна доброчесність є невід'ємною складовою освітнього процесу, а її порушення загрожує кожному учаснику наукового світу.

Я вважаю, що порушення академічної доброчесності є неприпустимим. Мені дуже шкода, що у XXI столітті – столітті науки та технології – досі існує таке поняття. На превеликий жаль, різні прояви академічної недоброчесності ще мають місце в українській освіті. Багатьох цікавить просто здобути науковий ступінь якнайшвидше та посаду якнайкраще, а через це замість просування науки та суспільства вперед вона відкочується назад.

Особисто я, як студентка поважного ЗВО, уважно ставлюсь до дотримання правил академічної доброчесності. Я свідомо виключила зі своїх тез, доповідей та поточних наукових робіт плагіат. Ще в школі вивчила правила цитування та оформлення бібліографічних джерел та пильно їх дотримуюсь. Перед тим, як остаточно завершити роботу, я перевіряю відсоток її унікальності не менше ніж на трьох сайтах. Завжди ретельно перевіряю інформацію у декількох джерелах для того, щоб вона була точною.

Якщо поглянути на ситуацію з боку мого професійного майбутнього, то не припущу необ'єктивного оцінювання, допомоги учням під час оцінювання їх навчальних результатів чи створення перешкод під час оцінювання та інших моментів порушення академічної доброчесності з боку викладача.

Отже, підтримка академічної доброчесності ще зі школи та підготовка молодих науковців сприяє дотриманню її принципів в дорослому науковому світі. Якщо в усіх, хто прийшов до світу науки, було б бажання зробити внесок у розвиток науки своєї Батьківщини та світу та була б належна підтримка, які дотримуються правил академічної доброчесності.

Академічна доброчесність – це перший крок на шляху до наукових вершин!

Рай Катерина Юріївна

здобувачка третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 052 «Політологія» Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

У наш час захист прав інтелектуальної власності та сприяння академічній доброчесності перебувають у центрі уваги абсолютно всіх учених у різних галузях, зокрема: педагогів, філософів, юристів, політологів. Результати інтелектуальної та творчої діяльності є потужною силою соціального розвитку країни, створення знань суспільством, формування наукової думки, виховання поваги до прав інших учасників інноваційної діяльності.

Як здобувачка я згодна з тим, що одним із найважливіших аспектів академічного життя є підтримка доброчесності. Доброчесність в академічному середовищі означає дотримання етичних принципів, таких як: чесність, об'єктивність, відкритість, взаємоповага та відповідальність. У цьому есе я хочу розкрити, як я практикую академічну доброчесність у своєму дослідницькому житті, а також пояснити, чому це важливо для молодих вчених та успіху наукової спільноти в цілому.

У першу чергу, я намагаюся у своїй роботі дотримуючись правил академічного письма. Це означає, що я завжди віддаю належне авторство ідеям та роботам інших дослідників, використовуючи правильні цитування та бібліографічні посилання. Таким чином я підтверджую свою повагу до інтелектуальної власності інших та демонструю свою відкритість і чесність.

Другим аспектом моєї академічної доброчесності є забезпечення об'єктивності в моїх дослідженнях. Я намагаюся забезпечити, щоб мої результати спиралися на фактичні дані, а не на мої особисті переконання або ствердження. Це включає ретельний аналіз джерел, сумлінне вивчення методології та прозорість у відтворенні результатів досліджень. Важливо зазначити, що саме відкритість до критики та готовність до постійного вдосконалення є ключовими частинами об'єктивності в науковій роботі.

Крім того, я практикую взаємоповагу в академічному середовищі, визнаючи важливість співпраці та обміну знаннями. Це означає, що я поважаю думки та пропозиції моїх викладачів, колег, одногрупників і намагаюся створювати конструктивний діалог, що сприяє зростанню і розвитку наукової спільноти.

Нарешті, академічна доброчесність передбачає відповідальність як за власні результати, так і за наслідки своєї роботи для інших. Це означає, що я ретельно перевіряю свої дані та аналіз, щоб уникнути помилок, а також розумію відповідальність, яка лежить на моїх плечах щодо впливу моєї роботи на наукову спільноту та суспільство в цілому, адже можливо через декілька років хтось буде використовувати мої знання та результати у власних дослідженнях.

Враховуючи все вищесказане, можна зрозуміти, що моя академічна доброчесність є цінним орієнтиром, що керує моєю науковою діяльністю. Дотримання принципів чесності, об'єктивності, відкритості, взаємоповаги та відповідальності допомагає мені забезпечити якість своєї роботи, довіру колег та визнання в академічному світі. Відповідно, академічна доброчесність має важливе значення не лише для мого особистого успіху, але й для успіху наукової спільноти в цілому, оскільки вона сприяє здоровому науковому середовищу, де ідеї та знання можуть вільно розвиватися і розповсюджуватися. Відповідність принципам академічної доброчесності також допомагає мені усвідомлювати свою роль у суспільстві та відповідальність перед ним, сприяючи розвитку знань, які можуть мати позитивний вплив на людство.

Щоб підтримувати академічну доброчесність, важливо постійно вдосконалювати свої знання щодо етичних принципів та відповідних норм поведінки, а також вчитися від досвіду інших дослідників. Це може включати участь у семінарах та конференціях, а також співпрацю з колегами з різних спеціальностей, що допоможе отримати нові перспективи та збагатити свій дослідницький досвід.

Загалом, академічна доброчесність є фундаментальним принципом, що керує моєю науковою діяльністю та допомагає мені досягати успіху в академічному світі. Вона відіграє важливу роль у підтримці здорового наукового середовища та відповідального розвитку науки. У майбутньому я продовжу дотримуватися принципів академічної доброчесності, долучаючись до досліджень, що сприяють кращому розумінню світу та поліпшенню якості життя людей.

Ритік Вікторія Олександрівна

*здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти факультету
дошкільної освіти Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди*

Значення академічної доброчесності в розвитку суспільства

У 21 столітті ми, студенти, є одночасно і щасливчиками, і заручниками технологічно-інформаційного прогресу. З одного боку, перед нами відкриті майже всі знання світу, найновіші дослідження, найактуальніші новини. Здавалося б, бери і користуйся цим безмежним простором даних. З другого боку, чим легший доступ до інформації, тим менше бажання нею користуватися. Здається, що це просто нескінченний потік, за який і братися немає натхнення. Точно так і немає натхнення створити щось своє, унікальне.

От тут ми і стаємо заручниками ситуації. Виконуючи будь-яке завдання, люди часто нехтують тим, яку використовують для цього інформацію, чия вона, і навіть не задумуються над цим. Легше ж просто взяти різні шматочки інформації з різних джерел і поєднати в щось одне, аніж створити унікальну роботу. І тоді, зробивши так, людина автоматично

стає злочинцем. А чим це краще, аніж вкрасти якусь річ у магазині? Людина точно так краде чийсь думки, чийсь старання, роботу, над якою, можливо, автор працював роками. І проблема полягає саме в тому, що більшість людей цього навіть не усвідомлює. В суспільстві мало вживане поняття академічної доброчесності. І це одна з найбільших проблем, з якою ми стикаємося, користуючись усіма надбаннями всесвітньої мережі.

Академічна доброчесність – це сукупність правил, які мають прийняти учасники освітнього процесу, навчаючись, створюючи наукові роботи тощо. На жаль, це поняття для багатьох невідоме та чуже, тому що ще зі шкільних років ми звикли, що готуючи, наприклад, реферат, достатньо відкрити перший ліпший сайт та скопіювати інформацію. Це просто неприпустимо і має обов'язково нести за собою наслідки.

Тому я виступаю за те, щоб академічній доброчесності навчали ще зі шкільних років, аби діти, користуючись будь-якою інформацією, усвідомлювали, що вона має автора і не може бути використана без його згадки та в якості свого власного матеріалу.

Чому це важливо? Уявімо, що ці діти звикли так працювати з інформацією, уявімо, що вони так і не навчилися висловлювати власні думки, не спираючись на роботи інших. І що ж? А ці діти вирости, стали спеціалістами в певній галузі. Але чи гарними спеціалістами вони стали? Питання риторичне, бо я бачу пряму залежність в тому, що людина, яка з дитинства навчена висловлювати лише свої власні думки і вміє правильно аналізувати джерела інформації, є гарним спеціалістом. Така людина зможе внести свіжий погляд у будь-яке питання, це людина з прогресивним та сучасним мисленням. І саме такі люди потрібні нашому суспільству.

Тож, підсумовуючи все вищесказане, можу лише додати, що суспільство має бути свідомим в питанні використання будь-якої інформації та несе відповідальність за неправильне її застосування. Пам'ятайте, що нема нічого поганого в тому, що чиясь ідея буде близька до вашої, або підштовхне вас на створення власної роботи, але ні в якому разі ніхто не має права видавати чужі думки за свої. Просто відповісте собі на питання: як ми будемо прогресувати та розвивати наш світ, якщо будемо красти ідеї один в одного?

Отже, хочу підкреслити, що суспільствл має діяти свідомо у використанні будь-якої інформації і нести відповідальність.

Рубан Анастасія Андріївна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету дошкільної освіти Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Питання академічної доброчесності сьогодні є дуже гострою темою, особливо для здобувачів вищої освіти. Нерідко автори стикаються з такою

проблемою, як крадіжка файлів та оприлюднення їх під іншими іменами. Так, мова йде про плагіат. Плагіат – це привласнення авторського права на роботу або відкриття іншої особи, а також використання твору у власній роботі без посилання на автора. На жаль, не всі розуміють, що вказувати справжнього автора статті дуже важливо. Кожен, хто бере інформацію з певного сайту, обов'язково повинен надати посилання на цю сторінку. Таким чином ми не лише поважаємо авторські права, а й демонструємо вміння працювати з необхідною інформацією.

Плагіат і копіювання з різних джерел присутні завжди. Але в наш час, в епоху інтернету, кожен може знайти будь-що за допомогою пошукової системи, скопіювати будь-яку інформацію та видати її за свою. Є навіть сайти з готовими презентаціями та рефератами, які використовують багато здобувачів, що прагнуть отримати високі бали, при цьому нічого для цього не зробивши! Звичайно, є інформація і загальновизнані факти, які не копіювати просто неможливо. Але це просто невеликі фрагменти великої системи плагіату.

Також, є здобувачі, які звертаються за платними послугами. Нерідко коли такі роботи пронизані плагіатом. Наукова робота є клопіткою справою кожного вченого, витрачається багато сил і часу, тому було б неприємно, якби хтось скопіював вашу роботу.

Я вважаю, що здобувачі повинні самостійно висловлювати свої думки, шукати необхідну інформацію, інтерпретувати отриману інформацію та вільно доводити свою думку з конкретних тем. Однак теперішній час відкриває нам іншу реальність. В умовах дистанційного навчання, зі збільшенням кількості письмових робіт, зростає і кількість плагіату. Щоб уникнути списування, керівник повинен спочатку чітко пояснити структуру і зміст завдання, встановити правила користування різними джерелами та їх надійність.

Доцільно зробити певні кроки щодо формування академічної доброчесності здобувачів вищої освіти. Провести заняття з виявлення питань плагіату та шахрайства при написанні курсових робіт, описати механізми використання думок інших науковців, описати алгоритми самостійної роботи та забезпечити академічну відповідальність за порушення доброчесності, залучити більше переможців до практики в академічних заходах тощо.

Отже, дотримання правил академічної доброчесності є запорукою успіху, гідності, розвитку чесності та відповідальності всіх учасників освітнього процесу в закладах вищої освіти.

Світлична Анна Олександрівна

*здобуачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету
іноземної філології Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди*

Моя академічна доброчесність

Що визначає людину? Її походження? Може, національність, раса чи релігія? Чи, можливо, зовнішність та стиль одягу? Ні, звичайно ні. Людину визначають її вчинки. А також ті поняття та цінності, за якими вона живе, такі як доброта, справедливість, щирість, відданість, наполегливість... А ще добросовісність та чесність не тільки перед іншими, а спочатку перед самим собою.

Академічна доброчесність виявляється в усіх ваших діях, виконаних завданнях, написаних текстах: насамперед це вкладання власних думок, ідей, спостережень, роздумів та набутих знань у новостворений проєкт, що є відображенням лише вашого особистого розуміння питання та формування відповіді на нього. Будь-яке відхилення від цього поняття вважається порушенням авторських прав, плагіатом, фальсифікацією або обманом.

По-перше, почнемо з розгляду саме недоброчесної поведінки. У чому ж полягає причина плагіату та списування? Насамперед це може бути проста лінь або небажання виконувати завдання, які були поставлені перед учнем чи студентом. Саме недостатність самодисципліни, наполегливості та мотивації перешкоджає людині висловити власні думки та ідеї, тому натомість вона знайде потрібну інформацію за лічені хвилини на просторах інтернету. Звернемося до цифр: у 2015 році дослідження показало, що серед опитаних представників українських закладів освіти понад 90% студентів вдавалися до плагіату, а найпоширенішою його формою було переписування тексту власними словами без посилання на джерело. Варто також зазначити хабарництво як розповсюджений метод досягнення бажаного. Порушуючи норми справедливості, моралі та чесності, усі навколо намагаються купити за гроші готовий матеріал без розуміння того, що це не тільки обман, створення видимості розуміння поставленого питання, а й деградація власного інтелекту та знецінення особистих можливостей. Через готову завантажену та зроблену роботу ви не розвинете своє критичне мислення, не збільшите словниковий запас, не станете гарним адвокатом чи вчителем – це не допоможе просвітленню вашої голови. Формування власної індивідуальної думки та несхожої на інших ідеї й визначає нас серед інших людей. Саме це вирізняє нас з-поміж сірої маси, яка звикла думати стереотипами та поспішати на інформацію, здобуту під час гортання стрічки соціальних мереж.

Як же запобігти академічній недоброчесності? Все просто, посилайтесь на джерело, де ви знайшли інформацію, щоб не порушувати авторських прав. Не займайтесь самообманом – не списуйте чи переписуйте готові тексти, вкладайте в роботу свою індивідуальність та самостійність, відмовтесь від плагіату думок інших. Звичайно, та чи інша ідея вже була сказана до вас, але

саме ваш погляд на неї, трактування власних роздумів на дану тему через призму набутих знань та власного досвіду і робить відповідь на запитання унікальним та особливим.

Сердюк Денис Андрійович

здобувач другого (магістерського)

*рівня вищої освіти Інституту післядипломної освіти і менеджменту
Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди*

Моя академічна доброчесність

У сучасній освіті животрепетною проблемою є академічна доброчесність. Це дуже широке поняття, що охоплює духовні, моральні та етичні принципи, яких мають дотримуватись всі учасники освітнього процесу: здобувачі освіти, викладачі, органи управління освітою всіх ланок.

Слід зазначити, що академічна доброчесність не лише впливає на якість освіти, а й має прямий вплив на виховання системою освіти свідомих громадян України. Доброчесність – це довіра всіх учасників освітнього процесу один до одного; це повага до корпоративної культури закладу освіти і, насамперед, до себе як до здобувача освіти та до власних зусиль. Натомість нехтування правилами академічної доброчесності ґрунтується на ментальності нашого суспільства, на бажанні отримати результат з найменшими зусиллями. Але чи має вагу такий результат?

Проаналізувавши різноманітні літературні джерела та узагальнивши власний студентський досвід, можу вказати порушення правил академічної доброчесності з боку як викладачів, так і з боку здобувачів освіти. Основними є:

- відсутність справедливої оцінки за роботи, виконані шляхом плагіату;
- купування кваліфікаційних, лабораторних, самостійних та контрольних робіт тощо.

Достеменно відомо, що дотримання правил академічної доброчесності має прямий вплив на якість освіти, тому не дивно, що в багатьох випадках із загальної кількості студентів-випускників маємо невеликий відсоток спеціалістів, які знаються на своїй справі.

Авангардом запровадження моральних і етичних стандартів серед вітчизняних освітян та науковців мають стати молоді вчені, бо саме на них покладається надія щодо популяризації високих етичних і моральних принципів академічної доброчесності як у процесі навчання, так і у процесі виховання гідних громадян своєї держави.

Тому для побудови всеосяжної та ефективної системи забезпечення академічної доброчесності в науково-освітній діяльності треба вжити ряд заходів:

- інформувати академічну спільноту про наслідки недотримання принципів академічної доброчесності;

- ввести до чинного законодавства норми відповідальності за плагіат в усіх його проявах;
- академічна недоброчесність має бути суспільно засудженою.

Варто пам'ятати, що дотримання правил академічної доброчесності є однією з важливих ланок інтеграції України в міжнародну науково-освітню діяльність.

Сидоренко Федір Сергійович

*здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
фізико-математичного факультету Харківського національного
педагогічного університету імені Г. С. Сковороди*

Моя академічна доброчесність

Питання академічної доброчесності є дуже актуальним у нашому інформаційному світі. Уже сьогодні у кожного з нас є доступ до всіх знань, накопичених людством, про які раніше лише мріяли і нарешті ці мрії були втілені в реальність. Здавалося, якщо дати людям всі ці знання, то почнеться новий технологічний прорив, люди будуть прагнути до знань та робити нові відкриття. Але не так сталося, як гадалося: людство спіткнулося з плагіатом, списуванням або, інакше кажучи, з порушенням принципів академічної доброчесності.

Перш за все потрібно розуміти, що таке академічна доброчесність та що вважається порушенням академічної доброчесності. Академічна доброчесність – це моральні та етичні принципи, що передбачають твою чесність та правдивість щодо навчання, роботи тощо. Інакше її можна описати, як «вашу совість». Порушення академічної доброчесності проявляється в плагіаті, списуванні, фальсифікації тощо. Але чому люди її порушують та чим це може їм загрожувати?

Скоріше за все, на початку це пов'язано з тим, що інформації занадто багато, а часу мало, і треба було піти на такі міри, але згодом це переросло в звичайну лінь. Отже, після таких «неправильних» дій, людина не зможе нормально опанувати потрібні їй знання та навички, що негативно вплине на її подальшу діяльність. Крім того, якщо цей факт буде виявлений, то нічого доброго з цього не вийде. Особу, яку «спіймали» на порушенні академічної доброчесності буде покарано. Її можуть усунути від робочої діяльності, конкурсу, вона втратить репутацію та довіру. Підсумовуючи всі ці наслідки, робимо висновок, що вона може повністю зруйнувати свою кар'єру.

Отже, питання академічної доброчесності є актуальним на сьогодні, бо через швидкий прогрес технологій, з'явилася проблема із її недотриманням. Також слід пам'ятати, що, порушуючи академічну доброчесність, кожен з нас завдає собі більше шкоди ніж користі. Будьте толерантні, дотримуйтеся принципів академічної доброчесності і тоді ви зробите гарно собі й іншим!

Силиверст Юлія Володимирівна
*здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
 факультету соціальних і поведінкових наук Харківського національного
 педагогічного університету імені Г.С. Сковороди*

Питання академічної доброчесності набуває все більшої актуальності, турбує кожного здобувача, викладача та навіть школяра, адже є одним з найголовніших аспектів у здобутті освіти, тому ми маємо усвідомлювати його значення та з відповідальністю до цього ставитися.

Що, на мій погляд, означає академічна доброчесність? Я вважаю, що це моральний кодекс та етичні правила цивілізованого наукового й освітнього співтовариства. Як зазначають науковці, поняття академічної доброчесності включає в себе такі цінності, як «запобігання шахрайству, фальшуванню та плагіату; підтримка академічних стандартів; чесність і ретельність у дослідженнях та науковому видавництві» [1, с. 13].

Акцентуючи увагу на забезпеченні якості освіти, у Законі України «Про вищу освіту» наголошено на необхідності дотримання правил академічної доброчесності працівниками закладів вищої освіти та здобувачами вищої освіти (стаття 16) [2].

На жаль, дуже багато здобувачів освіти кожен день користується інформацією з мережі, з книжок, просто копіюючи та використовуючи у своїх напрацюваннях чужі ідеї, навіть, не замислюючись над тим, як важливо робити посилання, щоб не ставати порушником академічної доброчесності через плагіат. Вважаю, що чесність повинна бути, у першу чергу, перед самим собою, адже, якщо ми прагнемо до справедливості, то вона починається з нашого ставлення до оточуючих людей та світу!

На мою думку, освітній процес у нашій країні повинен переходити на новий рівень, використовуючи сучасні технології: запобігаючи плагіату, вводячи жорстокі санкції проти порушників; уникаючи шахрайства серед здобувачів освіти та викладачів; впроваджуючи академічну доброчесність в освітній процес. З цією метою пропоную залучати здобувачів вищої освіти до активної волонтерської діяльності в різних закладах освіти з питань поширення знань про академічну доброчесність (створення постерів у соцмережах, проведення тематичних заходів, конкурсів тощо).

Отже, академічна доброчесність є важливим принципом життя й аспектом взаємодії в освітньому просторі, нехтувати яким не варто. Кожний день ми повинні пам'ятати, що ми всі – гідні особистості, тому, якщо будемо плагіатити, вчиняти академічне шахрайство, то втратимо себе та будемо поступово деградувати. А нашою метою, як майбутніх фахівців соціальної сфери, є – створення Нової України, нового суспільства гідних людей, що цінують і поважають себе та з повагою ставляться до інших.

Список використаних джерел

1. Артюхова А.Є., Сорокіна Н.Г., Дягтярьова І.О. Академічна доброчесність: Проблеми дотримання та пріоритети поширення серед молодих вчених. Дніпро: ДРІДУ НАДУ, 2017. 169 с.

2. Про вищу освіту: Закон України. URL: <https://zakon.help/law/1556-VII/edition01.01.2019/> (дата звернення 16.04.2023).

Сирота Альона

*здобуачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету
початкового навчання Харківського національного педагогічного
університету імені Г.С. Сковороди*

Як я боролась з моєю академічною недоброчесністю

На мою думку, академічна доброчесність дуже важлива в житті сучасної людини. Це запорука довіри до отриманих результатів навчання. Доброчесність передбачає набуття нових знань та сприяє розвитку хисту до дослідницьких робіт. Але перейти на безумовне застосування принципів доброчесності не так легко.

Я хочу вам розповісти історію, як я боролася з власною недоброчесністю. Оскільки я – майбутній учитель початкових класів, то розкажу не просто історію, а казку.

Не всі знають, але в кожного з нас на плечах сидять цікаві створіння: на правому – Доброчесність, а на лівому – її антипод на ім'я Недоброчесність.

Ще зі шкільних часів істота на моєму правому плечі була досить маленька, невиразна, майже прозора. Кожного разу після виконання будь-яких завдань, що припускали швидке знаходження (навіть без перечитування) інформації, копіювання і роздрукування, здавалося, що вона зменшується в розмірах. У Доброчесності був тоненький тихенький голосочок, вона ледь чутно шепотіла: «Пиши сама..., у тебе все вийде...». А Недоброчесність була досить міцненьким таким-собі колобочком з гучним голосом, який завжди впевнено казав: «Давай швидше! Це нікому не потрібно! Спиши та підеш гуляти!». Гуляти хотілось більше, ніж сидіти декілька годин над зошитом з книжками... Тому я швиденько шукала в Інтернеті потрібне, списувала та бігла розважатися. Гучний колобочок постійно збільшувався, а Доброчесність танула на очах і мала ось-ось зникнути.

На початку навчання в університеті я зіткнулася із першим написанням наукової роботи у вигляді тез. Доброчесність ледь шепотіла. Я навіть не намагалася зрозуміти, що вона там хоче сказати, і, впевнено оглядаючись ліворуч, де звисив свої ніжки колобочок Недо, здала «власну» роботу. І тут виявилось, що не все так просто. У викладача-керівника була на це своя зброя – перевірка на антиплагіат. І от-тоді мені довелося переписувати все з початку, самостійно, спираючись тільки на книжки та статті в Інтернеті, виконувати справжню дослідницьку роботу.

Як було спочатку важко! Але голос Доброчесності ставав все гучнішим, а колобочок схуд та спав з лиця. Спочатку я спотикалася на кожному рядку. Мені постійно здавалося, що інші написали набагато краще, що я так не зможу... І ось тільки коли я отримала певну кількість знань, навчилася правильно цитувати, думки наче самі лягли на аркуш паперу. А

голос Доброчесності лунав ще гучніше: «Тримайся! У тебе все вийде!». Коли я нарешті здала тези, викладач сказала: «Молодець, чому так спочатку неможна було?».

Тепер я намагаюся слухати Доброчесність, бо виявляється, що самотійно писати не так вже і важко. І це не нудно, а навіть цікаво. Цікаво дізнаватися нове, досліджувати тему, зростати.

Ви хочете спитати в мене: а як там колобочок Недо? Гадаєте, він зник? Розчинився у повітрі? Нічого подібного! Звичайно, він не такий міцний і впевнений, але... сил у нього ще багато. І він не полишає спроби спокусити мене.

Сімакова Світлана Ігорівна

здобувачка третього (освітнього-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 015 «Професійна освіта» Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

У ХХІ столітті академічна доброчесність визнана однією з пріоритетних цінностей Європейського простору вищої освіти поряд із академічною свободою, інституційною автономією, участю здобувачів вищої освіти та академічного персоналу у врядуванні [3]. Такі сучасні тренди вищої освіти як студентоцентрованість та спрямованість на реалізацію творчого потенціалу особистості, діджиталізація, поширення дистанційної форми навчання, удосконалення освітнього середовища закладу вищої освіти актуалізують необхідність звернення особливої уваги до питань академічної доброчесності, зокрема у аспекті професійної підготовки здобувачів вищої освіти та діяльності молодих науковців.

Порушення академічної доброчесності слугує прецедентом практичної діяльності багатьох світових закладів освіти. Це, зокрема, підтверджують соціологічні опитування, проведені Центром Академічної Чесноти США, за даними яких 75% здобувачів закладів вищої освіти зізналися в тому, що здійснювали списування хоча б одноразово впродовж навчання, поряд із тим, більше ніж 80% опитаних визначали списування у якості звичайного явища, яке не являється серйозним порушенням [1, с. 98]. Вищезгадані факти свідчать про те, що практика впровадження ідей та принципів академічної доброчесності потребує вдосконалення та трансформації, а ефективність її реалізації стає визначальним чинником розвитку вищої освіти.

Проаналізувавши основні вітчизняні та закордонні нормативні документи у галузі освіти та світової практики, можемо стверджувати, що поширеними є такі види порушення академічної доброчесності: списування (залучення зовнішніх джерел отримання інформації, що не є дозволеними, зокрема під час контрольних оцінювань); академічний плагіат (використання доробків інших авторів без зазначення посилань на джерело отриманої інформації); самоплагіат (повторне оприлюднення вже опублікованих наукових результатів у якості нових); фабрикація (надання неправдивої чи

вигаданої наукової інформації); обман (оприлюднення неправдивої інформації щодо власної наукової діяльності, наукових робіт тощо) та ін.

Практика дотримання академічної доброчесності є показником рівня професійної компетентності особистості, особистих прагнень, зусиль, сформованості наукового світогляду. На мій погляд, дотримання академічної доброчесності перш за все породжує довіру, впевненість у професійному потенціалі особистості, можливості діяти не тільки у власних інтересах, а бути готовим до творчої командної взаємодії та співпраці, адже повага до здобутків інших авторів, якісне їх поширення, ґрунтовне доповнення та отримання нових наукових результатів на цій основі є запорукою якості та ефективності діяльності науковця.

Варто зауважити, що в Україні послідовно дотримуються практики забезпечення академічної доброчесності, вживають відповідних заходів для її поширення, зокрема через впровадження новітніх освітніх технологій. Прикладом може слугувати реалізація в Україні Проєкту сприяння академічної доброчесності, який зорієнтовано на підвищення якості, забезпечення умов для реалізації обдарованих здобувачів вищої освіти, поліпшення іміджу закладів вищої освіти України. Проєкт здійснювався протягом чотирьох років (2016-2019) й залучив широке коло здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти та діяв у межах чотирьох провідних напрямів: просвітницька кампанія, практичний навчальний курс в університеті, робота над нормативною базою й регулятивними механізмами [2].

Поширення академічної доброчесності в Україні та світі передбачає цілеспрямовану та планомірну роботу, зокрема на рівні діяльності закладів вищої освіти. Так, у Харківському національному педагогічному університеті імені Г. С. Сковороди діє система забезпечення академічної доброчесності, що включає наявність ґрунтовної нормативної та інформаційної бази з питань сприяння академічній доброчесності, залучення університетської спільноти до університетських заходів щодо популяризації академічної доброчесності. Поряд із тим, в університеті діє Кодекс Академічної доброчесності, а також Етичний Кодекс який визначає ключові цінності, основоположні принципи та статuti етичної поведінки, зокрема щодо академічної доброчесності та принципів її дотримання у професійній, освітній та науково-дослідній діяльності.

Таким чином, ми можемо стверджувати, що дотримання академічної доброчесності є ключовою умовою забезпечення якісної наукової діяльності, професійного становлення особистості, запорукою сталого розвитку науки. Забезпечення механізмів поширення принципів академічної доброчесності на рівні діяльності закладу вищої освіти складає основу якісної професійної підготовки майбутніх фахівців та формування справедливого та комфортного освітнього середовища.

Список використаної літератури

1. Дойчик М. Академічна чесність: данина моді чи життєва необхідність?. *Академічна чесність як основа сталого розвитку університету*. Київ, 2016. С. 93–106. URL: https://www.donnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/8/2019/09/chesnist_osnova_rozvitk_Univers.pdf (дата звернення: 20.04.2023).
2. Проект в університетах – SAIUP – Academic Integrity and Quality Initiative. *Academic Integrity and Quality Initiative*. URL: <https://academiq.org.ua/pro-proekt/proekt-v-universytetah/> (дата звернення: 20.04.2023).
3. EHEA Ministerial Conference Paris May 2018. *EHEA Ministerial Conference Paris May 2018*. URL: <http://www.ehea2018.paris/> (дата звернення: 20.04.2023).

Совик Ірина

здобуачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету дошкільної освіти Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Моя академічна доброчесність – це найважливіша риса моєї особистості, яка формується в ході навчання в університеті. Це не просто про дотримання правил і стандартів, а про відповідальне ставлення до навчання та особистого інтегритету.

На мою думку, академічна доброчесність передбачає повагу до інтелектуальної власності інших людей. Це означає, що я не буду копіювати або використовувати ідеї чи тексти без вказування джерела, і не буду дозволяти іншим використовувати мої ідеї без відповідного цитування. Я завжди пам'ятаю, що моя мета – не лише отримати високі оцінки, але й навчитися думати самостійно та розвивати свої власні ідеї.

Крім того, я завжди дотримуюся правил університетського етикету. Я вчасно здаю роботи, дотримуюся вимог до форматування та оформлення, не спілкуюся під час іспитів і здачі робіт з іншими студентами та не використовую інформацію, отриману з неофіційних джерел.

Ще однією важливою складовою моєї академічної доброчесності є бажання навчатися і розвиватися. Я завжди ставлю перед собою високі цілі та не боюся викликів. Я прагну отримати якомога більше знань та умінь, щоб реалізувати свій потенціал і стати кращим професіоналом у своїй галузі.

Крім того, я завжди готова допомогти іншим студентам. Я вірю, що навчання – це процес, у якому ми можемо навчатися один від одного.

У своїх роботах я дотримуюсь усіх принципів академічної доброчесності. Я завжди вказую джерела інформації, використовую посилання на наукові джерела та інші документи, щоб вказати на авторство та походження інформації. Я пишу свої роботи самостійно, з використанням наукових джерел, та завжди перевіряю свої роботи, адже це допомагає

запобігти помилкам та недолікам, забезпечує належний рівень якості та довіри до наукової спільноти.

Спєсївцева Ірина Денисївна

здобуачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти фізико-математичного факультету Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

У сучасному світі кожен з нас вміє користуватися Інтернетом. Він є нашим помічником у знаходженні інформації, у виконанні різноманітних завдань, проєктів. Але беручи ту чи іншу інформацію, більшість з нас забуває вказати джерело, з якого взято інформацію. Саме тому, дуже важливим є дотримання правил академічної доброчесності. Але насамперед важливо розуміти саме значення цього поняття.

Академічна доброчесність – сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень [1].

Є багато різних видів порушення академічної доброчесності. Пропоную розглянути декілька з них, які, на мою думку, є найбільш розповсюдженими.

Списування є найбільш розповсюдженим у школярів. Зазвичай це стосується творів та домашніх вправ. Учні не усвідомлюють того, що, порушуючи таким чином академічну доброчесність, вони лише шкодять собі та своїй репутації.

Ще одним досить розповсюдженим порушенням є академічний плагіат. Цю помилку часто допускають студенти та науковці у написанні курсових, дипломних, наукових робіт. Академічним плагіатом є не тільки запозичені матеріали з Інтернету, а ще й готові роботи інших осіб, що писали їх раніше. Саме тому кожна робота має бути оригінальною, а кількість взятих матеріалів і цитат не перевищувала 25%.

Хабарництво також є поширеним порушенням академічної доброчесності. Його часто використовують у закладах освіти для отримання вищого балу. Взагалі у нашій країні корупція є досить розповсюдженою, адже кожен громадянин бажає кращого життя та легкого розв'язання проблем.

Підбиваючи підсумки, можна сказати, що багато з нас порушує академічну доброчесність, інколи навіть не помічаючи цього. Тому, щоб не потрапити в халепу, адже обрання такого «легкого шляху» може привести, в кращому випадку, до втрати поваги серед інших людей, в гіршому випадку, до кримінальної відповідальності, важливо дотримуватися певних правил (з такими правилами Ви можете ознайомитися на сторінці сайту [1]).

Список використаної літератури

1. https://lib.zsmu.edu.ua/p_78.html

Сумцова Дарина В'ячеславівна

*здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти Інституту
післядипломної освіти і менеджменту Харківського національного
педагогічного університету імені Г.С. Сковороди*

Моя академічна доброчесність

Академічна доброчесність є фундаментальним принципом наукового дослідження й освіти. Вона означає відданість інтелектуальним і етичним стандартам, які забезпечують правдивість, чесність та точність в дослідженнях та навчанні. Зараз усе частіше ми зустрічаємось із проблемою авторських запозичень та неправомірного розповсюдження плагіату.

Чітке розуміння цієї проблеми пов'язане з сутністю поняття «академічна доброчесність», яке зобов'язує дослідників, викладачів та здобувачів освіти відповідати високим стандартам моралі та етики в академічному середовищі. Це означає дотримання правил і принципів, що регулюють дослідження, публікації, навчання та інші процеси, пов'язані з науковою роботою. Вона включає у себе ряд аспектів, таких як: дотримання правил інтелектуальної власності, уникнення плагіату, точність та об'єктивність викладу даних та інформації, забезпечення безпеки та добробуту учасників досліджень, дотримання етичних норм і стандартів викладання та взаємодії зі співстудентами, викладачами та іншими учасниками академічного процесу.

Моя академічна доброчесність є найважливішою рисою мого професійного життя. Я вважаю, що доброчесність – це не тільки моральна обов'язковість, але й ефективний підхід до досягнення наукових та освітніх цілей.

Насамперед, доброчесність вимагає чесності та інтегритету. Бути чесним і прямим у відносинах з викладачами та співстудентами, не копіювати чужі роботи і не використовувати нечесні методи для отримання високих оцінок – є важливою рисою здобувача освіти.

А ще доброчесність для мене включає поважання інтелектуальної власності. Треба розуміти, що кожен дослідник має право на свої власні ідеї та результати досліджень. Тому я ніколи не використовую результати наукових здобутків інших авторів без відповідного дозволу та посилання на джерело.

І врешті решт, доброчесність є ключовою складовою моєї академічної діяльності. Без доброчесності неможливо досягти успіху в академічному світі. Тому завжди стараюся бути прозорою, чесною та об'єктивною у своїй роботі і намагаюся поширювати ці принципи на своїх колег і друзів.

Також доброчесність є ключовим фактором для розвитку довіри та взаєморозуміння між дослідниками. Без довіри інші дослідники можуть не

бути зацікавлені в співпраці або обміні даними, що може заважати досягненню спільних цілей.

Отже, пропоную почати з себе, а потім привчати до цього інших.

Тараненко Анастасія Юріївна

*здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти факультету
соціальних і поведінкових наук Харківського національного педагогічного
університету імені Г. С. Сковороди*

Моя академічна доброчесність

Багато хто замислюється, що ж таке академічна доброчесність? Хтось скаже, що це певні стандарти проведення наукових досліджень, хтось – що це визначені законами норми та принципи, яких повинні дотримуватися дослідники. На нашу думку, доброчесність – це про хоробрість людей. А точніше, про таку фундаментальну цінність, як «відвага до дій».

Адже будь-яка нова ідея має право на існування і, у перспективі, стане значним відкриттям. Але довести наукову новизну, практичну значущість такої ідеї, отримати для її розробки необхідні ресурси слід без використання фабрикацій (вигадування даних чи фактів) та фальсифікацій (свідомої зміни чи модифікації вже наявних результатів наукових досліджень).

Принципами доброчесності керуються (або повинні керуватися) абсолютно всі дослідники (незалежно від наукової галузі). Проте в деяких сферах, зокрема медичній, від достовірності результатів наукових досліджень залежить життя людини. Пошуки нових ідей та їхня розробка є важливим кроком у роботі медичних працівників. Саме завдяки цьому згодом відкривають та впроваджують нові, альтернативні способи лікування різних хвороб. При цьому особливої поваги, на нашу думку, варті ті хоробрі та віддані справі науковці, які змогли на будь-якому етапі дослідження чесно визнати помилковість своїх початкових гіпотез, виявити помилки, хибні припущення, змінити підходи та концепції. І, зрештою, без фабрикацій, фальсифікацій, дійсно отримати науково доведене та практично підтверджене нове знання, зробити суттєвий внесок у розвиток певної галузі, зокрема і медичної.

У сфері соціальної роботи дотримання правил академічної доброчесності відіграє не менш важливу роль. Оскільки соціальні працівники – це активні діячі, від ефективної доброчесної діяльності яких, у тому числі, залежить майбутній розвиток України як соціальної держави. За роки навчання в університеті ми абсолютно утвердилися в переконанні, що (як представники нового покоління фахівців соціальної сфери) маємо взяти на себе відповідальність за сприяння добробуту країні. При цьому керівними ціннісними домінантами здійснення нашої практичної та наукової діяльності повинні стати і принципи академічної доброчесності (зокрема, нульова толерантність до будь-яких проявів корупційних дій, хабарництва, обману,

«запозичення» результатів досліджень інших авторів, фабрикацій, фальсифікацій).

Саме тому академічна доброчесність для мене – це про хоробрість фахівців, про «відвагу до дій»!

Татарнікова Дар'я Вячеславівна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету дошкільної освіти Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

«Я знаю багато людей, які мали величезні знання і не мали жодної власної думки».

Уілсон Мізнер

Знання – це сила, яка штовхала людську цивілізацію до розвитку. Людство пройшло шлях від палки-копалки до космічних кораблів та комп'ютерів. Важко було б уявити, якби вчені, конструктори, художники не генерували свої ідеї, а копіювали досвід, знання інших. Можливо, ми б зараз знаходилися на рівні первісного суспільства. Академічна доброчесність не просто юридична норма, яка закріплена в законі України «Про освіту», – це дороговказ для розвитку як всієї людської цивілізації, так і України зокрема.

Не дарма давньогрецький філософ Сократ сповідував щастя та доброчесність, вбачав чесноту – як внутрішнє благо. Я б додала, що це ще й зовнішнє благо для суспільства, держави. Науковець – це дослідник незвіданого, незрозумілого, творець нових технологій, методів та прийомів. Наукові праці, написані на основі Академічної доброчесності є фундаментом для подальшого розвитку науки, здебільшого знань, розвитку цивілізації, як такої.

Якщо цей фундамент буде не міцний, з додаванням компонентів, які роблять його крихким, не стійким до зовнішніх впливів, рано чи пізно призведе до руйнації всього величезного будинку науки. Як казав Г.С. Сковорода: «З видимого пізнай невидиме». Це твердження є вірним при умові, що видиме не засмічене сміттям, якщо на нього не напустили диму, крізь який не видима істина. Науковець, який не дотримується академічної доброчесності, засмічує науку, робить її хворою, не здатною до розвитку, знищує паростки цікавих ідей, які, як колос пшениці зникає під бур'янами необробленого поля. Учень, студент, науковець, який не дотримується чесності, довіри, справедливості, поваги та відповідальності у навчанні, наукових дослідженнях, знищує саму ідею науки, її пріоритет у розвитку людської цивілізації. Сучасна Україна переживає буремні роки: боротьбу за державну незламність. Тисячі українців вже віддали своє життя за її існування. Після перемоги настане не менш важливий час: розбудова «Нової України» – демократичної, соціальної, правової держави, з потужною економікою, яка повинна стати в ряд з найрозвинутішими країнами світу. Чи

можливо це без дотримання Академічної доброчесності? – очевидно, що ні. Тому ми, студенти, молоді науковці повинні плекати чистоту наукового дослідження, а не їх видимість, не маємо морального права чинити по іншому, враховуючи, як важко, з великими втратами нам дається незалежність.

Навчатися, творити, не боятися висловлювати власні думки, вести щирі дискусії з того чи того питання – ось наш девіз студентів педагогічного закладу вищої освіти! Ми виховуватимемо майбутнє покоління, яке повинно стати кращим за нас; вихованішим, сумлінним, справжніми патріотами, а без власного прикладу це не можливо!

Толок Діана Володимирівна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти фізико-математичного факультету Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Моя академічна доброчесність є невід’ємною частиною моєї особистості та професійної ідентичності. Я завжди ставлю на перше місце чесність у всіх аспектах свого життя, зокрема в навчанні та науковій діяльності.

Для мене доброчесність в академічному середовищі означає дотримання високих стандартів професійної етики та поваги до правил та норм, які регулюють наукову діяльність. Я розумію, що будь-яке порушення цих стандартів може негативно вплинути на мене, моїх колег, моїх однокласників та наукову громаду в цілому. Тому, я завжди дотримуюся принципу «чесної гри» і не допускаю будь-яких форм плагіату, фальсифікації даних та інших порушень доброчесності в науковій діяльності.

Я також вважаю, що академічна доброчесність повинна включати постійне самовдосконалення та навчання. Завжди намагаюся бути в курсі останніх тенденцій та досліджень у своїй галузі, та розширювати свій багаж знань та навичок. Я вірю, що це допомагає мені залишатися відкритою до нових ідей та підходів.

Крім того, я розумію, що моя академічна доброчесність не обмежується лише моїми діями в академічному середовищі. Це також означає дотримання етичних стандартів у моїх особистих та професійних взаєминах з оточуючими людьми, відповідальне використання своїх знань і навичок та дотримання правил і норм у всіх аспектах свого життя.

Я завжди стараюся бути осторонь будь-яких ситуацій, які можуть загрожувати моїй доброчесності або доброму імені університету, в якому я навчаюсь. Я розумію, що мої дії можуть мати великий вплив на імідж університету, тому стежу за тим, щоб мої дії були завжди відповідні стандартам нашого навчального закладу.

Насамкінець, я вірю, що академічна доброчесність є основою для досягнення високих результатів в науковій діяльності та навчанні. Лише відверта та чесна наукова діяльність може привести до нових відкриттів та розширення знань в нашій галузі педагогів. Я завжди прагну бути прикладом відвертої, чесної та етичної наукової діяльності для своїх одногрупників та колег, і намагаюсь надихати їх досягати високих результатів у своїх роботах за допомогою доброчесності.

У цілому, моя академічна доброчесність є не тільки основою моєї професійної ідентичності, але і важливою складовою моєї особистості. Я завжди прагну дотримуватися високих стандартів етики та доброчесності у всіх аспектах свого життя, і намагаюсь надихати інших зробити те ж саме.

Українцева Ярослава Олегівна

*здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти
факультету дошкільної освіти Харківського національного педагогічного
університету імені Г. С. Сковороди*

Моя академічна доброчесність

Тема академічної доброчесності є актуальною і сьогодні. Роками, на жаль, вона не підіймалась в студентських колах в нашій країні, проте зараз ситуація змінюється – цьому питання приділяється багато уваги, іде активна боротьба з науковою непорядністю. У цьому ключі буде корисним замислитися над тим, як саме я можу подбати про свою академічну доброчесність.

По-перше, мої наукові роботи мають бути викладом саме моїх думок, а не плагіатом з інформаційного простору. Таким чином я уникну крадіжки чужої інтелектуальної власності, за що, до речі, передбачено кримінальну відповідальність. До того ж мої думки будуть унікальними, а це означає, що я зроблю науковий внесок.

По-друге, обов'язково треба робити посилання у всіх наукових роботах (реферати, презентації, курсові, дипломні, семінари тощо), звичайно робота не може бути на сто відсотків унікальною, бо всі нові роботи ґрунтуються на вже наявному базисі знань. Важливо також при написанні діагностувальних робіт не вдаватися до списування, бо це не принесе довготривалих результатів. Адже це не продемонструє мій справжній рівень знань, не покаже мої прогалини, які треба виправляти, а саме це і є першочерговим завданням будь-якої перевіркової роботи, а не отримання високої оцінки, крім того, я ризикую втратити авторитет сумлінного студента перед викладачем.

Академічна чесність багато в чому залежить від того, яким є наше навчання, велику роль відіграють ті, у кого ми вчимося і з ким працюємо, а також той внесок, який вони вносять в наші наукові починання. Тому я не тільки сама буду дотримуватися академічної доброчесності, а й в майбутньому в ролі педагога буду доносити до молодого покоління

важливість дотримання вказаних думок. мені як вихователю, як громадянину важливо формувати суспільство з мисленням подібним до європейського. Наприклад, в університеті Оксфорда, дається наступне пояснення неприпустимості плагіату в рамках навчання: «Ви прийшли в університет, щоб навчитися формувати і висловлювати свою власну думку, а не просто відтворювати думку інших людей. Формування власних поглядів спочатку може здатися дуже складним процесом, і спочатку ви, мабуть, перефразовуєте праці вчених, намагаєтесь зрозуміти та засвоїти їхні аргументи. Однак дуже важливо навчитися розвивати свою власну думку, свій власний голос. Ви не зобов'язані стати оригінальним мислителем, але від вас очікують, що ви будете незалежні – навчитесь критично оцінювати роботу інших, зважувати аргументи і робити власні висновки». Мені здається, що якщо рух у цю сторону вже почався, то рано чи пізно ми прийдемо до цього, що люди будуть поважати себе та права інших та допомагати в створенні успішного освітнього середовища.

Федоренко Вікторія Володимирівна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти українського мовно-літературного факультету ім. Г.Ф.Квітки-Основ'яненка Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Академічна доброчесність – це дуже актуальна тема сьогодення. Студенти першого (бакалаврського) рівня вищої освіти та другого (магістерського) щороку пишуть курсові роботи або дипломні, або звичайні реферати та есе, які, безперечно, вимагають індивідуальності та дотримання норм законодавства. Якщо студенту до початку написання потрібно пригадати, що вважається порушенням академічної доброчесності, він завжди може розгорнути «Положення про комісію з питань академічної доброчесності» та «Кодекс академічної доброчесності». Також має змогу побачити в цих документах основні вимоги, яких повинен дотримуватись під час виконання певного завдання. «Кодекс академічної доброчесності» містить у собі, окрім розділу, на який варто звернути увагу, – це «Відповідальність за порушення академічної доброчесності», і ще досить важливі для здобувача аспекти: як здійснюється перевірка кваліфікаційних робіт, за допомогою чого це відбувається, що передбачає дотримання академічної доброчесності та яка може бути відповідальність уразі недотримання правил.

Під час повного дистанційного формату студенти дуже активно долучаються до написання наукових, практичних робіт, науково-просвітницьких, і поширення правил академічної доброчесності в такому випадку є необхідним аспектом. Актуальним прикладом сьогодення є використання засобу «фальсифікація», – це коли студент бере вже наявні дані якоїсь авторської роботи і модифікує під себе. Таким видом порушення іноді

студенти можуть користуватися під час написання й есе, і курсових робіт. Досить часто здобувачі вищої освіти бояться не досягнути того результату, якого прагнули, або недостатньо володіють конкретним матеріалом для написання, і таким чином намагаються покращити оцінку. Безперечно, невпевненість у своїх знаннях може призвести до використання цього засобу. Також досить часто студенти можуть застосовувати «самоплагіат», – це коли здобувач освіти модифікує власні наукові роботи, які були створені раніше й продемонстровані, як новий проєкт. Такий метод може використовувати освітянин під час написання певних робіт, які мали схожу назву, тематику. Це вмотивоване тим, що здобувач освіти не зміг докласти максимум зусиль, щоб створити авторську роботу, не запозичуючи інші свої.

Отже, академічна доброчесність – це дуже важлива й необхідна тема сьогодення, яка повинна постійно демонструватися, публікуватися серед здобувачів вищої освіти задля уникнення порушень норм законодавства та правил Кодексу академічної доброчесності.

Худас А. К.

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти фізико-математичного факультету Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Ще в школі ми стикаємось з академічною доброчесністю, але, на жаль, більшість з нас нехтують її правилами. Задумайтесь, ви хоча б раз списували? Я впевнена, що ваша відповідь буде «Так», а отже ви займались плагіатом, що є прямим порушенням правил академічної доброчесності. Чому ж виникають порушення і як їх уникнути?

Питання академічної доброчесності не завжди висвітлюється на належному рівні закладами освіти та батьками дитини. Особисто я з цим питанням вперше стикнулася лише в одинадцятому класі під час підготовки до ЗНО з української мови. Наш викладач виявив три абсолютно ідентичні власні висловлення, після цього він провів нам бесіду, присвячену плагіату та важливості академічної доброчесності в науковій та освітній діяльності. Але просто лекцій, на мою думку, буде замало; треба на практиці показати, наскільки важливим є дотримання правил доброчесності, бо, на жаль, не всі зроблять висновки з лекцій чи вебінарів. Для цього треба проводити безліч заходів, воркшопів та тренінгів, присвячених цій темі, які не тільки будуть освітлювати важливість цієї теми, а й допоможуть на практичному досвіді здобути навички, які допоможуть уникнути порушення правил.

Отже, питання академічної доброчесності в наш час є, дійсно, дуже актуальним, а дотримання її правил є ключовим елементом в здобутті освіти.

Цибух Андрій

*здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти факультету
іноземної філології Харківського національного педагогічного університету
імені Г. С. Сковороди*

Проблематика академічної доброчесності в Україні та Європі

Академічна доброчесність – це важлива складова в науковій діяльності, яка відображає чесність та етичність наукового дослідження та публікації. Недоброчесна поведінка в аспектах наукової роботи, включаючи плагіат, фальсифікацію даних, а також інші етичні порушення, може призвести до серйозних наслідків для наукової громадськості, які можуть включати спотворення фактів, втрату довіри до досліджень та наукових результатів, а також порушення норм міжнародної співпраці та конкуренції.

Важливо розуміти, що академічна доброчесність є складною та змінною категорією, яка відображає соціальні, економічні та культурні фактори в різних контекстах. Наприклад, в Україні питання академічної доброчесності стали важливими після отримання незалежності від СРСР та переходу до ринкової економіки в 1991 році. У той час, коли наукові інститути та університети зазнали суттєвих фінансових скорочень та змін у фінансуванні, зросла конкуренція за наукові гранти та публікації. Ці чинники призвели до зростання випадків наукового плагіату, фальсифікації та інших порушень. Іншою причиною зростання проблеми наукового плагіату та фальсифікації даних в Україні є відсутність належного контролю з боку наукових видань та журналів. Більшість наукових журналів в Україні є відкритими, тобто автори не сплачують плату за публікацію своїх статей. Це зробило їх більш доступними для науковців, але також створило проблеми з контролем якості та доброчесності наукових публікацій.

Проблема наукового плагіату та фальсифікації даних є актуальною не тільки в Україні, а й в інших країнах світу. В Європі ця проблема також стала об'єктом уваги досліджень та дискусій. Одним з прикладів є створення Ради Європейських Наукових Фондів (European Science Foundation), яка зосереджена на підтримці наукової доброчесності в Європі. Рада пропонує стратегії, які мають допомогти науковим спільнотам в Європі забезпечити дотримання високих стандартів наукової доброчесності. Тобто проблематика наукового плагіату та фальсифікації даних не є новою для світу науки, і вона не обмежена тільки Україною.

Не можу не зазначити, що вирішення цієї проблеми потрібно починати на особистому рівні, і я, на жаль, не є виключенням. На рівні держави необхідно збільшити контроль за дотриманням наукової доброчесності та етики в наукових дослідженнях та публікаціях. Крім того, потрібно розробити та впровадити ефективний механізм виявлення та розслідування випадків наукового плагіату та фальсифікації даних в Україні. Такий механізм повинен бути швидким, ефективним та надійним, а також повинен

передбачати адекватні санкції для науковців, які порушують принципи наукової доброчесності та етики.

Таким чином, академічна доброчесність є важливим елементом розвитку науки та її довіри до суспільства. Україна та країни Європи мають значні досягнення в галузі науки, але проблеми з дотриманням наукової доброчесності та етики є серйозними і вимагають швидкого вирішення.

Черкашина Аліна Михайлівна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету історії і права Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Академічна доброчесність є ключовим аспектом вищої освіти, який охоплює такі цінності, як чесність, довіра, повага, справедливість і відповідальність. Це відноситься до етичних принципів і моральних кодексів, яких повинні дотримуватися студенти, викладачі та дослідники у своїй академічній діяльності. Ці принципи включають важливість оригінальності та креативності, правильне цитування джерел, уникнення плагіату та дотримання етичних стандартів у дослідженнях.

Останнім часом тема академічної доброчесності вийшла на перший план громадського обговорення через скандал зі Спартакосом Субботою та експертом освіти України Сергієм Шкарлетом. Сергій Квіт, голова Нацагентства, що виявило плагіат Шкарлета, та звинуватив пана Шкарлета в плагіаті його докторської дисертації, що пізніше підтвердила незалежна комісія. А зі Спартакосом Субботою (Олександром Субботою) все вийшло набагато складніше, як було нещодавно виявлено, він та його науковий керівник фальсифікували джерела та вказану літературу, а також його робота була звинувачена у антинауковості. Цей випадок ілюструє важливість академічної доброчесності у вищій освіті та наслідки її порушення.

Академічна доброчесність має вирішальне значення для підтримки чесності та довіри до академічних досліджень, науки та освіти. Він сприяє розвитку культури інтелектуальної чесності та критичного мислення, що є важливим для просування знань та інновацій. Академічна доброчесність також допомагає забезпечити справедливість і рівні можливості для всіх студентів, незалежно від їхнього походження чи соціально-економічного статусу.

Однак академічна доброчесність є обов'язком не лише студентів і викладачів, а й установ і політиків. Університети повинні встановити чітку політику та процедури для сприяння та забезпечення академічної доброчесності, наприклад, пропонувати семінари з належного цитування та виявлення плагіату, надавати студентам ресурси для вдосконалення своїх навичок письма та застосовувати санкції за академічну нечесність. Уряди також повинні надавати підтримку та фінансувати дослідження та освіту,

одночасно сприяючи етичним і відповідальним практикам в академічних установах.

Підсумовуючи, академічна доброчесність є важливим аспектом вищої освіти, який сприяє чесності, повазі та відповідальності. Недавній скандал за участю Спартака Субботи та Сергія Шкарлета підкреслює важливість дотримання етичних стандартів у навчанні. Усі зацікавлені сторони, включаючи студентів, викладачів, установи та політиків, зобов'язані забезпечити підтримку академічної доброчесності в усіх аспектах досліджень, стипендій та освіти.

Черняк Катерина Станіславівна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти фізико-математичного факультету Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Нині тема «Академічна доброчесність» досить актуальна і важлива для нашого майбутнього. Наприклад, якщо студент не буде її дотримуватись, то після закінчення закладу вищої освіти він не зможе повноцінно працювати у своїй сфері, бо в нього просто навіть не буде відповідних знань та вмінь. Тоді для чого вступати до університету? Навіщо марно витратити час?

Звичайно, порушити академічну доброчесність можна по-різному. Хтось може списати чийсь роботу, чи повністю видати її за свою. Хтось може взяти лише частинку матеріалу та не вказати, що він не сам це написав, а запозичив у когось. Порушити може й викладач, не об'єктивно оцінивши здобувача, взявши хабар. Але це все вже порушення, яке показує людину не з доброї сторони. Адже ця особа здатна на плагіат та обман. Але невже не можна обійтись без цього? Я вважаю, якщо людина обдурює тут, то і в житті вона така ж сама, не чесна і їй не можна довіряти. Як казав відомий боксер Пол Вільямс: «Якщо ви не чесні з самим собою, як ви можете бути чесним з кимось ще?». І я повністю погоджуюсь з цим твердженням. Бо, наприклад, списавши чийсь роботу, ти перш за все обманюєш себе. Зокрема, кожний в своєму житті писав контрольні роботи у школі чи в університеті. І іноді були такі думки: «А може списати й не вчитися? Можливо вчитель не помітить?». Але постає тоді питання: «Навіщо ми прийшли до навчального закладу?». А якщо подумати, то насамперед ми все ж таки прийшли навчатись. Знання – це складова нашого життя, існування. Без них неможливо жити в світі та суспільстві. І якщо кожен буде порушувати норми академічної доброчесності, то хто ж тоді буде нас лікувати, навчати, працювати? Адже ні в кого не буде знань, досвіду.

Отже, списавши, «сплагіативши» певну інформацію, кожен автоматично деградує замість того, щоб навчитись чомусь новому, дізнатися щось цікаве, спробувати придумати своє. Наприклад, я завжди кажу собі: «Якщо хтось зміг, то чому я не можу? Невже я гірше, ніж хтось?». На мою

думку, кожен має ставити собі це питання і тоді ніколи не буде навіть бажання вкрати чийось думку.

Чижик Софія Олексіївна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету соціальних і поведінкових наук Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Академічна доброчесність є важливим аспектом студентського життя і є необхідною умовою успішного навчання на факультеті соціальних і поведінкових наук. Як студент першого курсу на цьому факультеті, я розумію, що моя поведінка і дії повинні відповідати вимогам наукової етики.

Однією з найважливіших засад академічної доброчесності є чесність у наукових дослідженнях. Як студент факультету соціальних і поведінкових наук, я завжди прагну дотримуватися цієї засади, виконуючи завдання і письмові роботи без плагіату та інших форм академічної нечесності. Я завжди перевіряю джерела, щоб переконатися, що мої дослідження базуються на достовірних інформаційних джерелах.

Крім того, я завжди дотримуюся правил наукової етики, коли працюю з іншими студентами або викладачами. Я поважаю думки інших людей і дотримуюся принципу співпраці та колективної роботи. Я розумію, що співпраця з іншими студентами може допомогти мені поглибити розуміння предмету, а також розвивати навички комунікації та співпраці.

Я розумію, що академічна доброчесність – це відповідальність, яка покладена на мене як студента, і що вона передбачає чесне ставлення до своїх обов'язків. Я завжди стежу за тим, щоб дотримуватися вимог навчального плану та розкладу, які допомагають мені планувати свій час і робити свою роботу вчасно та ефективно.

Отже, академічна доброчесність – це для мене дуже важливий аспект студентського життя. Я відчуваю відповідальність за свою репутацію та за збереження доброї репутації факультету соціальних і поведінкових наук. Я завжди ставлю перед собою мету виконувати свої завдання якнайкраще, щоб показати, що наш факультет виховує висококваліфікованих фахівців, які готові вирішувати складні соціальні та поведінкові проблеми.

Якимович Дмитро Денисович

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти факультету соціальних і поведінкових наук Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Моя академічна доброчесність

Сприяння усвідомленню принципів академічної доброчесності, забезпечення їх дотримання всіма учасниками освітнього процесу було і залишається одним із пріоритетних завдань діяльності різноманітних

соціальних інституцій. Водночас порушення цих принципів і, зокрема, поширення практики академічного плагіату, на жаль, і досі залишається суттєвою проблемою, вирішення якої передбачає об'єднання спільних зусиль (і, насамперед, освітян), вжиття дієвих заходів протидії цьому.

На мою думку, для кожного боротьба за дотримання принципів академічної доброчесності починається з формування у себе самого нетерпимості до будь-яких її порушень та «залізобетонної» переконаності в неможливості недотримання авторських прав інших. При цьому треба відійти від практики тільки пропагування фундаментальних цінностей академічної доброчесності – потрібно, щоб кожен особисто дійсно став дієвим суб'єктом їхнього усвідомленого втілення!

У визначеному контексті хотілося б зазначити, що (не дивлячись на широкомасштабну кампанію з поширення академічної доброчесності) у суспільній свідомості переважної більшості учасників освітнього процесу (не кажучи вже про суспільство загалом) доволі «розмитими» є уявлення про те, що є фактами її порушення. А це не тільки всім більш-менш «знайомий» академічний плагіат. Це і самоплагіат, і хабарництво, і фабрикація, і фальсифікація, і списування, і обман, і необ'єктивне оцінювання і ще багато іншого. Усього того, що руйнує систему освіти і на запобігання чому, зокрема в системі загальної середньої освіти, не приділяється достатньо уваги. Так, коли я навчався в школі, у нас якось «обмежено і вибірково» акцентували на питаннях дотримання академічної доброчесності (хоча, звісно, вчителі контролювали, щоб учні не списували, зазначаючи, що «чужі думки краще не використовувати і не робити чужих помилок»). І це доволі прикро, бо формувати ціннісне ставлення до принципів академічної доброчесності, орієнтацію на їхнє дотримання слід саме в закладі загальної середньої освіти. У тому числі, запроваджуючи позитивний досвід закладів вищої освіти щодо забезпечення дотримання академічної доброчесності учасниками освітнього процесу.

Отже, моя академічна доброчесність – це спрямованість на втілення її цінностей у власній практичній та науковій роботі. Адже тільки за таких умов «кожен крок – це нові можливості, а кожні можливості – новий досвід». Мої власні (а тому найцінніші) досвід та результати!

ЗМІСТ

1. Белименко Орина Сергіївна.....	4
2. Білозерська Вікторія Володимирівна.....	5
3. Ван Цзивень.....	6
4. Вітчинкіна Катерина Олександрівна.....	7
5. Віхляєва Дарина Олегівна.....	10
6. Го Цзянькунь.....	11
7. Голенков Антон Андрійович.....	13
8. Гонтар Анна Сергіївна.....	14
9. Гукова Дарія Олексіївна.....	15
10. Гуріна Софія Сергіївна.....	16
11. Дидіна Валерія Ігорівна.....	17
12. Дмитренко Інна Михайлівна.....	18
13. Ємченко Юлія Сергіївна.....	19
14. Заліська Анна Анатоліївна.....	20
15. Зінов'єва Ольга Олегівна.....	21
16. Іванов Владислав Леонідович.....	21
17. Ісадкова Олександра Геннадіївна.....	23
18. Іщенко Олександра Сергіївна.....	24
19. Коваленко Тетяна Віталіївна.....	25
20. Коваль Єва Станіславівна.....	26
21. Козлова Олена Сергіївна.....	27
22. Коновальчик Євгенія Олександрівна.....	27
23. Копилова Дар'я Андріївна.....	30
24. Короваєнко Поліна.....	31
25. Костенко Олена Валеріївна.....	32
26. Котелюх Марія.....	33
27. Кравцова Марія Ігорівна.....	34
28. Красновський Микита Сергійович.....	36
29. Краснокутська Анастасія Василівна.....	37
30. Крисенко Ілона Андріївна.....	38
31. Кузнецова Карина Ігорівна.....	40
32. Курулюк Єлизавета Олексіївна.....	42
33. Лавриненко Анастасія Олександрівна.....	43
34. Лейба Андрій Романович.....	44
35. Лисогор Таїсія.....	45
36. Лоцман Руслана Олександрівна.....	46
37. Лютова Аліса Олександрівна.....	49

38. Макаренко Катерина Андріївна.....	50
39. Макущенко Надія Віталіївна.....	50
40. Марголін Адріан Геннадійович.....	51
41. Михайленко Алевтина Олегівна.....	52
42. Молчанова Карина Костянтинівна.....	53
43. Москальова Анастасія Олександрівна.....	54
44. Мудревська Олександра Андріївна.....	55
45. Остапенко Анастасія Віталіївна.....	56
46. Павленко Світлана Павлівна.....	57
47. Павлова Анастасія Олегівна.....	58
48. Педик Софія Віталіївна.....	59
49. Плетньова Катерина Олександрівна.....	60
50. Полікарпова О.В.....	61
51. Прилуцька Тетяна Дмитрівна.....	63
52. Рай Катерина Юріївна.....	64
53. Ритік Вікторія Олександрівна.....	65
54. Рубан Анастасія Андріївна.....	66
55. Світлична Анна Олександрівна.....	68
56. Сердюк Денис Андрійович.....	69
57. Сидоренко Федір Сергійович.....	70
58. Силиверст Юлія Володимирівна.....	71
59. Сирота Альона.....	72
60. Сімакова Світлана Ігорівна.....	73
61. Совик Ірина	75
62. Спесівцева Ірина Денисівна.....	76
63. Сумцова Дарина В'ячеславівна.....	77
64. Тараненко Анастасія Юріївна.....	78
65. Татарнікова Дар'я Вячеславівна.....	79
66. Толок Діана Володимирівна.....	80
67. Українцева Ярослава Олегівна.....	81
68. Федоренко Вікторія Володимирівна.....	82
69. Худас Анна Костянтинівна.....	83
70. Цибух Андрій.....	84
71. Черкашина Аліна Михайлівна.....	85
72. Черняк Катерина Станіславівна.....	86
73. Чижик Софія Олексіївна.....	87
74. Якимович Дмитро Денисович.....	87

Науково-популярне видання

Моя академічна доброчесність:
збірка конкурсних есе здобувачів вищої освіти

Відповідальна за випуск: **Башкір О. І.**

Технічні редактори:

Майстрюк І. С. – аспірантка кафедри освітології та інноваційної педагогіки,
членкиня Ради молодих учених ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

Іващенко Т. В. – аспірантка кафедри філософії, членкиня Ради молодих
учених ХНПУ імені Г. С. Сковороди

Конкурсні есе друкуються в авторській редакції

**Відповідальність за дотримання вимог
академічної доброчесності та зміст несуть автори**

12 ум. друк. арк.

Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди
Україна, 61002, м. Харків, вул. Алчевських, 29